

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 26]

அளிப்பதற்காகத் தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்குவதும் இதில் அடங்கும்.

14. மின்சார வாரியத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறைக்கு, வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்குக் குறைந்த கட்டண வீதத்தில் மின் சக்தி வழங்கப் படுவதே முக்கியக் காரணமாகும் என்பதை வாவு-செலவுத் திட்ட உரையில் நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். 1971-72, 1972-73 ஆகிய ஆண்டுகளில் இதன் காரணமாக மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பினை ஈடு செய்வதற்காக வழங்கப்படும் உதவித் தொகையாக, இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் 17.83 கோடி ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசிடமிருந்து மின்சார வாரியம் வாங்கிய கடனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டி பாக்கியைப் பெரு மளவுக்குக் கொடுப்பதற்கு இந்த உதவித் தொகை பயன்படும்.

15. இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள், நமது திட்ட அளவு பெருகியிருப்பதையும் ஒரு நபர்க்குழு பரிவுரைகளை நிறைவேற்றியது காரணமாக அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவையும் புலப்படுத்துவதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் காண லாம்.

16. துணை மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான பல் வேறு செலவினங்களை நான் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விரிவான அறிக்கையில் இச் செலவினங்களுக்கும் பிற செலவினங்களுக்கும் உரிய விளக்கத்தைக் காணலாம் என்று கூறி, 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மாமன்றம் ஏற்று இசை வளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

4. அரசினர் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கம் பற்றிய அறிக்கை மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்: 1959-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கம் பற்றிய அறிக்கையை மாண்புமிகு அற நிலைய அமைச்சரவர்கள் வெளியிடுவார்கள்.

\* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கம் பற்றிய அறிக்கை @ விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 131-166-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற மேலவையில் முதன் முறையாக அறநிலையத் துறையினுடைய விவாதத்தை இன்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் அறநிலையத் துறையில் ஆற்றி வந்திருக்கின்ற பணிகளையும் எதிர்காலத்திலே ஆற்றவிருக்கின்ற பணிகளையும் விளக்கமான முறையில் பரிசீலித்து ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் குறிப்பிலே முக்கியமாக இடம் பெறவேண்டிய தமிழ்நாடு தெய்வீகப் பேரவைபற்றிக் குறிப்பிடாமல் விடப்பட்டுள்ளது. தெய்வீகப் பேரவைக்கு கோயிலுடைய நிதியிலிருந்து ரூ. 3 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 4 லட்சம் வரை அதனுடைய செலவினங்களுக்கு நாம் தருகின்றோம். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களுடைய தலைமையில் தெய்வீகப் பேரவை சிறந்த முறையில் தமிழ் நாட்டிலே இந்து சமயத்தைப் பேணி வளர்க்கும், நல்ல தமிழை வளர்க்கவும் அவர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதோடு நம்முடைய திருக்கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள். அவர்கள் மிகக் குறைந்த ஊதியம் பெற்று வருகின்றனர். அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாக அவர்களுடைய கோரிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு விடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பலமுறை அந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற துறைகளிலே இருக்கின்றவர்களைப் போல ஏதோ போராட்டம் நடத்த வேண்டும், வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமைகளையெல்லாம் கோயில் ஊழியர்கள் கைக்கொள்ளாமல் அமைதியான முறையிலே அணுகியுள்ளனர். அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை அரசு பரிசீலனை செய்து, அது அவையிலே அறிவிக்கப்படுமென்று 15 நாளைக்கு முன்னால் நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதன்படி இன்றையதினம் காலையிலே சட்டப் பேரவையிலே இந்த முடிவுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் தலைமை) சட்டமன்ற மேலவையிலே அறிவிக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே, கோயில்களிலே பணியாற்றி வரும் சுமார் 50,000-க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு இவ்வளவு காலம் ஊதிய உயர்வு இல்லாததால் இன்றையதினம் ஊதிய உயர்வுகளை அறிவித்திருக்கின்றோம். கோயில்களிலே வருகின்ற வருமானம் பல்வேறு வகைப்பட்ட வருமானமாக இருக்கிற காரணத்தினால், எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான ஊதியம் நம்மால் கொடுக்க இயலாது என்ற காரணத்தினால்தான், கோயில்களில்



வருகிற வருமான அடிப்படையில் 12 வகையில் அதை நாம் பிரித்திருக்கிறோம். முதலாவது, ரூ. 15 லட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் வருகிற கோயில்கள் நிதியிலிருந்து கொடுக்கிற சம்பளம் கிட்டத்தட்ட அரசாங்கத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஊதியம்போல, அதில் பணியாற்றி வருகிற அத்தனை ஊழியர்களுக்கும் தருகிறோம். அதற்கு அடுத்தபடியாக ரூ. 5 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 15 லட்சம் வரை வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்கள் நிதியிலிருந்து கொடுக்கிற சம்பளம், அதுவும் அரசாங்கத்தினுடைய பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பள விகிதங்களுக்கு ஒத்து, அவர்களுக்கு இனிமேல் தரப்படுமென்பதையும் இந்த மன்றத்தில் அறிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடி, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் முதல் 5 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும், 1 லட்சம் ரூபாய் முதல் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரையிலும், அதேமாதிரி 50 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 1 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் ரூபாய் 50 ஆயிரத்திற்குக் கீழே இருக்கிற கோயில்கள் 6 நிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, 200 ரூபாய் முதல் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும், 5 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும், 10 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும், 20 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும், 30 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 40 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் 40 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் என்று 6 நிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு 6 நிலைகளில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு வேலைக்குத் தகுந்தாற்போல், கோயிலின் வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி 30 சதவீதத்திற்கு மேற்படாத வகையில், இப்படிப்பட்ட செலவுகள் 30 சதவீதத்திற்கு மேலே போகக்கூடாது என்ற சட்டத்தின் அடிப்படையைக் கொண்டு ஊதியங்களை நாம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட ஊதியத்தை உயர்த்துவதனால், சாதாரண சிறிய கோயில்களில் 1,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் வருமானம் வருகிற கோயில்களில் பணியாற்றுகிற அர்ச்சகராக இருந்தாலும், மேளக்காரராக இருந்தாலும், வேறு வேலைகளில் பணியாற்றுகிறவர்களாக இருந்தாலும், மாதந்தோறும் 10 ரூபாய் முதல் 15 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். வருகிற மாதத்திலிருந்து 5 ரூபாயிலிருந்து 10 ரூபாய் வரை இந்தக் கோயில் வருமானத்தைப் பொறுத்து அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படும். அதேபோல ஆண்டுதோறும் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு, இன்க்ரிமெண்டு கொடுக்கப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரிய கோயில் என்று எடுத்துக்கொண்டால், சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் முதல் 15 லட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னால், அங்கே நாயனம் வாசிக்கிற ஒரு செட் இருக்கிறது என்று உதாரணத்திற்கு அங்கே நாயனம் வாசிக்கிற ஒரு செட் இருக்கிறது என்று உதாரணத்திற்கு

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

எடுத்துக்கொண்டால், நாயனம் வாசிக்கிற ஒருவரும், அவரோடு இசைக் கருவிகளை வைத்திருக்கிற 4 பேரும் ஒட்டு மொத்தமாக 5 பேர் இருக்கிற குழுவிற்கு 150 ரூபாய் முதல் 190 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெற்று வந்திருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வருகிற மாதத்திலிருந்து 250 ரூபாய் சம்பளம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் 10 ரூபாய் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படும் என்ற நிலைமையில்தான் சம்பளங்களை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். இப்போது புதிய சம்பளத்தின் அடிப்படையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 60 லட்ச ரூபாய் கூடுதலான செலவை நம் துறையில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமான நிலைமையில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள். எந்தப் போராட்டமும் நடத்தாமல், கோரிக்கை நாளும் கொண்டாடாமல், பரவலாக அரசாங்கமே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியதை வைத்துக்கொண்டு கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி சட்ட மன்றத்தில் அறிவிக்கின்ற வகையில் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அதேபோல கோயில்களில் பணியாற்றுகிற நிர்வாக அதிகாரிகள் பல மாநாடுகள் நடத்தி பல கோரிக்கைகளை தீண்ட காலமாக வைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். 16 கோரிக்கைகளை கடந்த 3 மாதங்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற மாநாட்டில் வைத்தார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் கலந்து கொள்வதாக இருந்தார்கள். எதிர்பாராத விதமாக கலந்துகொள்ளவில்லை. அந்த மாநாட்டில் அறிவிக்க வேண்டிய முடிவுகளை இந்த அரசாங்கத்தில் பரிசீலித்து இப்போது முடிவு செய்திருக்கிறோம். 10, 12 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய நிர்வாக அதிகாரிகள், தங்களுக்கு எதிர்காலத்தில் வேலை வாய்ப்பு நிலைமைகள் உயர்த்தப்பட வேண்டும், பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற நிலையில், தங்களுடைய எதிர்காலம் குனியமாக இருந்த காரணத்தினால், சில கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். தற்போது 5-வது நிலை நிர்வாக அதிகாரிகள் என்று சில பேர் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலைகளில் சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைத் தந்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதைவிட அதிகமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். 5-வது நிலை நிர்வாக அதிகாரிகள் அத்தனை பேரையும் 5-வது நிலை என்ற பதவியை ஒழித்து 4-வது நிலை அதிகாரிகளாக மாற்ற வேண்டுமென்றார்கள். 4-வது நிலை அதிகாரிகளாக 5-வது நிலை அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் உடனடியாகப் பதவி உயர்த்தப்படுகிறார்கள் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக 30 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிற கோயில்கள்தான் 4-வது நிலை கோயில்களாக இருந்தன. அதை மாற்றி 25



[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் வருமானம் உள்ள கோயில்களை 4-வது நிலைக் கோயில் களாக மாற்றி, இதிலே பணியாற்றுகிற பணியாளர்கள், நிர்வாக அதிகாரிகள் இவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் உள்ள கோயில்களை 3-வது நிலை என்றும், 1 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிற கோயில்களை 2-வது நிலை என்றும், 3 லட்சம் ரூபாய் வருகிற கோயில்களை 1-வது நிலை என்றும், 5 லட்சம் வருமானம் வருகிற கோயில்களை 1-வது நிலையிலே செலக்ஷன் கிரேடு என்றும், 15 லட்சம் வருகிற கோயில்களில் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் என்றும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, இவ்வளவுதான் கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தில் செய்திருக்கிற முடிவிற்படி இதற்கு மேலே சில பேருக்கு பதவி உயர்வுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 15 லட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் வருகிற கோயில்களில் தற்போதுள்ள உதவி ஆணையாளர்கள் என்னும் நிலை செலக்ஷன் கிரேடு உதவி ஆணையர்கள் என்னும் வகையில் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் மிகப் பெரிய வருமானம் வருகிற ஒரே கோயில் பழனி முருகன் கோயில். அங்கே மட்டும் துணை ஆணையாளர் பொறுப்பில் நிர்வாக அதிகாரி பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடி 16 கோரிக்கைகளில் 12 கோரிக்கைகளை அரசாங்கச் சார்பில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் 13 ஆயிரம் நிறுவனங்கள் என்று கணக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த 13 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்களுக்கும் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை தலையாய கோரிக்கையாகும். இந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஏற்று, வெகு சீக்கிரத்தில் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள இருக்கிறோம். அதேபோல பட்டதாரி அல்லாத நிர்வாக அதிகாரிகளை உதவி ஆணையர்களாக நியமினம் செய்ய வேண்டுமென்ற இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு உதவி ஆணையாளர் என்ற பதவி உயர்விற்கான வழிவகை செய்திருக்கிறோம். இதுபோன்ற மற்ற கோரிக்கைகள், 12 கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். இப்போது யார் நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் மேலும் ஆர்வத்தோடு பணியாற்றினால்தான் இருக்கின்ற சர்க்கேடுகளைப் போக்கவும் இன்னும் சிறந்த துறையாக இதை மாற்றவும் வழி வகை இருக்கவேண்டுமென்று இந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதை வரவேற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அத்தனை பேரும் நல்ல கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட  
நிர்மானம் :

“சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு  
இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கம் பற்றிய  
அறிக்கை’ விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

\* திரு. எம். ராஜா அய்யர்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பேச ஆரம்பித்த  
போது அச்சிட்ட புத்தகத்தில் உள்ள விஷயங்களைப் பற்றி அரசைப் பாராட்ட  
வேண்டுமென்றிருந்தேன். இதில் காணாத பல விஷயங்களை அமைச்சரவர்கள்  
கூறினதற்காக நான் மேலும் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். சிப்பந்திகள் கேட்  
டார்கள், இவ்வளவுதான் கேட்டார்கள் என்று அவர்கள் அத்துடன் திருப்தி  
படையாதபடி அவர்கள் கேட்காததையும் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று,  
அவர்கள் கேட்காத பல கோரிக்கைகளை அவர்கள் வழங்கி சிப்பந்திகளுக்கு  
இவ்வளவு நியாயம் வழங்கினதற்காக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். இது  
ரொம்பவும் அழகான கொள்கை விளக்கப் புத்தகமாக இருக்கிறது. நல்ல  
தமிழில், பலமுறை படிக்கலாம் போல அமைந்திருக்கிறது. இதைப் படித்  
தாலே தெய்வ மனம் கமழ்கிறது. எல்லோருக்கும் சமய அறிவு தோன்றும்,  
சமய உணர்வு தோன்றும் போலத் தோன்றுகிறது. சாதாரணமாக மதுரை  
யில் இருக்கிற மீனாட்சியம்மன் கோயில் என்று சொல்லாமல் அருள்மிகு  
மீனாட்சி சந்திரேஸ்வரர் திருக்கோயில் என்று கோயில்களையெல்லாம் அருள்  
மிகு கோயில் என்று இதில் கூறப்பட்டிருக்கும் பானியும் முதன் முதலாக  
இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்ததையும்  
நான் பெரும் பேருக்கக் கருதி, அரசைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இதில்  
குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், திருக்கோயில்களிலுள்ள நிலங்களெல்லாம் கோயி  
லுக்குச் சேர வேண்டும், கோயில்களின் பெயரில் இருந்தாலும், தனியார்  
அதனுடைய வருவாயை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், இதையெல்லாம்  
இன்று நாங்கள் கோயிலுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கவிட்டோம் என்று புள்ளி  
விவரம் கூறுகிறார்கள். இதற்காக அரசை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.  
இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நல்ல நிலத் திட்டங்கள்  
பலவற்றினால் கோவில்களின் நில வருவாயை முழுதும் பெற முடியாமல்  
முடியாமல் இருக்கிறது. அப்படி இருக்குமானால், அரசே அதற்கு வேண்டிய  
முயற்சிகளை எடுத்து, வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளை அரசினரே நியமித்து,  
கோவில்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிலத்தின் மூலமாக வர வேண்டிய மகசூல்  
முழுதுமாகக் கிடைக்குமாறு அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் விரும்பு



[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[1973 மார்ச் 26]

கிறேன். குறிப்பாக ராமேஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த திருத்துறைப் பூண்டி கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய வீரன் வயல் என்ற கிராமத்திலிருந்து மாத்திரம் இன்று வரையில் அந்த தேவஸ்தானத்திற்கு வர வேண்டிய பாக்கி 4¾ லட்சம் ரூபாயாகும். ஒரு கிராமத்திலிருந்து ஒரு தேவஸ்தானத்திற்கு இன்று வசூலாகாமல் உள்ள பாக்கி 4¾ லட்சம் ரூபாய் என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. இதை அவர்கள் வசூல் செய்ய இயலாது. வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளை அரசினர் நியமித்து அதை முழுமையாக அவர்கள் சேகரித்து இக்கோவிலுக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை, வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர இராமநாதபுரம், சிவகங்கை எஸ்டேட்டுகள் சம்பந்தமாக, 1949-ல் நாம் எஸ்டேட்டுகளையெல்லாம் ஒழித்து அப்போது இருந்த நெல்லின் விலைப் படி அந்த தேவஸ்தானங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்தோம். தஸ்திக் அலவன்ஸ் என்று அவர்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்தப் பணமானது அன்று உள்ள நெல்லின் விலையின்மீது கணக்கிடப்பட்ட பணமாகும். இந்தப் பணம் இன்றைக்குப் போதாது என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு அந்தக் கோவில்களுக்கு அதிகமாக தஸ்திக் அலவன்ஸைக் கூட்டி உயர்ந்த நெல் விலையைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையங்களுக்கு அவர்கள் தங்களுடைய பங்கினைச் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர இதர திருக்கோவில்களின் திருப்பணிக்கு அது நடக்கும்போது இப்படிப்பட்ட தேவஸ்தானத்திலிருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பணம் இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு சதவிகிதத்தை நிர்ணயித்து, இதற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற வகையில் அதற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லாததினால், அங்குள்ள அநேக சொத்துக்கள் இன்று நமக்கு முக்கியம் என்று தோன்றுகிற ஒரு நோக்கத்திற்காக நாம் கொடுக்க இருக்கிறோம் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த நோக்கத்திற்காக இப்படி நாம் டைவர்ஷன் செய்வோமானால், இந்தப் பணம் முழுமையாக இவ்வளவு சதவிகிதத்திற்கு மேல் போகக்கூடாது என்று திட்டவாட்டமாக ஒரு முறை மூலம் நிர்ணயிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏழை சிப்பந்திகளுடைய ஊதியத்தைப்பற்றித் தான் கூற வேண்டுமென்று கருதினேன். ஆனால் அமைச்சரவர்கள் தந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால், அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் ஆகிவிட்டது. இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தில் ஒரு நிதி இருக்கிறது.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

ஒரு அறக்கட்டளை இருக்கிறது. பல லட்ச ரூபாயை அதற்கு ஒதுக்கி அதிலிருந்து வரக்கூடிய வட்டித் தொகையை ஏழைச் சிப்பந்திகளுக்கு ஆண்டு தோறும் பகிர்ந்து கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை பெரும் தேவஸ்தானங்கள் கையாளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். மொத்தமாக இருக்கக்கூடிய பணத்திலிருந்து அறக்கட்டளைக்கு அனுமதித்துவிட்டு, அதிலிருந்து வரக்கூடிய வட்டியிலிருந்து ஏழைச் சிப்பந்திகளுக்கு நாம் நியாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த சிப்பந்திகளுக்கு வயது வரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். 25 வயதிற்குக் குறைந்த யாரும் இம்மாதிரியான அறநிலைய வேலைகளுக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லி கீழ்வயது வரம்பு இருக்கிறது. அரசு வேலைக்கு வரவேண்டுமென்றால், 25 வயதிற்குள் இருக்கவேண்டுமென்ற விதியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் தேவஸ்தானத்தில் 25 வயதிற்குக் கீழே ஒருவரையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அதை இன்னும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். வயது முதிர்ச்சி அடைய, அடையத்தான் அவர்களுக்கு ஒரு விவேகமும், முதிர்ந்த அனுபவமும், தன் அர்ப்பணமும் ஏற்படும். இத்தனை வயதிற்கு மேல் வேலை பார்க்கக்கூடாது என்று வைக்கக் கூடாது. வயது ஆக, ஆகத்தான் மனம் பக்குவப்படும், பண்படும். எனவே 30 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களாக, வயது முதிர்ந்தவர்களாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். வினோபா பாவே அவர்கள் ஆசிரியர் தொழிலுக்கு, அசுவம் தேசியக் கல்விக்கு அதைப் போதிப்பதற்கு நல்ல ஆசிரியர்கள் கிடைக்க வேண்டுமானால், 40 வயதிற்குக் குறைந்தவர்களாக யாரும் இருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 40 வயதிற்கு மேல் தான் ஒருவர் ஆசிரியர் தொழிலுக்கு வரவேண்டும். அப்படி ஆசிரியர் தொழிலுக்கே 40 வயதிற்கு மேல் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எனவே இந்தத் தொழிலுக்கு அதிக வயது வரம்பைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிலுக்கும் அது முற்றிலும் பொருந்தும் என்று நான் சொல்கிறேன். மூப்பது வயத்திற்கு மேல் 65 வரை வயது முதிர்ந்தவர்களாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தேவஸ்தானங்களால் நடத்தப்படும் 6 கல்லூரிகளைப்பற்றிக் குறிப்புக் கூறுகிறது. இந்த 6 கல்லூரிகளில் ராமேஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தால்



[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[1973 மார்ச் 26]

அங்கு ஒரு கல்லூரியானது நடத்தப்படுகிறது. அது வட மொழிக் கல்லூரி யாகும். வடமொழியிலே படிப்பதற்கு மாணவர்கள் இன்று வருவதில்லை என்பதற்காக அதை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைத்து ஆங்கிலமும், தமிழும் அத்துடன் வடமொழியும் போதிக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரிக் கல்லூரி, சிறப்பு வாய்ந்த கல்லூரி வேறு இல்லை. மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய பிராந்தியத்தில் இல்லையென்று கூறலாம். இப்படி சிறப்பு வாய்ந்த, பல சிறப்புள்ள ஒரு உபயோகமான கல்லூரிக்கு அரசு அதற்கு உரிய கிராண்டைக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். 1972-73-க்கு பி.யூ.சி. வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டன. அங்கு ஆங்கிலமும், தமிழும் அதோடு சமஸ்கிருதமும் போதிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கல்லூரி சிறப்பு வாய்ந்தது. இந்தக் கல்லூரிக்கு கல்வி இலாகா ஒப்புதல் அளித்து, பிற கல்லூரிகளுக்குக் கொடுக்கும் மானியத்தைப் போல், இக் கல்லூரிக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கர்நாடக இசைக் கல்லூரி ஒன்று அங்கு நடத்த முடியுமா என்று ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு கல்லூரிகள் நாதஸ்வரம், தவுல் மட்டும் போதிப்பதற்கு நடத்தப்படுவதாகக் காண்கிறேன். அத்துடன் கர்நாடக இசையைப் போதிக்க கல்லூரி ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

திருமண மண்டபங்கள் கட்டுவது மிகவும் தேவையான ஒரு நல்ல காரியம். 169 திட்டங்களில் 49 தான் இன்றைக்கு முடிவடைந்திருக்கின்றன என்று நான் காண்கிறேன். அரசாங்கம் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். பல திருமண மண்டபங்கள் இருந்தால்தான், பொது மக்களுக்கு அது பெரிதும் பயன்படும். அத்துடன் ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவசமாக கோவிலில் திருமணம் நடத்துவதற்கு 150 ரூபாய் கொடுக்கின்றோம். இது சிறு தொகை என்று எண்ணுகிறேன். வேஷ்டி, சேலை, அது தவிர அவர்களுக்கு தங்கத் தாலி எல்லாம் சேர்ந்து 150 ரூபாய்க்குள் வாங்க முடியாது. இந்தத் தொகையில் ஒரு சேலையே வாங்க முடியாது. தங்கத் தாலி செய்ய முடியாது. எனவே இந்தத் தொகை உயர்த்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கோவிலிலும் ஒரு திருமண உண்டியல் என்ற ஒன்றை வைத்து அதில் வருகிற நன்கொடையை இந்தக் காரியத்திற்குச் செலவு செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால், இந்தத் திருமணத் திட்டம் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

இந்தத் துறையின் சார்பாக திங்கள் வெளியீடாக “திருக்கோவில்” என்ற பத்திரிகை வருகிறது. அது 4,900 சொச்சம் பிரதிகள்தான் போகிறது. அவ்வளவுதான் சந்தாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. 13 ஆயிரம் அறநிலையங்களுள்ள தமிழ் நாட்டிலே இதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் இந்தத் “திருக்கோவில்” என்ற பத்திரிகையை வாங்குகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஒவ்வொரு கோவிலும் கட்டாயமாக வாங்க வேண்டுமென்று வைத்தால், அதிகமாகச் சந்தாதாரர்கள் சேருவார்கள். 13 ஆயிரம் சந்தாதாரர்களுக்குக் குறைந்திருந்தால், இந்தப் பத்திரிகை நல்ல முறையில் வெளியிட முடியாது. இதைப்பற்றி ஆராயவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் தலைமை)

கடைசியாக, இப்படித் தமிழில் இருக்கக்கூடிய கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். அதை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கும்போது, ஒரு தவறு ஏற்பட்டு விட்டது என்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசின் தொல்பொருள் துறையினரின் கீழ் இருக்கக்கூடிய கோவில்கள் அவர்களால் நன்றாகக் கவனிக்கப்படவில்லை. நமது திருக்கோவில்களெல்லாம் நன்றாகப் பராமரிக்கப்படுகின்றன. அழகாகப் பராமரிக்கப்படுகின்றன. மத்திய அரசின் தொல்பொருள் துறையினரால் நடத்தப்படும் கோவில்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை என்று பொருள்பட இருக்கிறது. அதையும் நமது அரசே ஏற்று நடத்தினால், அது மிக நன்றாக நடத்தப்பட முடியும் என்று சொல்வது சரி. ஆனால் அந்தக் கோவில்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்று சொல்வதன் எண்ணம் புரியவில்லை. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட திருக்கோவில்கள் தொல்பொருள் துறையின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருக்கின்றன என்று இந்த அறிக்கை கூறுகின்றது. தமிழ்தான் மூலம் என்று கருதுகிறேன். அதை மொழி பெயர்க்கும்போது Hundreds of such institutions என்று கூறுகிறது. அதைப் பார்த்தால் நூற்றுக்கணக்கான திருக்கோவில்கள் மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றனவோ என்ற எண்ணம் ஏற்படும். 700, 800 அளவிற்கு இருக்குமோ என்று எண்ணும்படி. Hundreds of temples என்று மொழி பெயர்த்திருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று கூறிக்கொண்டு அவைகளுடைய எண்ணிக்கையைச் சரியாக எத்தனை என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் கொடுத்திருக்கலாம். நம்முடைய அரசு இந்தத் துறையில் எடுத்துக்கொண்டுள்ள பெருமூயற்சியை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.



[1973 மார்ச் 26]

திரு. சா. கணேசன் : தலைவரவர்களே, இப்போது மாண்புமிகு அறநிலையத்  
5-30 துறை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்த ஊதிய உயர்வு, அதோடு ஏற்கெனவே  
பி. ப. நமக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கம், அதிலே கூறப்பட்டிருக்  
கின்ற செய்திகள்—இவையெல்லாம் நமக்கு மிகுந்த ஆறுதலையும், திருப்தி  
யையும், மகிழ்ச்சியையும் தந்துள்ளனவென்பதை முதலில் நான் கூறிக்  
கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறநிலைய அமைப்பு குறித்து  
ஏற்பட்ட சட்டம், சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப் பெற்றாலும்,  
சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து வந்து, இப்போது அது நல்ல பலனை, செம்மையான  
முறையிலே ஈட்டித் தருகின்ற நிலையிலே வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. ஆங்  
காங்கே ஆலயங்களினுடைய எண்ணிக்கையும், அதனுடைய வருமானமும்  
வளர்ந்துள்ளதையும் நாம் இன்று காண்கிறோம். இந்த நிலையிலே நம்முடைய  
பொறுப்பும், கடமையும் பெரிது என்பதை மனதிலே கொண்டு, அவைகளைச்  
செயல்படுத்திய முறைகளிலே என் உள்ளத்தில் தோன்றிய சிலவற்றை  
உங்கள் மூலமாக அரசுக்கு நான் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள முன் வருகிறேன்.

கோவில் நிலங்களையெல்லாம், அவைகளுக்கு உடையதாக்வி, அந்த நிலங்கள்  
வருமானம் வருவனவாக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்ற செய்தி எல்லையிலாத  
மகிழ்ச்சியை நமக்குத் தருவதாகும். ஏற்கெனவே 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு,  
கல்வெட்டுகளிலே அந்தக் கோவிலுக்கு எந்தெந்த நிலங்கள் உரியனவென்று  
பேசப்படுகின்றதோ, அந்த நிலங்களெல்லாம் கண்டலர்கள் கையிலெல்லாம்  
கிடக்கும் உண்மையைக் கண்டு, அதைக் கைப்பற்றி, கோவிலுக்கு உரிய, அறங்  
களுக்கு உரிய நிலங்களாகச் சேர்க்க முயல்வதாக அன்று இருந்த ஆணையாளர்  
அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னும் அந்தத் துறையிலே நாம் கவனம் செலுத்த  
வில்லை. இந்தமாதிரியான அறநிலையங்களுக்கு காலாவதி தோஷம் என்பது  
துளியும் இல்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கு சொத்து கூடினாலும், குறைந்தாலும்,  
எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அக்கறையில்லை. கோவில்களின் சொத்துக்கள்  
பறிபோகாமல் இருந்தால்தான், நாட்டின் பண்பாடு, கலை, ஒழுக்கம், எல்லாம்  
வாழும், விளங்கும், நிலைக்கும் என்ற எண்ணப்பாட்டிலே, நம்பிக்கையிலே  
இதை நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவில்கள் என்று சொன்னால் இந்துக் கோவில்கள்—சைவக் கோவில்கள்,  
வைஷ்ணவக் கோவில்கள் என்று பொருளல்ல. இஸ்லாமியப் பள்ளிகளும்,  
கிருஸ்துவ மாதா கோவில்கள் எல்லாவற்றையும் அடக்கித்தான் பேசுகிறேன்.  
கோவில்களுக்கு எந்தவிதமான அளவிலேயும் உச்சவரம்பு பாதிக்காமல் இருக்  
கின்ற நிலையைச் செய்யவேண்டும். இந்த அரசினுடைய நோக்கமும் அது

1973 மார்ச் 26]

[திரு. சா. கணேசன்]

தான் என்பதை, ஆங்காங்கு கேட்டும், கண்டும், பேசியும் வருகின்ற நிலையிலே உணர்ந்தாலும், அதைப் பகிரங்கமாக, தெளிவாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசை உங்கள் மூலமாக வேண்டிக் கொள்கிறேன். அடுத்து, ஆலயங்களிலிருந்து வருகின்ற உபரி வருமானத்திலிருந்து, ஐந்து சதவிகிதம் அல்லது 'மேக்சிமம்' 10 சதவிகிதம் வேண்டுமானால் பிற துறைகளுக்குக் கொடுக்கப்படலாம். மீதமுள்ள தொகை நிரம்ப இருக்குமானால், பற்றாக்குறைக் கோவில்களினுடைய அமைப்பை, அதனுடைய திருப்பணியை, அதுனுடைய நிர்வாகத்தையொட்டி செலவு செய்வதற்கு ஈடு செய்ய வேண்டும். எப்படி ஏராளமாகச் சம்பாதிப்பவர்களிடமிருந்து, நிறைய வரியை வாங்கி அதை இல்லாதவர்களுக்கு ஈடுபடுத்துகின்றோமோ, அவ்வாறு ஆங்காங்கே பெரும் கோவில்களிலிருந்து, நிரம்ப வருமானம் வருகின்ற கோவில்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற உபரி வருமானத்தையெல்லாம், இல்லாத, இயலாத, பழைய, சிறந்த, புனிதமான கோவில்களுக்கு, 'டைவர்ஷன்' என்று சொல்வார்களே, அதைப் போல வாய்க்கால் வழி செலுத்த நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கோவில்களின் மூலமாக, அவற்றின் நிதியின், வருமானத்தின் மூலமாக இன்னின்ன செலவைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற நியதியை, வரையறையை மேற்கொள்வதுதான் நியாயமாகும், தர்மமாகும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். இந்தக் கோவில்களின் மூலமாக தேவாரப் பாடசாலைகள், திவ்யப் பிரபந்தப் பாடசாலைகள், வேத ஆகம் சாஸ்திரப் பாடசாலைகள்—இவை போன்ற ஏராளமான பாடசாலைகளை, திருக் கோவில்களிலே கல்வித் துறையை வளர்ப்பதற்காகச் செபல் படுத்துவதன் மூலம் நல்ல காரியங்களை வளர்க்க வேண்டும். முன்னே இருந்த நிலை வேறு, அன்று இருந்த துறை வேறு. அன்று இந்தப் பாடசாலைகளை நடத்தியவர்கள் பல காரணங்களினாலே விட்டுவிட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் முறைப்படி கோவில்களினாலே நிர்வகிக்கப்படவேண்டும். தேவாரம் சாஸ்திர-தோத்திர நூல்கள் வெளிவர ஆலய நிதிகள் பயன்பட வேண்டும். அதற்கு மேலே, சாதாரணத் திருவிழா உட்பட பலவற்றிற்குப் பொருளே தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். பலர் 'குருட்டு நம்பிக்கை' என்று சொல்லுவார்கள். அது தவறான சொல் என்று கருதுகிறேன். நம்பிக்கை என்பது காரணம் காண முடியாதது தான். காரணம் கண்டு விட்டால் நம்பிக்கை அடிப்படையில் பார்ப்பதில்லை. எனவே அந்தச் சொற்கள் மொழி முறைப்படியே பொருத்தமானதல்லவென்ற கருத்துடையவன் நான். பொருள் தெரியாமல் பல சடங்குகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய திருவிழாக்கள், நாம் செய்யும் ஏராள



[திரு. சா. கணேசன்]

[1973 மார்ச் 26]

மான சடங்குகளெல்லாம் நிரம்ப நிரம்ப விஞ்ஞான ரீதியாக, அறிவு ரீதியாக, பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அருமையாக அமைந்தவை என்பதைக் காண்கிறோம். மேல் நாட்டுக்காரர்கள் எழுதிய நூல்கள் மூலமாகக் கூட சில அற்புத தத்துவங்களையெல்லாம் நம்முடைய நோன்புகளுக்கும் நாம் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் நாட்டிலே உள்ளவர்களுக்குப் புலப்படுத்துவதற்கு இந்தக் கோவில்களின் உபரி வருமானங்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள், வெளியிலே இருப்பவர்கள் கோவிலுக்கு இது வேண்டுமென்று செய்யட்டும். அதை மறுக்கவில்லை. அவர்கள் அன்புக்கு ஏற்ப எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். ஆனால் கோவில் பணத்திலிருந்து வெள்ளி வாகனங்களையும், தங்க வாகனங்களையும், தங்க சதங்களையும் செய்வது நியாயமா என்று யோசிக்க வேண்டும். அது தேவையற்றது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். அதோடு அலங்கரித்து ஆண்டவனை வழிபடுவதைக்கூட நான் விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் பிரிதிமாலட்சணப்படி, படிமக் கலையின்படி ஒரு மூர்த்திக்கு முழுக்க முழுக்க ஆடை, அணி, ஆபரணங்கள் அனைத்தும் செதுக்கியே, செய்தே, வார்த்தே இருக்கும். அது அடித்த விக்ஹைமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வடித்த விக்ஹைமாக இருந்தாலும் சரி. கல்லிலே அடிப்பது, உலோகத்திலே வடிப்பது. வடித்த மூர்த்திகள் ஆனாலும் சரி, அடித்த மூர்த்திகள் ஆனாலும் சரி, அனைத்து ஆபரணத்தோடும், அனைத்து அணியோடும், ஆடையோடும் முழுக்க முழுக்க இருப்பவை அவை. அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, பேன்டேஜ் போடுவதுபோல, நடராசரைச் சுற்றிக் கட்டி, கால் கை முட்டங்கியவனுக்கு சப்பைக் கட்டு மாதிரி—கட்டுவதெல்லாம் எனக்குப் புரிவதில்லை. ஸ்ரீரங்கத்தில் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். ‘பச்சை மா மலைபோல் மேனி’ என்று பாடினர் என்றால், அது அற்புதமான, வண்ணக் களஞ்சியமாக விளங்கிற்று. இன்று நன்றாகப் புங்க எண்ணையைப் போட்டு, காகத்தைவிடக் கறுப்பாக மூர்த்தியை ஆக்கிவிட்டார்கள். அது எரிந்த பிறகு, புதிதாகச் செய்தபோது நானும் கூட இருந்து கண்டேன். அழகான பல நிறங்களோடு, வண்ணங்களோடு அமைந்திருந்தது. பழைய காலத்திலெல்லாம் சர்கோ பெயிண்ட் என்று எங்கள் துறையில் சொல்வார்கள். எப்படி கல்லினாலே அடித்தாலும், அதற்கு மேலே பஞ்சம், சிதையும் சேர்த்து ஒட்டி, அதற்கு மேலே வண்ணம் பூசி விடுவது. மாமல்லபுரத்திலே அவற்றைக் காணலாம். பூசையில் உள்ள கோவிலில் இன்றும் கூட அவற்றை மாமல்லபுரத்தில் காணலாம். இந்த அழகையெல்லாம் மறைக்கும்படியாக, சுவாமியை நாம் பார்க்க முடியாமல் மறைத்து விடுகிறார்கள். ஏதோ தையக் காரன் கைத்திறனையோ, குருக்களின் கை விசேஷத்தையோ, புஷ்ப மாலை

1973 மார்ச் 26]

[திரு. சா. கணேசன்]

யையோ அல்லது சுந்தனத்தையோதான் நாம் காண்கிறோம். முகத்தை விட்டுவிட்டு, சில மூர்த்திகளுக்கு முகத்தையும் மூடிவிட்டு, எல்லாவற்றையும் உள்ளே வைத்துவிட்டு, வெளியே இருக்கிற அலங்காரத்தைத் தான் காண்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுடைய பக்தியை நான் குறை சொல்ல வில்லை. எனக்கு அது பிடிக்கவில்லை. முறையற்றதென்றுகூட நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு மேலே சொல்லி யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்த நான் விரும்பாதவன். இந்த நிலையிலே இது தேவையற்றது என்பதாகும். இந்த மாதிரி ஏராளமான தங்கங்கள் மற்றவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே ஏராளமாக லட்சம், பத்து லட்சம் என்று செலவு செய்து வைக்கட்டும். அதைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. கோயில் உபநிதிகளையெல்லாம் இப்படியே செலவு செய்த பின்னரும் அதைக் கட்டிக் காப்பதற்காக வேறு செலவு செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. இதிலே முதலீடு, இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்த தொகையைவிட, லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான தொகையைவிட, இந்தச் சொத்துக்களைக் கட்டிக் காப்பதற்காக என்று மாதாமாதம் காவல், தர்வான் இப்படி பல செலவுகள் எல்லாம் செய்து காக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதை மனதிலே கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: நேரமாகிறது.

திரு. சா. கணேசன்: ஆகவே இத்தோடு முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த இந்து மத அறநிலைய நிர்வாகக் குறிப்புக் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். பொதுவாக இந்து மதமானது தொன்றுதொட்ட ஒரு பழைய மதமாகும். இதனுடைய சீரும் சிறப்பும் காரணமாக, இன்றைய நிலையிலே நம்முடைய தேசத்திலேயே மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த இடமாக தமிழகம் இருக்கின்றது. தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய கோயில்களுக்கும் ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. கோயில்கள் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக இருக்கின்றது. அதனுடைய வருவாயும் பல கோடிக்கணக்கில் கோயிலுக்கு வரக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றது. பழைய காலம் தொட்டு சமுதாயத்திலே ஒரு சிறப்புமிக்க நிலையை அடைய நம்முடைய இந்து மதம் ஆற்றிய பணி சிறப்பானது என்று கூறினால், அது மிகையாகாது. அப்படி ஒரு சிறப்புமிக்க அமைப்பை மாற்ற ஒரு சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். பொதுவாக பிற மதங்களில் அரசாங்கம்



[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[1973 மார்ச் 26]

அதிகமாகத் தலையிடுவது கிடையாது. கிருஸ்தவ மதத்திலே அரசாங்கத்தினுடைய தலையீடே கிடையாது என்று கூறலாம். நம்முடைய மகமதிய மதத்திலே, அந்த மதத்தினுடைய கட்டுப்பாடு கோட்பாடுகளுக்கு இணங்க 'வக்ப் போர்டு' என்று ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்து மதத்தின்மட்டும் அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாக அமைப்பிலேயே இதை ஏற்படுத்திக் கொண்டது அவ்வளவு விரும்பத்தக்கதாக, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை, ஒரு நல்ல அமைப்பைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக மதத்தினுடைய நிர்வாக விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்படுபவர்கள் மத நம்பிக்கை உடையவர்களாக, கடவுள் பக்தியுடையவர்களாக இருப்பது மிகவும் அவசியம். அந்தத் தன்மையே மாறக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரிகளையும், டிரஸ்டிகளையும் நாம் இன்றைய தினத்திலே காண்கின்றோம். பொதுவாக மதம் நல்ல செழிப்பாக வாழ வேண்டுமேயானால், அதனால் சமுதாயம் பயன் அடைய வேண்டுமானால், அதனுடைய கோட்பாடுகளுக்கு விரோதமாகச் செயலாற்றக் கூடியவர்களை அந்தத் துறையில் நியமிக்கக் கூடாது. இன்றைய தினம் என்ன நடக்கின்றது? அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கக்கூடிய கோயில் எக்சிகியூடிவ் ஆபீசர் போன்றவர்கள் எல்லாம் மதச் சார்பற்றவர்களாக, மத நம்பிக்கை அற்றவர்களாக, கோயில் வழிபாடு அற்றவர்களாக அமையக்கூடிய காரணத்தினால், கோயில்களில் வரக்கூடிய வருமானங்களையெல்லாம் எப்படி எப்படியெல்லாம் ஆடிட்டிலே அப்ஜெக்ஷன் இல்லாத முறையில் கணக்கு எழுதலாம் என்று அந்த வேலை செய்வதில் இருக்கின்றார்களோ தவிர, இந்தக் கோயில்கள் நல்ல முறையில் சீரும் சிறப்புமாக இருப்பதற்கு, நல்ல வளம் கொண்டதாக இருப்பதற்கு, சமுதாயத்திற்குத் கொண்டு செய்ய ஏற்கும் ஒரு வாய்ப்பாகக் கொள்ளவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இந்த நிலைமைகள் இன்று மாற வேண்டும். கோயில்களைக் கவனிக்கும் நிலை குறைந்து வருகின்றது. பல கோயில்களிலே கோயிலுக்குள்ளேயே போகாதவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் எக்சிகியூடிவ் ஆபீசர்களாக இருக்கின்றார்கள். தங்களுடைய ஆபீசிலேயே இருந்து நிர்வாகம் செய்கின்றவர்கள் எல்லாம் இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். இதை அரசு உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அரசாங்கம் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கக் கூடியவர்கள் கோயில் பற்றற்றவர்களாக, தெய்வ நம்பிக்கையற்றவர்களாக எல்லாம் இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இப்படியெல்லாம் நியமிக்கும் நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். குறிப்பாக அரசாங்கம் தங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கோயிலிலே

1973 மார்ச் 26] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

நியமிக்கக்கூடிய ஒரு தன்மையை சற்று கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே டிராஸ்டிகளாக நியமனம் செய்யப்படுவதை நான்கு குறை கூறுகிறேன் என்று எண்ணக்கூடாது. பொதுவாக கோயில் அறநிலையங்கள் என்று பார்க்கின்றபோது, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்களாக, நல்ல மத நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் டிராஸ்டிகளாக வருவதை யாரும் ஆட்சேபணை செய்ய முடியாது. ஆனால் மத நம்பிக்கை தெய்வ நம்பிக்கை யற்றவர்கள் கோயில்களிலே டிராஸ்டிகளாக இருப்பது விரும்பத்தக்க ஒரு காரியம் அல்ல. ஏனென்றால் குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்கு அதற்கென்று ஏற்ற ஒரு நிலையைத்தான் நாம் அங்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, அதற்குப் புறம்பான எண்ணம் உடையவர்கள், புறம்பான நம்பிக்கை உள்ளவர்களையெல்லாம் நியமனம் செய்யக்கூடிய காரணத்தால், மதம் க்ஷணிக்கும்படியான நிலை ஏற்படுகின்றது. இதனால் மத முன்னேற்றம் பின் தங்குவதற்கான நிலை இருப்பதை அரசாங்கம் மாற்ற வேண்டும். ஏதோ தங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் ....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்றால், அவர்கள் தெய்வ நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று பொருளா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, நான் முன்பே கூறிவிட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த நேரத்தில் இல்லாததனால், அப்படிச் கூறுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருப்பவர்களில் தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்களை டிராஸ்டிகளாக நியமிப்பதிலே எந்த கிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது என்று ஆரம்பத்திலேயே கூறி விட்டேன். ஆகவே தெய்வ நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்றும் சிலர் பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார்கள். விபூதி பூசுவதையே மறுக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட டிராஸ்டிகளை நியமிக்கும் நிலை இருக்குமானால், அது அந்தக் கட்சிக்கே நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, வைஷ்ணவ கோயிலிலே சில மதம் திருநீறு பூசியவர்கள் டிராஸ்டிகளாக இருக்கின்றார்கள். அந்த மதத்தை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கின்றார்களா? அவர்கள் எல்லாம் டிராஸ்டிகளாக இருக்கக் கூடாதா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சிலம் என்றும் ஹரி என்றும் சித்தாந்தம் பேசி வளர்க்கின்ற இந்தப் போரில்



[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 26]

நாம் கலந்துகொள்ள வேண்டாம் என்ற முறையிலே, ஒன்றும் பூசிக் கொள்  
ளாமல் இருப்பதிலே என்ன தவறு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அறங்காவலர் நியமனத்திற்கு விண்  
ணப்பம் கொடுக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே, விண்ணப்பத்திலே நீங்கள் எந்த  
மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள், மத நம்பிக்கையுடையவர்களா என்றெல்லாம்  
கேள்விகளைக் கேட்கின்றார்கள். அதிலே இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்  
என்று எழுதி மனப்பூர்வமாகக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கின்றார்கள்.  
எப்போது இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று ஒப்புக்கொள்கின்றார்களோ  
அப்போதே அவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை அல்லது இந்து மதத்திலே  
நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்று கொண்டு நாம் பரிசீலனை செய்து நியமிக்  
கின்றோமே தவிர, இதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டமே தேவையில்லை என்பதைத்  
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றவர்கள்,  
திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், எக்கியூடிவ் ஆபீசராக  
நியமிக்கப்படுபவர்கள் கோயிலைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், கோயிலுக்காகவும்  
நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கோயிலுக்குள்ளே போகும்  
போது, மதச் சின்னங்களை அணியத் தயாராக இருக்கின்றார்களா? அப்படி  
அணியத் தயாராக இல்லை என்று இருந்தால், அவர்களைக் கடவுள் நம்பிக்கை  
உடையவர்களாக எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதனைத்தான் அவர்கள்  
கேட்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மதச் சின்னங்களை அணிந்து  
கொள்கின்ற காரணத்தாலேயே, அவர்கள் உண்மையான பக்தர்கள் என்று  
யாரும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அணிந்துகொண்டு தவறு செய்பவர்  
களும் இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் நாஸ்திகர்களாகவும் இருப்பவர்கள்  
இருக்கின்றார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மதச் சின்னங்களைக்கூட அணிந்து கொள்ள  
மாட்டோம் என்று சொல்பவர்கள் தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் என்று  
அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா? அதுதான் அவருடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, நண்பர்  
திரு. சுவாமிநாதன் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்? அவர் எப்போது மதச்

1973 மார்ச் 26] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

சின்னத்தை அணிந்து வந்திருக்கின்றார் என்பதை நான் அறிய விரும்புகின்றேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, சட்டசபைக்கு வருகிறபோது தேவையில்லை. கோயிலுக்குப் போகிறபோது, நான் சைவ மதத்தைச் சார்ந்தவன் ஆதலால், திருநீறு அணிந்து, கோயிலுக்குச் செல்லுகின்றேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நான் இதை ஒரு கட்சிக் கண்ணோட்டத் தோடு கூறவில்லை. கட்சிக்காரர்கள் மனம் நோகும்படியாகவும் நான் கூற வில்லை. இந்த நிலைமைகள் ஏற்படுமேயானால், கோயில்களினுடைய தன்மை குறையுமானால், அவர்கள் கட்டுப்பாடுகளை மீதுவார்களேயானால், அதற்கேற்ற ஒரு பலன் கிடைக்காது. அந்தக் கோயில் நிர்வாகம் நன்கு நடத்தப்படாமல் பொதுமக்களுடைய அதிருப்தியை இந்த அரசு பெறவேண்டாமானால். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தவறு நடைபெறுமானால், மோசமான நிலைமையில் நடைபெறுமேயானால், என்று 'ஆனால்', 'ஆனால்' என்று சொல்ல வேண்டாம். எங்கே அப்படி நடைபெறுகிறது என்று சுட்டிக்காட்டுவார்களானால், அவைகளைக் களைவதற்கு அரசு முக்கியமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : என்னுடைய ஊரிலேயுள்ள தம்பிக்கோட்டையில் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலில் ஒரு எக்ஸ்கியூடிவ் ஆபீசர் வந்தார். அவர் கோயிலுக்கே போகிறது கிடையாது. அவர் அந்தக் கோவிலிலே நைவேத்தியம் நடக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றியும் கவலைப்படுவது கிடையாது. பலநாள் அந்த நைவேத்தியம் செய்யாமலேயே அந்தக் கோயில் மூடப்பட்டிருந்தது. அதனால் அந்த ஊரிலே மக்கள் பெரிய கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதுபற்றிக்குட அவர் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அவர் எவ்வளவு பெரிய நான்ஸ்திகர் என்று பார்க்கும்போது, நாங்கள் எல்லாம் வேதனைப்படவேண்டியதாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்டவர்களால் பல கோயில்களிலே திகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நீங்கள் இதை ஒவ்வொன்றாகக் களைவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அங்கத்தினர் அவர்கள், அவர்கள் ஊரிலேயிருந்த கோயிலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். மற்றும் சில கோயில்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கோயில்களையும் குறிப்பிட்டால் நல்லது. அவர்கள் ஊரைச் சேர்ந்த கோயில்பற்றி உடனடியாக விசாரித்து அங்கு தவறு நடந்திருக்குமானால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கலாம்.



[1973 மார்ச் 26]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவர்கள் விஸ்டாக எழுதிக் கொடுப்பதாக வரும் போது சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : தலைவரவர்களே, இந்த விஷயத்தைப் பெரிதாக நினைக்க வேண்டாம். அரசாங்கம் இதை ஒரு வேண்டுகோளாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த மாதிரியான நியமனம் எந்தக் காரியத்திற்காகச் செய்கின்றோமோ, எதனுடைய முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்கின்றோமோ, அது சிறப்பாக நடக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, டிரஸ்டிகள், எக்ஸ்சிடியுட்வ் ஆபிசர்கள் நல்லவர்களாக, கோயிலைக் காக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்றேனே தவிர, உங்கள் கட்சிக்காரர்களைப் போடுகிறீர்கள் என்பதற்காக நான் ஆட்சேபணை செய்யவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களையே போட வேண்டுமென்று நான் கூறவில்லை. உங்கள் காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களை நியமனம் செய்ய வில்லையா என்று எல்லாம் கேட்கலாம். இருந்தது. ஏதோ 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு கோவிலில் 99 சதவிகிதம் அந்தக் கட்சிக்காரர்களைப் போடுகிறார்கள்.

5-50  
பி.ப.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : கோவிலார் டிரஸ்டிகளில் ஒருவர் காங்கிரஸ்காரர். இரண்டாவது காங்கிரஸ் (அமைப்பு)ஐச் சேர்ந்தவர். மூன்றாவது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. கே. சுப்பையா. ஒரே ஒரு டிரஸ்டிதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். அது பெரிய கோவில். பல கோவில்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிற தகுதியுடைய கோவில். தண்டாயுதபாணி ஒவ்வொரு எலக்ஷனிலும் போட்டி போடுகிறார். ஐந்து டிரஸ்டிகளில் 4 பேர் வேறு கட்சிக்காரர்கள். ஒரே ஒருவர்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். திரு. தர்மலிங்கம் என்பவர் இரண்டு இண்டிகேட், ஒன்று சிண்டிகேட், ஒரு கம்யூனிஸ்டு இப்படி இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கடவுள் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள். அவர்கள் கோவில்களுக்கு அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையுண்டு என்று எழுதிக் கொடுத்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த ஆட்களைப் போட்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய அமைச்சர் அவர்கள் சில நேரங்களில் கட்சிக்கு அப்பாலும் பணி செய்வதைப்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

போல், கட்சிக்கும் அப்பால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இடம் அளித்த காரணத்தினால், எங்களால் அவைகள் நல்ல பெயரும் புகழும் பெற்று விளங்கப் போகிறது என்பதை அறிவார்கள். அந்த நிலைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இது போதாது. அமைச்சர் அவர்களைப் பெரிதும் நான் பாராட்டுகிறேன். மற்ற இடங்களிலும் இந்ந்த நிலையைக் கடைப்பிடித்தால் நல்லது, எந்தக் கட்சிக்காரர் என்பதுபற்றிக் கேள்வியில்லை. அதோடு முக்கியமாக கோவில்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிடாத நிலையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது. அரசாங்கம் தலையிடாதபடி அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களே கோவில் நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய ஒரு போர்டை நியமித்தால், மிகவும் நன்றாக இருக்கும். முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், முழுவதும் மத நம்பிக்கையுடையவர்கள், தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்களைக் கூடியவரை . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்ததை விட இந்த ஆட்சியில் கோவில் காரியங்கள் அனைத்தும் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றன என்று நாட்டிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: நன்றி. இந்த அரசாங்க நவடிக்கைகளில் குறிப்பாகக் காணக்கூடியது என்ன? கோவிலைப் பொறுத்த வரையில் நம்பிக்கை இருந்ததோ இல்லையோ அதைப்பற்றித் தலையிடு இல்லை. ஆனால் அந்த இயக்கத்தை மக்கள் நம்புகிற காரணத்தால், அதற்குப் பழுது ஏற்படாத வண்ணம் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையை, கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதை அழிக்கக் கூடிய நிலை இருந்தால், இன்னும் மோசமாக இருக்கும். உதாரணமாக கம்ப்யூனிச அரசாங்கம் ஏற்படுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். ஏற்பட்டால் எப்படி இருக்கும் என்பதை கேளாவில் பார்க்கிறோம். அங்கே இருக்கிற சாமிகள் படாத அல்லல் படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இதுமாதிரியான விஷயத்தில் அரசாங்கத் தலையிடு இல்லாத வகையில் மதச்சார்புடைய ஒரு ஆலோசனை போர்டை அமைத்து, அதன் மூலம் நிர்வாகத்தை நடத்தும் முறையை ஏற்படுத்தினால், அது பாராட்டக்கூடியதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: அரசாங்கத் தலையிடு இல்லாமல்தான் இருந்தது. பனகல் ராஜா அவர்கள் பிரிவி கவுன்சில் வரை சென்று அதை வந்தது.



[1973 மார்ச் 26]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : திருப்பணியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு நிறையத் திருப்பணிகள் செய்யப்படுகின்றன. என்கு பார்த்தாலும், சிறப்பான முறையில் நடைபெறுகின்றன. ரூபாய் மூன்று கோடியே எண்பத்தாறு லட்சம் போன ஆண்டு திருப்பணிச் செலவு ஆகியிருக்கிறது. இந்தத் திருப்பணிச் செலவில் அரசாங்கம் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். பல கோவில்களில் திருப்பணியின் பெயரால் செலவுகள் மிக மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். திருப்பணி அவசியம்தான். ஆனால் அதன் பேரில் ஒரு பெரிய எஸ்டிமேட் போட்டு, பல ஊழல்கள் நடக்கும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கட்டிக்காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்திலுள்ள கோவில்களில் பெரியது தஞ்சை பெரிய கோவில். அது இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் இருக்கிறது. இதற்காக நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டும் அதற்கு முன்பும் பெருமூயற்சி எடுத்ததாகக் கூறினார்கள். சாஜராஜசோழன் சிலையை அங்கு வைக்க முடியவில்லை. இதுமாதிரி நிலையில் நூற்றுக்கணக்கான கோவில்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்க என்ன அவசியமிருக்கிறது? ஒரு மதக் கோவிலை அதாவது ஒரு பள்ளி வாசலைக்கூட மத்திய சர்க்கார் எடுக்கவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சட்டமன்றத்தில் மதச் சின்னத்தை அணியலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : காஷாயம் கட்டுவதும் மதச் சின்னம்தான், விபூதிப் பட்டை அணிவதற்கு ஏன் அனுமதி வேண்டும்?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : திருக்கோவில்கள் பற்றிய விவாதத்தின் போது இந்த நேரத்தை வெறும் பொழுதுபோக்காக எடுத்துக் கொள்வது போன்ற ஒரு உணர்வை இங்கு தலைவரவர்கள் நிலவும்படியாகச் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : அரசாங்கம் இந்துமதக் கோவில்களை மட்டும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்னவிருக்கிறது? புராதன ஆராய்ச்சிக்கு இந்து மதம் மிகப் பழமையானது, தொன்மையானது. சிலைகளின் மூலம் அது, பல வரலாற்றைப் படைக்கக்கூடிய சிறப்புமிக்க நிலையில் இருந்தாலும்கூட, அதுவெல்லாம் நமது

1973 மார்ச் 26]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

சொத்தாக இருக்கும்போது, அது அம் மதத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்திருந்தால், நம் தமிழகத்தில் இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் தலையீடு இருக்குமா என்பது ஐயப்பாட்டிற்குள்ள விஷயம். பெருமதிப்புக்குரிய கோவில்கள், கலைச் செல்வங்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருப்பதால், அதைப் பழுது பார்க்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். தஞ்சை பெரிய கோவிலின் சிறப்பு என்ன? அதில் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இப்படிக்கோவில்கள் எல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியாமல் சீரழிந்து வருவதைப் பார்த்தால் சில கோவில்களைக் கட்டி கோடிக் கணக்கில் செலவு செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வது என்பதைப் பெருமைக்குரிய விஷயமாக எண்ணிவிட முடியாது. உயர்ந்த சீரிய கோவில்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கும்போது, அவைகளை அவ்வாறு விட்டு வைத்திருப்பது வருந்தக்கூடிய விஷயம், அதில் அரசாங்கம் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கோவில்களின் சொத்துக்களைப் பொறுத்த வரையிலும், அதைப் பராதீனம் செய்கிற வகையில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ள தூற்றுக்கணக்கான கோவில்கள் அவர்கள் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்து வருகிற நிலை இருக்கிறது. இருந்த போதிலும்கூட, இன்றைய நிலையில் கோவில்களின் சொத்துக்கள் என்றால், யார் வேண்டுமானாலும் சொத்து இல்லாதவர்கள், எப்படியோ எண்ணம் படைத்தவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்வது சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். ராமேஸ்வரம் கோவிலுக்கு எங்கள் ஊரில் 12½ வேலி நிலம் இருக்கிறது. ஒரே நாளில் ஆக்கிரமிப்பு. தென்னந்தோப்பை எல்லாம் 10 சென்ட், 1½ சென்ட் என்று ஆக்கிரமிப்புச் செய்தார்கள். ஆவுடையார் கோவிலுக்கு 22 வேலி நிலம் இருக்கிறது. அதுவும் ஒரேநாளில் ஆக்கிரமிப்பு. தம்பிக்கோட்டையில் ராமசாமி என்பவர் டிராஸ்டியாக இருந்து இறந்துவிட்டார். ஒரே நாளில் கோவில் நிர்வாகம் வேண்டாம் என்றவுடன், அடுத்த நாளே ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொண்டார்கள். அவரவர்கள் வேலி அடைத்து ஆண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கோவில் நிர்வாகத்திலிருந்து குத்தகை எழுதிக் கேட்டு வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இது மாதிரி கோவில் நிலங்களைப் பராதீனம் செய்வதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். 'திருக்கோவில்' திங்கள் ஏடாக வெளி வருகிறது. அது சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். திருவிழாக்கள், சமய சொற் பொழிவுகள் பட்டிமன்றங்கள் இவைகளை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமுதாயப் பணியில் ஆஸ்பத்திரிகள்,



ஹைஸ்கூல்கள் வைப்பதை நிறையச் செய்யுங்கள். ஐந்து கல்லூரிகளும் 10, 12 ஹைஸ்கூல்களும் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது போதாது. எங்கு எங்கு வசதி இருக்கிறதோ, அங்கே அந்தக் கோவில்களின் தன்மை மாறாத வகையில் அந்தத் திட்டங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

\* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய தமிழக அரசின் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களின் இந்துமத அறநிலைய ஆட்சித்துறை கொள்கை விளக்க அறிக்கையை மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கின்றோம். அதன் தொடர்பாகச் சில செய்திகளை இந்த அவைக்கு வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் சில முக்கியமான செய்திகள் விடுபட்டிருக்கின்றன. இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேரவைபற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் கல்விக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் நடத்துகிற மடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றிய குறிப்புகள் இந்த அறிக்கையில் தரப்படவில்லை. தமிழ் கத்திலுள்ள பெரும்பாலான மடங்கள் கல்லூரிகளையும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் நடத்துகின்றன. அவைகளையும் இந்த அறிக்கையில் சேர்த்திருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமாக விவாதத்தின்போது, நம்முடைய அரசும் அரசை நடத்துகிற நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களும் ஆஸ்திகர்களா நாத்திகர்களா என்று விவாதத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட விவாதத்தில் ஈடுபடுகிற காலம் கடந்துவிட்டது. தலைவர் பெரியார் அவர்கள் இயக்கத்திலிருந்து மெல்ல விலகி ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்று சொன்னதால்தான், நம்முடைய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தொடர்ந்து தமிழக வா லாற்றை எழுதுகிற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதில் அவர்களுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையிருந்தது. நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் அறிஞர் அண்ணா கடவுளை நம்பாதவர்கள், தங்களுடைய அறிவை மையமாக வைத்து எப்படி கடவுள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்களோ, அதேபோல் தங்களுடைய அறிவை மையமாக வைத்து கடவுளை நம்புகிறவர்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னதாக எழுதியுள்ளார்கள். அது மட்டுமின்றி அப்படிப் பேசுவது நல்லதல்லவென்று மேடையில் கண்டித்ததாகவும் ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதனுடைய தெளிவான கடவுள் நம்பிக்கையை

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

1973 மார்ச் 26]

வரையறுத்துக் காட்டிய பின்னாலும் அவர்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லையென்று சொல்வது சரியல்ல என்பது நமது கருத்து. இந்த அடிப் படையில் அறங்காவலர் நியமனத்திலே கூட எனக்கு இரண்டொரு அனுபவம் உண்டு. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நெல்லையப்பர் கோயிலில் ஒரு மாவட்ட முதன்மையான தி.மு.க. தோழர் ஒருவர் அறங்காவல ராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வ தற்கு முன்பு கோயிலுக்குள்ளே சட்டை போட்டுக்கொண்டு போகலாமென்று இருந்தது. ஆனால் அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, கோயிலுக் குள்ளே சட்டை போட்டுக்கொண்டு போகக்கூடாது என்ற விதியை ஏற்படுத்தி அவர் கோயிலுக்கு வந்தால்கூட சட்டையைக் கழற்றிவிட்டு, நன்றாக பழைய கால வைதிக முறையில் அந்தக் கோயிலுக்குள்ளே போகிறார். அங்கே யிருக்கிற சேவகர்கள் கூட இப்போது ஷர்ட் போடுவதில்லை. அப்படிப் பழைய கால முறையைக் கையாளுகிறார்கள். இங்கேயிருக்கிற நம்முடைய திருவேற்காடு கருமாரியம்மன் கோயிலிலே மணிவண்ணன் என்ற நண்பர் ஒருவர் அறங்காவலராக இருக்கிறார். அவரைப் பார்த்தால், ஒரு பெரிய பூசாரியோ என்ற சந்தேகம் நமக்கு இருக்கும். ஆதலால் தி.மு.க. நண்பர்கள் கூட நல்ல கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சமூகத்தின் கால வித்தியாசத்தின் காரணமாக, இடைவெளி ஏற்பட்டதன் காரணமாக, கூடுதல் குறைவாக சில இடத்தில் இருக்கலாம். அவைகளையெல் லாம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள் கின்றோம். இந்த திருக்கோயில் ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய அரசு பல்வேறு அமைப்புகளை இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. சோழர் காலத்துத் திருக்கோயில்களைப் பார்த்தால், கல்வெட்டுகளைப் பார்த் தால், மருத்துவ நிலையங்கள், நல்ல இலக்கிய விரிவுரை மண்டபங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து மன்றங்கள் ஆகியவற்றைக்கூட கோயில்கள் நடைமுறைப்படுத்தி வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கால நிலைமைகள் மாறி சமு தாயத்திலிருந்து நெடும் தொலைவுக்குக் கோயில்கள் விலகிப் போனதால், இந்த இந்து சமுதாயமும் இன்றைக்குக் கோயிலிலிருந்து பிரிந்து, அதனுடைய ஆட்சி உரிமைகள் நெறி உரிமைகளை இழந்து நிற்கிற நிலைமையைப் பார்க்கி றோம். மீண்டும் நம்முடைய அரசு அந்தத் துறையில் கோயில்களையும் இந்து சமூகத்தையும் இணைக்கின்ற ஒரு மையகேந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம், வேண்டி. பழங் காலத்துப் பழமொழி “கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது. கோயில் கடவுளைத்



[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1973 மார்ச் 26]

தொழுவதற்கு மட்டுமல்ல, கோயில்கள் சமுதாயத்தினுடைய மைய கேந்திரமாக, அதனுடைய நலன்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கும் ஒரு அமைப்பாக சமுதாயத்தினுடைய அனைத்து நலன்களையும் பேணுகின்ற ஒரு நிறுவனமாக இருந்தது ஒரு காலத்தில். அந்த நிலை காலப்போக்கில் மாறியதால்தான், நம்முடைய நிலைமை இப்போது சீர்கெட்டிருக்கின்றது. ஒரு மனிதனுக்கு அவனுடைய குடும்பம் முதலில் உத்தரவாதம் வழங்குகிறது. அடுத்து அவனுடைய சமூகம் வழங்குகிறது. அடுத்து அவனுடைய சமயம் வழங்குகிறது. அடுத்து அரசு வழங்குகிறது. இந்தப்படி பார்த்தால், இன்றைக்கு இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்து சமயம் உத்தரவாதம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் சமூக அமைப்பும் திருக்கோயில் ஆட்சிமுறையும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதை நம்முடைய அரசு நிலைவில் கொண்டு, இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் அனாதையாக எந்தவிதமான ஆபத்துக்கும் ஆளாகாமல் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமையை இந்து அறநிலைய ஆட்சித்துறை உருவாக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்து கடற்கரை ஓரத்துப் பகுதிகளிலும் நம்முடைய இந்து சகோதரர்கள் பல்வேறு அல்லல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அடிக்கடி மத மாற்றங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். மதம் மாறி வந்தால் தாய் மதத்திற்கு வந்தால், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கென்று சமயச் சார்பற்ற அரசு பாதுகாக்க தனி நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. நியாயப்படி இந்து அறநிலைய ஆட்சித்துறைதான் பாதுகாப்பும் உத்தரவாதமும் கொடுக்க வேண்டும். பொதுவாக மனிதனிடம் விகார உணர்ச்சிகள் அதிகமாக வளர்ந்து இன்றைக்கு சமூகத்தில் ஒரு அமைதியின்மையைப் பார்க்கிறோம். அமைதியின்மையைப் போக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நல்ல கலை, நல்ல இலக்கியம், நல்ல சுவை மிகுந்த கருத்து உணர்வுகளை மக்களுக்குத் தரவேண்டும். பழங்காலத்தில் கோயில்கள் அப்படித் தந்தன. இடைக்காலத்தில் தவறியதனால், இன்று நிரைப்படங்களுக்குச் செல்வதைத் தவிர, அவனுக்கு வேறு பொழுதுபோக்கு இல்லை. அங்கே அவனுடைய விகார உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி வளர்க்கிற சூழல் தான் அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர, அதை அமைதிப்படுத்துகிற சூழல் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தச் சூழல்களை மாற்றி, கோயில் சூழல்களிலே நல்ல இலக்கியக் கருத்து, நல்ல சிந்தனைக் கருத்துச் சூழல், நல்ல இசைச் சூழல்; இவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். காலையிலே சட்டமன்றத்திலே கூட ஒரு உறுப்பினர் நல்ல நாதஸ்வர இசை கோயில்களிலே வாசிக்கப்பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இரவு மணிக்குப் பிறகு அர்த்த ஜாம பூஜைக்குப் பிறகு, ஒரு மணி நேரம் நல்ல

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

1973 மார்ச் 26]

மெல்லிசை, நல்ல நாதஸ்வர இசையை வழங்கினால், பொதுமக்கள் காது அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து தங்களுடைய மனதை, உணர்வை மேம்படுத்திக்கொள்ள முடியும். மனிதனுக்கு இயல்பாக உணவு தேவை போல அவனுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியும் களிப்பும் இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கிறது. இந்தக் களிப்பு அல்லது மகிழ்ச்சி இல்லாது போனால், அந்த மனிதனிடத்தில் மிருக சுவாவம் வளர்கிறது. மனிதனுக்கு களிப்பை, மகிழ்ச்சியை வழங்கி, அவனை மேம்படுத்துகிற, அவனுடைய உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்துகிற நிறுவனங்களாகத்தான் நம்முடைய கோயில்கள் இருந்தன. அந்தச் சூழ்நிலை மீண்டும் உருவாக வேண்டும். நமது பழைய கல்வெட்டைப் பார்த்தால், தஞ்சை மாவட்டம் திருமருகலில் நல்ல அறுவை சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவ நிலையம் இருந்திருக்கிறது. திருமருகலிலேயே நம்முடைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் முதலமைச்சரின் ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டு தமிழக திருக்கோயில்களில் திருமணம் செய்து வைக்கும் நிலையத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இது ஏழாம் நூற்றாண்டில் திருஞான சம்பந்தர் திருமருகலில் நிகழ்த்திய தொண்டின் தொடர்ச்சி. நம்முடைய பழைய சமூக மாபைப் பார்த்தால், உயிர் உணர்வும், மனிதாபிமானமும் மிக அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. தெளிவாக பல்வேறு உதாரணங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். காதல் வயப்பட்ட ஒருவனும் ஒருத்தியும் பெற்றோர் உடன்பாடினமையாலே ஒரு கோயிலிலே திருமணம் செய்துகொள்வதாக உடன்பாடு செய்து கொண்டு வீட்டை விட்டு வந்து விட்டனர். அன்று இரவு அவன் இறந்து போகிறான். மறுநாள் அந்தப் பெண்கள் அழுது புலம்புகிறார்கள். திருஞான சம்பந்தர் அந்த ஊருக்கு வந்தவர் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாட்டைச் செய்யாமல், முதலில் அழுகின்ற இடம் சென்று அவனை எழுப்பி அவனுக்கும் அவளுக்குமும் திருமணம் செய்து வைத்துப் பின்னாலே கோயிலுக்குச் சென்றார் என்ற வரலாற்றைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய கோவை மாவட்டத்தில் அவிஞ்சியில் முதலை உண்ட பாலனை அமைத்துத் தந்தார். உயிர் படுகிற துன்பத்தைப் பார்த்து இரக்கப்படுவதுதான் சமயம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சில பேர் கோயிலுடைய நிதிகளை கோயிற் காரியத்தைத் தவிர வேறு எதற்கும் செலவிடக் கூடாது என்பதைப் போல வற்புறுத்தினார்கள். நான் கோடிட்டுச் சொல்லுகிறேன், திருக்கோயில் எங்கும் நிறைய பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவது தவிர்க்க முடியாதது, அவசியமானதும் கூட. ஆனால், நடமாடும் கோயிலைப் பாழாக்கி விட்டு, விசட்டி விட்டு நாம் வளர்த்த கோயில்களைப் பேணிப் பாதுகாத்தால், அங்கே மனிதன் இல்லாமல் என்ன செய்வது அல்லது மனிதன் அறியாமை வயப்பட்டு இருப்பானேயானால், அந்தக் கோயில்களில்



[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1973 மார்ச் 26]

இலே அவன் அடைகின்ற பயன் மிகவும் குறைவாகப் போய்விடுகிறது. எனவே தான் நம்முடைய திருமூலரே கூட நடமாடும் கோயில் மனிதனுக்குள்ளாக கடவுளை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசு மக்கள் பணித்துறையிலே செலவழிக்கின்ற பணம் ஏராளம். அதே நேரத்தில் பழுதுற்று இருக்கும் திருக்கோயில்களையெல்லாம் புதுப்பிப்பதற்கு நாம் மூன்றுரிமை கொடுக்க வேண்டும். இவைகளைப் பாழாக்குவது என்பது நம்முடைய தலைமுறைக்கு ஒரு பெரிய இழப்பு என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. தமிழனுடைய வரலாற்றைப் பொருத்தவரையில், அவனுக்கு மிச்சசொச்சமாக பெருமையாகக் காட்டிக்கொள்ளக் கூடிய உடைமை என்று ஒன்று இருக்குமானால், இந்தத் திருக்கோயில்களைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. நம்முடைய சமயத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆக தமிழ் இலக்கியம், சமயம், திருக்கோயில்கள், இந்த மூன்று தான் நம்முடைய தலைமுறைக்குக் கொடுத்திருக்கிற சொத்துக்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்த்து, அந்த வகையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தெளிவாக நான் ஒன்றை நினைவூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது சமயச் சின்னத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சின்னம் என்பதும் சடங்கு என்பதும் தவிர்க்க முடியாதவை. யாராக இருந்தாலும் சின்னங்களை விட்டுத் தவிர்த்திருப்பதாக நான் நம்பவில்லை. திருநீறு பூசிக்கொள்வது ஒருக்கால் சின்னம் என்று பரிகாசம் செய்தால், ஏதோ ஒரு அடையாளத்தின் வழி என்று பார்த்து மனிதனுடைய உணர்வு ஈர்க்கப்படுகிறது என்பதே உண்மை. அடையாளங்கள் மாறுபடலாம், சின்னங்கள் மாறுபடலாம். சின்னம், சடங்கு என்பது தவிர்க்க முடியாத மனித உலகத்து இயற்கை. அவைகளிலிருந்து விடுபடுவது என்பது மார்க்ஸிஸ்டால் கூட முடியாது. காரணம், அவர்களும் கதிர் அரிவாள் நகர்த்தி குறி போட்ட கொடியால்தான் உணர்வை வளர்க்கிறார்கள். நாம் திருநீற்றைப் பார்த்து எழுச்சி பெறுகிறோம். இவைகள் தானே தவிர இதிலே பெரிய கருத்து வேறுபாடு இருப்பதாக யாரும் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த அரசினுடைய அறநிலைய ஆட்சித்துறையில் பல்வேறு கல்லூரிகளை, பல்வேறு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். குறிப்பாக கண் ஒளி வழங்குகிற திட்டத்தை கண்ணப்ப நாயனார் வாழ்ந்த காலத்திலே செய்ததை நினைவுபடுத்திச் செய்கின்றார்கள். என்னுடைய ஆசை அந்த நாயன்மார்கள் அறுபத்திமூவர் செய்த தொண்டை மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தினால் கூட நம்முடைய சமூகமும் நம்முடைய கலைகளும் நன்றாக வளரும். திருக்கோயில்கள் தீர்த்தத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தண்டியடிகள் என்று ஒரு நாயனார் இருந்தார். அவர்

1973 மார்ச் 26]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

வேறு கோயில்களுக்கெல்லாம் போவதில்லை. திருக்குளங்கள் எங்கு இருக்கிறதோ அவற்றைத் தூர் எடுப்பது, தூய்மை செய்வது என்பதே அவருடைய தொண்டு. ஆகவே, அந்த நாயனார் செய்ததையொட்டி, தமிழ் நாட்டில் அது போன்ற திருக்கோயில்களிலெல்லாம் சுத்தம் செய்யலாம். திருமணத்தைப் பற்றி எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் மன்னை அவர்கள் அருமைக்குரியவர்கள், ஒரு தடவை தஞ்சைக் கோயிலிலே சொன்னார்கள், 'ஆண்டு தோறும் இறைவனுக்கு திருக்கல்யாணம் பண்ணுகிறோமே, நம்முடைய வீட்டிலே அண்ணன் தம்பிகளுக்கு, தங்கைகளுக்கு செய்து வைக்கவேண்டாமா?' என்று கேட்டார். அதுதான் இன்றைக்கு இலவசத் திருமணமாக வடிவம் பெற்றிருக்கிறது. அரசுக்கு அந்தத் துறையில் நம்முடைய நுன்றியை, பாராட்டைக் கூறிக்கொள்கிறேன். பூம்புகார் பேரவைக் கல்லூரியை ஒரு தமிழ் பண்பாட்டுப் பல்கலைக் கழகம் போல் வளர்க்க வேண்டும். "பல்கலைக் கழகம் போல்" என்று சொல்லுகிறேன், பல்கலைக் கழகம் அல்ல. காரணம், அதற்கு நிறைய பொருள் தேவை என்றெல்லாம் பயமுறுத்துகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட சிற்பக் கலை, ஓவியக் கலை, இசைக் கலை, இவைகளையெல்லாம் வளர்க்கக்கூடிய தமிழ்க் கலைகளுக்கெல்லாம் கேந்திரமாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அடிக்கடி உணர்வை வளர்ப்பதற்கு இசை தேவை. இவைகளையெல்லாம் முறையாகக் கற்றுக் கொடுக்கும் பள்ளிகள் குறைந்துவிட்டன. தமிழ்க் கலைகளை வளர்ப்பதற்கு ஒரு பெரிய பண்பாட்டுக் கலைக்கேந்திரமாக பூம்புகார் கல்லூரியை வளர்க்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை பணியாளர்களை நியமிக்கின்றபோது, அன்பு கூர்ந்து அவர்கள் நல்ல சமய நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை கவனத்தில் கொள்வது அவசியம். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஒரு முறை பேரவையிலே, "நாங்கள் கடவுளை நம்புகிறோமா என்பது அல்ல பிரச்சினை, கடவுள் எங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற மாதிரி நடக்க வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்" என்று சொன்னார்கள். அதே போல பொதுமக்களுடைய திருக்கோயில்களுக்கு வருகிற இறை பணியாளர்கள், அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் இல்லாமல் போனாலும் சமயச் சின்னங்கள் போன்றவற்றை அணிவது என்பது தவிர்க்க முடியாத கடமை என்பதை நாம் உணர்த்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம், போலீஸ் யூனிஃபார்மில் பார்த்தால் கூட அவர்களுக்கு காக்கி உடை போடுவதாலே புழுக்கமாக இருக்கும். அந்த வேலைக்கு வருகிறபோது எப்படி அது தவிர்க்க முடியாது என்று கருதப்படுகிறதோ அதே போல திருக்கோயில்களின் திருப்பணிக்கு வருகிறவர்கள் அந்தச்



[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1973 மார்ச் 26]

6.10 சின்னங்களை, சமய அமைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும் பி.ப. என்பது நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் கலைஞர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கை. இதை அரசு நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. எங்கே யாவது தவறுகள் இருக்குமானால், அரசுக்கு சுட்டிக்காட்டப்பெறுமானால், நிச்சயமாகத் தீர்க்கப்படும் என்று நினைவூட்டிக்கொள்கிறேன். பழனி பண்பாட்டுக் கல்லூரி, பூம்புகார் பண்பாட்டுக் கல்லூரியில் தத்துவத் துறையிலே, சமயத் துறையிலே இந்த ஆண்டு முதுநிலைப் பட்டத்தைத் தொடங்க இருக்கிறோம் என்று அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் பயின்று பட்டம் பெறுகிறவர்களை இறை பணியாளர்களாக நியமிப்பதற்கு இந்தத் துறையிலே அரசு உரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திருக்கோயில் இறை பணியாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை யெல்லாம், அமைச்சரவர்கள் சொன்னது போல, அரசு போராட்டமில்லாமலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கை மேலே கனிந்து வந்திருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான பணியாளர்கள் சார்பில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் என்றாலும், நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் என்கிறபோது, அதில் சேர்ந்து விடும். இருந்தாலும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் என்று திருத்திக்கொள்கிறேன். மீண்டும் சொல்கிறேன். அதே நேரத்தில் வெளியே இருக்கிற மற்றத் துறைகளுக்குக் கூடச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசினிடத்தில் போராடாமல் நியாயமாக ஏற்றுக்கொள்கிற வகையில் இந்த அரசு எந்தக் கோரிக்கையை வைத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற பெரிய அடையாளமாக அற நிலையத் துறையில் செய் திருக்கிறார்கள் என்பதே அந்தச் செய்தி. அதற்குப் பாராட்டைத் தெரிவித் துக் கொண்டு, நான் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டதற்காக நன்றி கூறி, சில முக்கியமான செய்திகளை நினைவுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அறங் காவலர்களாக நியமிக்கிறபோது, அவர்களுக்கு தெய்வ நம்பிக்கை உண்டா இல்லையா என்ற அடிப்படையில் ஆய்வு செய்து உள்நூலில் கடவுள் நம்பிக்கை, வார வழி பாடு, பக்தி போன்ற இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களில் ஒருவரைப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக இந்த அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் பெற்ற தமிழ்நாடு தெய்விகப் பேரவையின் கிளைகள் தமிழ் நாடு முழுவதும் இருக்கின்றன. அந்தப் பேரவையின் தலைவர்களையாவது பேரவையின் பரிந்துரையின் முடிவிற்கு ஏற்ப நியமித்தால், பொது மக்களுக்கு தங்களுடைய பக்தி, பஜனை போன்றவைகளுக்குத் துணையாக அரசு

1972 மார்ச் 26]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும். 3, 4 பேர்களை நியமிப்பதில் தமிழ் நாடு தெய்வீகப் பேரவையின் பரிந்துரையின் பேரில் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக்கொள்கிறேன். இப்படி எனக்கு பல மாநாடுகளிலிருந்து தீர்மானங்கள் வந்தன. இந்த மாநாட்டுத் தீர்மானங்களைத்தான் நான் நினைவூட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அற நிலையம் பல்வேறு துறைகளில் சிறந்த காரியங்களைச் செய்தாலும் கூட, நிதி நிலைமை வர வர புதிய சட்டங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல கோயில்கள் பற்றாக்குறையில் ஓடுகின்றன. பிரார்த்தனை ஸ்தலங்களாக இருப்பனவற்றைத் தவிர, பல கோயில்கள் பற்றாக்குறையில் இருக்கின்றன. இதற்கு புதிய சட்டங்கள் ஒரு காரணம். இன்னும் பல்வேறு காரணங்கள். இவைகளையெல்லாம் அரசு கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு கோயில்களின் வருவாயை எப்படிப் பெருக்குவது என்பதற்கு தனியே ஒரு துறையை அமைத்து, மாவட்ட அளவில் உதவி ஆணையாளர் போன்றவர்களை நியமித்து, திட்டங்கள் தீட்டி, வருவாயைப் பெருக்குவதற்குரிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நினைவூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆயிரக்கணக்காக அல்ல, கோடிக்கணக்கான இந்துக்கள் இன்றைக்கு அனாதைகளாகக் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு ஒரு முயற்சி செய்யலாம். இல்லாவிட்டால் கோயில், மதம் போன்றவைகள் மீது அவர்களுக்கிருக்கிற நம்பிக்கை தளர்ந்தாலும் தளரலாம். மத மாற்றத்திற்கு ஆளாகலாம். எனவே, இந்தப் பொது அமைப்பில் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு நிரம்ப ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இடையில் வந்த சில சட்டங்களில் குத்தகை குறைவாக இருந்தால், கூட்ட முடியாதபடி இருக்கிறது. நியாயக் குறைவான குத்தகையாக இருக்குமானால், கூட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பது போல அற நிலையங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயைக் கொடுக்கத் தவறினால், நோடியாகவே ஐந்தி போன்றவைகள் செய்வதற்கு அதிகாரம் பெற்ற உதவி ஆணையாளர்களை நியமிக்கலாம் என்ற பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்தது. இந்த வகையிலும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அற நிலையத்தினுடைய துறையில் பொறுப்பேற்றிருக்கிற பாராட்டுதலுக்குரிய நம்முடைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலே புதுமைகளைப் புகுத்தி நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள், சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார்கள். கோயில்களிலேயெல்லாம் செடி, கொடிகள் முளைப்பதை அவர்கள் கண்காணித்து ஏன் அவைகள் முளைத்திருக்கின்றன என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு



[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1973 மார்ச் 26]

பொறுப்புள்ள ஒரு அமைச்சர், இதனை இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல் என்ற நியதியில் செய்த நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் துறையில் நிகழ்பவைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நிகழவேண்டும். மதிப்பிற்குரிய திரு. சா. கணேசன் கூறியது போல, தங்கம், வெள்ளி போன்ற நிறைய பணம் முதலீடு செய்து பின்னாலே திருடுபோகிறது என்று கவலைப்படுவதை விட, கோயில்களைப் பாதுகாப்பதிலும், குடிமக்களைப் பாதுகாப்பதிலும் அதிகப் பணத்தைச் செலவழிப்பது நல்லது. ஒரு கோயிலைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் உள்ளவர்கள், இந்துக்களாக இருப்பவர்கள், அனாதைகள் என்று இல்லாமல், அவர்களை இந்தக் கோயிலே சேர்ந்து இணைத்து வாழ்விக்கின்ற பொறுப்பை கோயில்கள் ஏற்றுக்கொள்கிற காலம் இந்து சமூகத்திற்கு ஒரு நல்ல பாராட்டக் கூடிய புகழ் மிக்க காலம். இதை இந்தத் தலைமுறையில் இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, பிற வகையிலும் சிறப்புடையதாக இருக்கிற இந்த உரையை வரவேற்று மகிழ்ந்து முடிக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் ஆலய அறத் துறை நிதிகளிலிருந்து சமுதாய நலப் பணிகளுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதையும், மக்களுடைய நன்மைக்கான காரியங்கள் ஆற்றுவதையும் வரவேற்றார்கள். மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை அரசு ஆற்ற வேண்டியது மிக முக்கியமான காரியம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் இந்தக் காரியங்களை எந்தப் பணத்தின் அடிப்படையில் செய்வது என்பதில் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பது இயற்கை. மக்களுக்குக் கல்லூரிகள் கட்ட வேண்டியது, பள்ளிக் கூடங்களை அமைக்க வேண்டியது, கண்ணொளி வழங்குகிற திட்டம், குருடர், செவிடர்களுக்குப் பள்ளிகள், அனாதைச் சிறுவர்களுக்கு பள்ளிகள் அமைப்பது—எல்லாம் செய்யவேண்டிய கடமை அரசுக்கு உண்டு என்பது யாரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம். ஆனால் அதே சமயத்தில் கோயில் அற நிலையத் திலிருந்து, வருமானத்திலிருந்து செலவு செய்வதில், அரசுக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவ வேண்டுமென்பதற்கு உடன்பாடு இருக்க வேண்டும். எவ்வளவு சதவீதம் இருக்க வேண்டியது என்பது மிக முக்கியமான காரியம். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு சமுதாய நலப் பணிகளுக்கு கோயில்கள், அற நிலையங்களுடைய பணம் மிக அதிகமான அளவிலே ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதிக அளவிலே ஒதுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிற நோத்தில், முன்பெல்லாம் டிராஸ்டிகளுடைய அனுமதி பெற்று

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

வாங்கக்கூடிய பணங்களுக்குக்கூட இந்த சமயத்திலே கமிஷனரே ஒரு சதவீதம் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையும், இனிமேல் இந்த மாதிரி 50 சதவீதம் கூட அளிக்கலாம் என்று ஆலோசனை இருக்கிறது என்றும் நினைக்கிறேன். இப்படிப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, இந்தப் பணத்தை கோயில்களுடைய செலவுக்கே செலுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. இதைத் தான் அடிகளார் அவர்களும் திரு. சா. கணேசன் அவர்களும் இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துக் காட்டினார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான கோயில்களில் மிக முக்கியமான பாரம்பரியமும், அழகும் மிக்க சிறந்த பல கோயில்கள் பழுதுபட்ட நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதையும், அப்படிப் பழுதுபட்ட கோயில்களை இன்னும் சில ஆண்டுகள் நாம் கவனிக்காது விட்டோமானால், அவை பழுதுபட்ட நிலைமையிலே அல்ல, இடிந்து விடும் என்ற நிலைமை நாம் அறிந்த ஒன்றாகும். ஆகவே, இந்தத் துறையில் வரக்கூடிய பணத்தை, உபரிப் பணத்தைச் சமுதாயப் பணிகளுக்குச் செலவு செய்கிறோம் என்று அடிக்கடி சொல்கிறபோது, அந்த உபரிப் பணத்தைப் பொறுத்து என்ன கணக்கு அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். 15 ஆயிரம், லட்சம் என்று வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களில் சிலவற்றை எடுத்து, அந்தக் கோயில்களின் உபரிப் பணத்தைச் சமுதாயப் பணிகளுக்குச் செலவிடுகிறோம் என்று சொல்வதைவிட, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற கோயில்களில் 70,80 சத வீதக் கோயில்கள் ஆயிரம் ரூபாய்க்குள்ளாக வருமானம் வரக்கூடியவை என்று பார்க்கிறபோது, அவசியமாக எல்லாக் கோயில்களுக்கும் செலவு செய்யக்கூடிய வகையில் எவ்வளவு ரூபாய் தேவைப்படும் என்று கணக்குப் பார்த்து, அதற்கு மேலாக வருகிற உபரியை சமுதாய நலப் பணிகளுக்குச் செலவு செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அது சிறந்த கருத்தாக இருக்குமேயொழிய, பழைய கோயில்களையும், திருச்செந்தூர், திருத்தணி போன்ற வருமானம் வரக்கூடிய 4, 5 கோயில்களை எடுத்துக்கொண்டு இப்படி 50 சதவீதம் செலவு செய்கிறேன் என்று சொல்வதை நான் சரியான கருத்தாகக் கருதவில்லை. அதிலும் முக்கியமாகச் சொல்வேன். ராமசாமி அய்யர் அவர்கள் கமிஷன் வந்து 12 ஆண்டுகளிலே 90 கோயில்களை குறிப்பிட்டு இந்தக் கோயில்களுக்கு உடனடியாகத் திருப்பணிகளை நடத்த வேண்டுமென்று அரசுக்கு அறிவித்தார்கள். அந்த 90 பணிகளை நடத்த வேண்டுமென்று அரசுக்கு அறிவித்தார்கள். அந்த 90 கோயில்களில், எனக்கு தெரிந்த வரையில், ஒரு கோவிலுக்குக்கூட இதுவரையில் செய்யவில்லை என்பதாக என்னுடைய நண்பர்கள் பலர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பாடல் பெற்ற கோயில்கள் என்று தமிழ் நாட்டில் 200 கோயில்கள் இருக்கின்றன. இதிலே 30, 40 கோயில்கள்

6:20  
பி.ப.



[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 மார்ச் 26]

மிக இடிந்து, அழிந்து, பூசை நடக்க முடியாத நிலைமையில் இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றன. திருநாவலூர் என்ற ஊர், சுந்தரர் பிறந்த ஊராகும். அந்த ஊரில் இருக்கக்கூடிய கோவில் உடனடியாகத் திருப்பணி செய்யப்படவும், பூசை செய்யப்படவும், முடியாத நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். அதேபோல திருப்பாச்சூர் என்று திருவள்ளூருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற கோவில் பாடல்பெற்ற கோவில். இன்றையதினம் அதுவும் திருப்பணி செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. திருப்பணி செய்ய வேண்டுமென்று 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே முயற்சி எடுத்தும், போதுமான பணம் இல்லாத காரணத்தினால், செய்ய முடியாத துர்ப்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களைப்பேறும் முதன் முதலில் . . .

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : திருப்பாச்சூர் கோவிலுக்குத் திருப்பணி நல்ல முறையிலே நடைபெற்று திருவிழாவும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு எப்படி இப்படிப்பட்ட தகவல் கிடைத்தது என்பது தெரியவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : திருப்பாச்சூர் கோவிலுக்குத் திருப்பணி செய்வதற்காக ஆரம்பித்த பணி 10 ஆண்டு காலமாகியும் முடியவில்லை என்று அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : திருப்பாச்சூர்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்தத் திருப்பணி 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பணி, அது இன்னும் முடிவு பெறாத தன்மையில் இருக்கிறது. 10 ஆண்டுக் காலமாகியும் இன்னும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கோவிலைத் திருத்தணிக் கோவிலோடு இணைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கோவிலுக்குத் திருப்பணி இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாது உள்ளது.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : திருவள்ளூர் திருப்பாச்சூரில் திருப்பணி நடைபெற்றிருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறாகக் கூறுகிறார்கள். திருவிழாவும் நடைபெறுகிறது. அது மட்டுமல்ல, முறையாக நடைபெறுகிறது. சித்திரை மாதத்திலும், தை மாதத்திலும் திருவிழா நடைபெறுகிறது. இன்றைக்கு முறைப்படி ஒவ்வொரு காரியமும் நடைபெறுகிறது. என்னுடைய சொந்தக் கிராமம், நான் நேரிலே அறிந்தவன் என்ற முறையிலே நான் இந்த அலைக்கு அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் சொல்கிற திருப் பாச்சூர் வேறு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னு வேலு அவர்கள் திருவிழாவிற்கும், திருப்பணிகளுக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் சொல்கிறார்கள். திருவிழாவை ரிப்பேர் என்று சொல்கிறாரா என்றேன். அது இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டார்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : கோவில் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டிய அளவில் இல்லை என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தக் கோவிலுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் னாலேயே திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு மேல் அந்தத் திருப்பணி நடைபெறாமல் இருக்கக்கூடியதைத் தான் நான் குறிப்பிட்டேன். அதைப் போன்று தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 30, 40 கோவில்கள், பூஜை இல்லாத நிலைமையில் இருக் கின்றன. வடலூரில் உள்ள இராமலிங்க அடிகள் கோவில் இன்றையதினம் உள்ளே என்க்ரோச்மென்ட் செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில் உள்ளது. திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு திருப்பணிக் குழு அமைக்கப்பட்டு, ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திருப்பணி செய்யக்கூடிய நிலைமை அந்த இடத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

ஆகவே, இந்த அறத்துறையின் சார்பாக 6 லட்ச ரூபாய் திருப்பணிகளுக் காகக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். முதலில் 3 லட்ச ரூபாய் கொடுத்தார்கள். நாங்கள் தான் 6 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது மிகவும் குறைவான தொகை. தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோவில்களிலுள்ள உபரிப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கோவில்களின் திருப்பணி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்லுவேன். அடிகளார் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாதிரி திருப்பணிக்காக பணம் வேண்டுமானால், அதற்காகத் தனியாக ஒரு பரிசுச் சீட்டுக்கூடப் போடலாம், திருப்பணிப் பரிசுச் சீட்டு என்பதாக அதற்குப் பெயர் வைத்து, ஒவ்வொரு சீட்டும் ஒரு ரூபாய் சீட்டு என்று பரிசுச் சீட்டு போட்டு விடுவோமானால், பரிசு விழுந்தா லும், விழாவிட்டாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பக்தர்கள் பலர் திருப்பணிக்கு என்னுடைய உபயமாகக் கொடுத்தேன் என்ற நிலைமையிலே பல லட்சக்



[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 மார்ச் 26]

கணக்கான ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். அதன் மூலம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வர வழி இருக்கிறது என்ற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த உபரிப் பணத்தை அரசு பல கல்லூரிகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும், இன்னும் பல நிலையங்களுக்கும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் நான் ஒரு கருத்தை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். கிருஸ் தவர்கள் குறிப்பாகக் கல்லூரிகளை நடத்துகிறார்கள். மற்ற சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கல்லூரிகளையும், பள்ளிகளையும் நடத்துகிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தக் கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள் சார்பிலே அவை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

Church of South India என்று சொன்னால், அந்த சர்ச்சினுடைய சார்பிலே இந்தக் கல்லூரிகள் நடத்தப் பட்டு வருகின்றன. ஆனால் நம்முடைய அரசு அது மாதிரி பல கல்லூரிகளை, மற்ற மற்ற சார்பாக நடத்துகிறது. கோவில்களுடைய உபரிப் பணம் பல அரசினர் கல்லூரிகளுக்கு 25 ஆயிரம், 50 ஆயிரம், ஒரு லட்சம் என்ற அளவில் நன்கொடையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. உண்மையிலே கல்லூரிகள் நடத்த வேண்டுமென்ற நிலைமைகள் இருக்குமானால், அது அந்த அந்தக் கோவில் களுடைய அல்லது அறநிலையங்களுடைய பேரால் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று இருக்குமானால், அரசாங்கம் அவைகளுக்கு 50 சத விசதம் கிரான்ட் கொடுத்து அந்த நிர்வாகத்தின்கீழ் அவைகளைக் கொண்டு வரலாம். அதை விட்டு விட்டு அந்தப் பணத்தை அரசு செலவு செய்ய வேண்டுமென்று அந்தக் கல்லூரிகளை அரசாங்கத்தின் கல்லூரிகள் என்று சொல்லவது அவ்வளவு சரியான காரியமல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி, அறநிலையங்களாலும், பல ஆலயங்களாலும் நடத்தப்படுகிற கல்லூரிகளுக்கும், அரசுக் கல்லூரிகளுக்கும் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அடிகளார் அவர்கள் இங்கே பேசுகிற போது, பூம்புகார் கல்லூரியில் சமய விளக்கத் துறை மேற்படிப்பு, பட்டப் படிப்பு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் ஆலயங்களுடைய சார்பாக நடத்தப்படுகிற கலைக் கல்லூரிகளின் பாடத் திட்டங்களுக்கும், இதர கல்லூரிகளின் பாடத் திட்டங்களுக்கும் எந்த வித வேறுபாடும் இல்லை என்ற நிலைமையைத் தவிர்த்து, ஆலயங்களால் நடத்தப்படக்கூடிய கல்லூரிகளிலே சமயத் துறை என்று ஒரு படிப்பு இருக்க வேண்டும். 'ரிஸிஜியஸ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்' என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே ஒரு வகுப்பாவது அதிலே இருக்க

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

வேண்டும். உயர் பட்டப்படிப்பு, மேற்படிப்பு இருந்தால்தான், ஆலயங்களால் நடத்தப்படுகிற கலைக் கல்லூரிகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும், அரசினரால் நடத்தப் படுகிற கலைக் கல்லூரிகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் வேறுபாடு இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே இந்த ஆலய வருமானம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. ஆலய வருமானம் குறைந்ததற்கு குத்தகை பாக்கி ஒரு காரணம். சென்ற முறையே குத்தகை பாக்கியைப்பற்றிச் சொன்னேன். ஒரு ஆண்டு கொடுத்து விட்டால், அடுத்த ஆண்டு கொடுத்து விட்டால், நான்கு ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சட்டம் வந்ததினால், 37 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு ஆலயங்களுக்கு வர வேண்டிய குத்தகை வரவில்லை என்ற கணக்கை இங்கே பார்த்தோம். ஆகவே இந்தக் குத்தகைச் சட்டத்திலிருந்து அதற்கு விதி விலக்கு அளிப்பதற்கான ஒரு முறையை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்தக் கோவில்களைப் பொறுத்த மட்டில், இதைச் செய்யாமல் போனால் அற நிலையங்கள் சரியாக நடக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல கோவில்களுடைய வீடுகள், விடுதிகள், இதுபோன்ற அநேக இடங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற வாடகை குறைவாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே ரெண்ட் கண்ட்ரோல் ஆக்ட்படி இந்த வீடுகளுக்கு வாடகையை அதிகப்படுத்துவது, வாடகையைச் சரியாகக் கொடுக்காவிட்டால், வாடகை கொடுக்காதவர்களை அப்புறப்படுத்துவது ஆகியவற்றைச் செய்து, அதிலே இருந்து கோவில்களுக்கு கோவிலைச் சார்ந்த இடங்களிலேயிருந்து முறையாக வர வேண்டிய பணம் வருவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிலை திருட்டுக்கள் பல ஊர்களிலே, பல முக்கியமான ஊர்களிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தஞ்சாவூரிலே நான் இதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தேன். ஆனால் சிலைத் திருட்டு பற்றிய வரையில் பல கோவில்களிலே பல சிலைகள், அதுவும் பல லட்ச ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சிலைகள், இன்னும் பாதுகாப்பற்ற நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. திருவேண்காட்டிற்குப் பக்கத்திலே ஒரு ஊருக்குப் போயிருந்தேன். ஊர் எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அங்குள்ள கோவிலில் நல்ல விலையுயர்ந்த சிலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எந்த விதக் காவலும் இல்லாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.



[1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

இருக்கிறது. அரசாங்கத் துறையிலிருந்து அல்லது அறத் துறையிலிருந்து அது போன்ற கோவில்களுக்கு இரவில் காவலர்கள்கூட இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய காவலர்களைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதேபோல கவனிப்பாரற்று இருக்கக் கூடிய சிலைகளை, முக்கியமான சிலைகளை எடுத்து பெரிய கோவில்களில் வைப்பதற்கும் உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். கோயில்களில் இன்றைக்கும் ஆல்பம் என்ற அளவிலே சிலைகளைப்படம் பிடித்து அதனுடைய விலையை அதன் கீழே எழுத வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் பல கோவில்களில் ஆல்பம் இன்னும் தயாரிக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. அது மட்டுமல்ல. சிலையினுடைய விலையை எழுதுகிறபோது, வெண்கலத்தால் ஆன ஒரு சிலையின் விலை 40 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையைச் சொன்னால், அந்தச் சிலை 4 லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள சோழர் காலத்துச் சிலையாகக் கூட இருக்கும். கோவில்களிலே இருப்பவர்களுக்கு அந்தச் சிலையின் விலை தெரியாத காரணத்தினால், எவ்வளவு ரூபாய் போடுவது என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அதை அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். அண்மையில் இது சம்பந்தமாக நான் கேள்வி கேட்டபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இதற்குத் தனியாகப் போலீஸ் படை போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தனிப் போலீஸ் படை என்று சொன்னால், ஒரு சூப்பிரின்டெண்ட், அதற்கு அதிகாரிகள் எல்லோரும் போட்டு ஒரு 10 பேரைக் கொண்ட படையாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காஸ்ட்டுபிள்கள் என்ற போலீஸ்காரர்கள் போடப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறபோது, பத்து பேரைக் கொண்ட இந்தப் படை இன்றைக்குத் திருட்டுகளை நிறுத்தக் கூடிய நிலைமையில் இருக்காது. அது ஒரு பெரிய படையாக தமிழகத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்தச் சமயத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆலய சிப்பந்திகளுடைய, ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தைப்பற்றிப் பேசலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் உடனடியாக அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையிலே அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து, நாங்கள் அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் செய்து விட்டார்கள். அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சிப்பந்திகளுடைய நடைமுறையைப்பற்றி ஒன்று சொல்வேன். இந்த ஆலய சிப்பந்திகள் யாருக்கும் கட்டுப்படாத ஒரு நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதனை நான் அமைச்சரவர்களுக்கு அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன். ஈ.ஓ.-க்கள்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

வருகிறார்கள். போகிறார்கள். இந்த சிப்பந்திகள் இங்கேயே இருப்பதனாலே யாரைப்பற்றியும் அவர்கள் கவலைப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சிப்பந்திகளை இனிமேல் 'புரோவின்ஷியலைஸ்' செய்து, அப்படிச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் மாவட்ட அளவிலேயாவது செய்து, ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுகிற நிலைமைகள் ஏற்படச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, கோவில்களுடைய ஊழியர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தந்தக் கோவில்களின் அறங்காவலர்களே தான் இவர்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி அந்தக் கோவில் ஊழியர்களை நியமிக்கிற காரணத்தினால், வேறு கோவில்களுக்கு மாற்றுவதில் சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. முதலிலே இந்தச் சம்பவ உயர்வு கொடுக்கிற நேரத்திலே, அதைப்பற்றிக் கூட யோசனை செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான் அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சரியாக நடக்காதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்லுகின்றபோது, ஒருவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதென்றால், அது சாதாரண காரியமல்லவென்பதைப் பார்க்கிறோம். யாரோ ஒருவர் சொன்னார், It is easier to divorce a wife than send away an. employee இந்தக் காலத்தில் மனைவியை விவாக ரத்து செய்வது மிகவும் சுலபம். ஆனால் வேலை செய்பவர்களை விலக்குவதென்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். அந்த நிலைமையில்தான் பல கோவில்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு வழி முறையைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

6-30  
பி. பி.

தஞ்சைப் பிரகதிஸ்வரர் ஆலயத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு குறைபாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை பிரகதிஸ்வரர் ஆலயத்தில், சோழர் காலத்து 'பெயிண்டிங்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய சித்திரங்கள் இருக்கின்றன. சித்திரங்களைத் தனியாகச் சென்று பார்க்கக்கூடிய வழி முறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் 'ஆர்க்கியாலஜி டிபார்ட்மென்டின்' கீழ் அது இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. யாராவது சென்று சித்திரங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அங்குள்ள நம்முடைய மாநில அதிகாரிகளிடம் அனுமதி பெற வேண்டும். வெளி நாட்டிலிருந்து வருகிறவர்கள், கோவிலுக்குச் சென்று சித்திரங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறினால்,



[1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அதற்கு அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். தனியாக வெளியிலிருந்து செல்லக் கூடிய வழி இருந்தாலும், சித்திரங்களைக் காண்பதற்கு அனுமதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. அந்தச் சித்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தவரே வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், அவரையே அனுமதிக்காத நிலை இருக்கிறது. மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் முன்பு ஏதோ தகராறு இருந்து, அது தற்போது தீர்ந்து விட்டதென்று கருதுகிறேன். எனவே மாநில அரசு அதற்குரிய வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக ஓரிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'திருக்கோவில்' என்ற இதழ் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த இதழ் 5,000 சந்தாரர்களுக்குப் போகிறதென்று சொன்னார்கள். சந்தாதாரர்களை அதிகப் படுத்த விரைவான காரியங்களைச் செய்வதுமட்டுமல்லாமல், அதை ஆங்கிலத்திலும் போட்டு பிரதிகளை அச்சடித்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்ப வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்போதும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தமிழில் அனுப்புவதை விட, ஆங்கிலத்தில் அனுப்பினால், அது நல்ல முறையில் பயன்படுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை மதிப்பிற்சூரிய துணைத் தலைவரவர்களுக்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, திருக் கோவில்களில் கேன்டின்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பழனியில் ஒரு கேன்டின் இருக்கிறது, திருச்செந்தூரில் ஒரு கேன்டின் இருக்கிறது. அந்த கேன்டின்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு 'பிரைவேட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அதை மாற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கோவில்களுக்கெல்லாம் கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருத்தணி, திருச்செந்தூர், மதுரை ஆகிய ஊர்களில் கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனியாக 'அம்பாசிடர்' கார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்களில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு கார் ஏனென்று தெரியவில்லை. அந்தக் கார்கள் காரணமாகப் பல புகார்கள் வருகின்றன. கோவில்களில் ஜீப்புகள் வைத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது வேன்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்குக் கார் தேவையில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திருச்செந்தூர் கோவிலைப் பொறுத்த வரையில், 3½ லட்சம் ரூபாயை கடல் அரிப்பைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைக்காகக் கொடுத்துள்ளார்கள். முன்னர் 12 லட்சம், 13 லட்சத்திற்குத் திட்டம் போட்டு, இப்போது 3½ லட்சம் ரூபாய்வுக்கு வந்திருக்கிறது. திருச்செந்தூருக்கு நான் அண்மையில் சென்றிருந்தபோது, ஒரு சிறிய

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

விஷயத்தைக் கவனித்தேன். அங்கே ஓரிரண்டு யானைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக யானைகள் தங்குவதற்கு மணல் தரை வேண்டும். ஆனால் அங்கே இருக்கிற சிமெண்ட் தரையில் படுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த யானையின் தோல் உரிந்து, புண்ணாகப் பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சரியான இடம் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக, ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மடாதிபதிகளைப் பொறுத்த மட்டில், திரு. சி. பி. ராமசாமி ஐயர் கமிஷனில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். மடாதிபதிகள், அவர்களுடைய ஜூனியர் மடாதிபதிகளை, தங்களுக்கு அடுத்தபடியாக வரக்கூடிய வாரிசுகள் யார் என்பதை முன்னாலேயே நிர்ணயித்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல திருமடங்களில் அதுமாதிரி நியமித்தும் வருகிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் செய்ய சில மடங்களில் தயங்குகிறார்கள். வாரிசுகளை நியமித்தால், மேலே இருக்கும் பெரியவருக்கு ஆபத்து ஏற்படுமென்று நினைக்கிறார்கள். இப்போதெல்லாம் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லையென்பதை உணர்ந்து, வாரிசுகளை நியமிப்பது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். யாசாவது இறந்து போனால், அவருக்குப் பின்னால் யார் வருவதென்ற சர்ச்சை ஏற்பட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் போய் அதைத் தீர்க்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. எனவே இதற்கு உடனடியாகத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்ததாக திருமடங்களுக்கு மடாதிபதிகளாக வருகின்றவர்களுக்கு 'குவாலிபிகேஷன்' ஏதாவது அடிப்படைத் தகுதி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று திரு. சி. பி. ராமசாமி ஐயர் கமிஷனில் சொன்னார்கள். ஏதாவது ஒரு அடிப்படைத் தகுதியை நிர்ணயித்து, அவர்கள்தான் வரவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், வரக்கூடிய மடாதிபதிகள் தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பார்களென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவர்தான் வருவார் என்று தெரியாத காரணத்தினாலே, அவரையே விரட்டும் நிலை இருக்கிறது. அவர் வந்த பிறகு, அவர் தன்னை விரட்டியவர்களைக் கண்டிக்கும் நிலை இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அய்யனன் அம்பலம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அறநிலையத் துறையின் கொள்கை விளக்க அறிக்கையினை, மாண்புமிகு



[1973 மார்ச் 26]

[திரு. அய்யணன் அம்பலம்]

அமைச்சரவர்கள் இத்தனை ஆண்டுகளாக இல்லாமல், புதுமையான முறையில், முதன் முறையாக இந்த மேலவையில் விவாதிப்பதற்காக சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு எனது பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் நாங்கள் எல்லாம் இந்தத் துறைபற்றிப் பேச வேண்டும், அறநிலையச் சிப்பந்திகள் சம்பந்தமாக மாநாடுகள் நடத்த வேண்டும், இங்கே வந்து நாங்கள் பேசி அந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சர்களிடத்தில் சொல்லி, வாங்கிக் கொடுத்தோம் என்ற பெயர் இல்லாமல், அந்தப் பெயரை அமைச்சரவர்களே எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்த முறையில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த 4 ஆண்டுகளில், 3 கோடி ரூபாயாக இருந்த வருமானத்தை 7 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னர் எந்த அளவுக்கு இந்த அறநிலையத் துறை, பதுங்கியிருந்த பணத்தை வெளியே கொண்டுவந்து, அதைப் பொதுக் காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று அக்கறையோடு இருக்கிறது என்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். அதிலேயும் இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னாலேதான், சிறிய கோவில்கள் அனைத்திலும் திருப்பணி வேலைகள் நடந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பல கோவில்களில் உபரியாக உள்ள நிதிகளையெல்லாம் மற்றக் கோவில்களுக்கு பரிவர்த்தனை செய்து, திருப்பணிகளை முடிப்பதில் அரசாங்கமும், நமது அமைச்சரவர்களும் வெகு அக்கறையாக இருக்கிறார்கள். எனவே இதைப் பார்த்து என்னைப் போன்றவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நான் ஒரு கோவிலில் நடக்கும் திருப்பணிக் குழுவின் தலைவன் என்ற முறையில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் கோவிலுக்கு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாமல் இருந்தது. மேலும் பூசைகூட சரியாக நடக்காமல் இருந்தது. அப்படி இருக்கும்போது, நமது அமைச்சரவர்களிடம் சென்று, அந்தக் கோவிலில் நல்ல முறையில் திருப்பணி நடக்க வேண்டும், திருவிழாக்கள், பூசைகள் நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னவுடன், பக்கத்திலுள்ள கோவிலுடன் இணைத்து, நின்றுபோன பணியைச் சிறப்பாக நடத்த உதவினார்கள். குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில், மற்றும் தென் மாவட்டங்களில், ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பேசுகிற அளவுக்கு ஒரு பெரிய, சிறப்புமிக்க திருவிழா கள்ளழகர் கோவிலில் நடக்கிறது. அந்தத் திருவிழாவைப் பொறுத்த வரையில், அதில் சிறப்பான நல்ல அம்சங்கள் இருந்தாலும்,

1973 மார்ச் 26]

[திரு. அய்யனன் அம்பலம்]

இதற்கு முன்னாலுள்ள 'நாபுகங்கை' என்ற தீர்த்தம் ஒரு சுனையிலிருந்து வருகிறது. எல்லா விவசாய மக்களும், மற்றவர்களும் எந்தக் காரியம் செய் தாலும், அந்தத் தீர்த்தத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் பழக்கம் இருக் கிறது. இந்தப் பழக்கம் அந்தத் தென் மாவட்டங்கள் மூன்றிலும் இருக் கிறது. அங்கு செல்ல வேண்டுமென்றால், காட்டில் போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பாதையில் கொள்ளைகள் கூட நடந்துகொண்டிருந்தன. இப்போது அமைச்சரவர்கள் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அந்தப் பாதையைச் செப்பனிடவும், மற்ற செளகரியங்களைச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தக் கோவிலின் சார்பில் ஆரம்பப் பள்ளி ஒன்று சிறப்பாக நடந்து வருகிறது. பக்கத்தில் 10 மைல் சுற்றளவுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி எதுவும் இல்லாத காரணத்தினால், அழகர் கோவில் நிதியிலிருந்து ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே எல்லாவிதமான வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கிற காரணத்தால், ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை அங்கே நடத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன். இப்போது தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். திரு நெல்வேலியில், நெல்லையப்பர் கோவிலுக்கு ஒரு அறங்காவலர் வந்ததற்குப் பின்னால், அங்கே பழைய சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டு புதுமையாக கொண்டுவரப்படுகிறது. அங்கே இப்போது சட்டை போடாமல்தான் செல்ல வேண்டுமென்ற வழக்கத்தைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். மதுரையில் 16 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வைரக் கிரீடமும், தங்கக் கலசமும் திருப்பனிக் கமிட்டி யார், இந்த அரசு வந்தவுடன் செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய நண்பர் ஒருவர், வெளி ஊரிலிருந்து வந்து அந்த வைரக் கிரீடத்தைப் பார்க்க வேண்டு மென்று ஆலயத்திற்குச் சென்றார். அங்கு செல்லும்போது சட்டையைக் கழற்றிவிட்டுத்தான் உள்ளே போகவேண்டும் என்று சொன்னவுடன், அவர் எவ்வளவு ஆர்வமாக வந்தாரோ அந்த ஆர்வம் குறைந்து விட்டது. ஏன் இதை நான் சொல்லுகின்றேன்? உண்மையாகவே அவர் பக்திமான்தான். 6:40 பி.ப.

இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். எந்தவிதமான குறையும் இல்லாவிட்டா லும்கூட, சட்டையைக் கழற்றுவதில் அவர்களுக்கு ஏதோ அருவருப்பு வந்து விட்டது. ஆகவே அவர் இன்னொரு முறை வருகின்றபோது பார்த்துக்கொள் கின்றேன் என்று சொல்லிச் சென்றுவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையை அழகர் கோயில், மற்ற கோயில்களில் எல்லாம் கூடப் புகுத்தி விட்டார்கள். நான் நாஸ்திகன் அல்லன். நான் உண்மையான ஆஸ்திகன் என்ற முறையில் கூட சொல்லுகின்றேன். இது தமிழ் நாட்டிலே இல்லாத புதிய சம்பிரதாயம்.



[1973 மார்ச் 26]

[திரு. அய்யனன் அம்பலம்]

இந்த சம்பிரதாயத்தைப் புகுத்துவதால் ஏதாவது பக்தி வந்துவிடுகிறதா என்றால், அதுதான் இல்லை. அவசியமானவர்கள் சட்டையைக் கழற்றிவிட்டு ஆலயத்திற்குள்ளே செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லலாமே தவிர, எல்லோரையும் கண்டிப்பாக அப்படிச் செல்ல வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது. இதை நான் நடைமுறைப்படுத்துவதைப் பார்த்த காரணத்தால் தான், நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ஆணையாளர் அவர்களை நான் இங்கே பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்தத் திருப்பணியிலே நாங்கள் கேட்கும்போதெல்லாம், அதற்கு வேண்டியவைகளை, நல்ல வழிவகைகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் புரட்சிகரமான தன்மையிலே வேலைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், எந்த ஆலயத்திற்குச் சென்றாலும், இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆணையாளர்கள் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற ஏதாவது ஒரு கோயிலுக்கு வருகின்றார் என்றால், அங்கே ஆடம்பரமான பெரிய வரவேற்பு அவர்களுக்கு இருக்கும், ஆலயப்பணச் செலவுகள் அதிகமாக ஆகிவிடும். ஆனால் இப்போது இருக்கும் இந்த ஆணையாளர் எந்தக் கோயிலுக்கு வந்தாலும் அவர் வருவதோ போவதோ தெரியாத அளவுக்கும், எந்த ஆடம்பரச் செலவும் இல்லாமல், பரிவட்டங்கள், எந்தக் கோயில் மரியாதையையும் எதிர்பார்க்காமல் எளிய முறையில் அங்கே வந்து போகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கின்றேன். அவர் அந்த நிலைமைக்கு மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, அழகர் கோயில் பக்கத்தில் பழமுதிர்சோலை என்று ஆறு படை வீடுகளில் ஒன்றாக இந்து சாஸ்திரப்படி ஒரு சிறப்பான கோயில் அங்கே இருக்கின்றது. அங்கே கோயிலில் திருவிழாக்கள் நடக்கின்ற ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அங்கே நமது தமிழ் அய்யா வி. கே. ஆர். அவர்கள் புதிதாக ஒரு கோயில் கட்டவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் அங்கேயுள்ள சில மதச் சம்பிரதாயங்கள் காரணமாக அந்த விவகாரம் ஐகோர்ட்டு வரை வந்து, அந்தக் கோயில் நடத்தக்கூடாது என்ற உத்தரவிருக்கிறது. இது அங்கே உண்டான வைஷ்ணவ-சைவச் சண்டை காரணமாக ஏற்பட்ட ஐகோர்ட் தடை உத்தரவு. அந்தப் பழமுதிர் சோலை என்னும் கோயில் அடிச் சுவடே இல்லாமல் இருப்பதால், இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் மறுபரிசீலனை செய்து அந்தக் கோயிலைக் கட்டித் தர வேண்டும். அங்கு காட்டு நிலம், வனம் இருக்கின்றது. அதற்காக தமிழ் அய்யா

1973 மார்ச் 26]

[திரு. அய்யண்ணன் அம்பலம்]

அய்யா அவர்கள் உடனே ஒரு கமிட்டியையும் அமைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதற்கான ஆலோசனைகளையும் உதவியையும் அரசாங்கம் வழங்கி பழமுதிர் சோலை என்ற கோயிலை நிர்வகித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். எங்களுடைய கோயிலான அழகர் கோயிலில் எல்லா விதமான சிறப்பான விசேஷங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக மாணிக்கவாசகர் பிறந்த இடத்தில் ஒரு கோயில் இருக்கின்றது. அந்தக் கோயிலுக்கு மாணிக்கவாசகரைப்பற்றித் தெரிந்த வெளிநாட்டினர் கூட வருகின்றார்கள். அந்த மாணிக்க வாசகர் பிறந்த ஊர்க் கோயில் சிறப்பில்லாமல் இருக்கின்றது. கோயிலுக்கு இவ்வளவு பெரிய சத்திரம் இருக்கின்றது. அந்த மாணிக்க வாசகர் பிறந்த ஊர்க் கோயில் சிறப்பில்லாமல் இருக்கிறது என்பதை வெளி நாட்டவர்களும், நம் நாட்டிலுள்ளவர்களும் புரிந்துகொள்வார்கள். இது இப்போது மீனாட்சி தேவஸ்தானத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோயிலை இன்னும் நல்ல முறையில் நடைபெறச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். நிறைய நிலங்களின் பட்டா கோயில் பேரிலே இருந்தாலும்கூட, அவை தேவஸ்தானங்கள், ஆலயங்களுக்காகக் கைப்பற்றப்பட்டு அவைகளுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படாமல் இருக்கின்றன. பல இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன, அதற்கெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திற்குள் அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதற்கென்று விசேஷமான அதிகாரிகளை நியமித்து அந்தச் சொத்துக்களையெல்லாம் அரசாங்கம் கைப்பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி முஸ்லீம் மதத்தினரும், கிருஸ்துவ மதத்தினரும் வைத்திருக்கும் மடங்களுக்கும் நிறைய சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும், எப்படி இந்து அற நிலைய போர்டு செயல்படுகின்றதோ, அந்த முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். இந்து சமுதாயத்தினருக்கு மட்டும்தான் இந்தச் சீர்திருத்தங்கள், இந்து ஆலயங்களுக்குத்தானே இந்த அரசாங்க சட்ட திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு இருக்கின்றது. மற்ற மதங்களில் அரசு தலையிடவில்லை என்று அரசாங்கத்தைப்பற்றி பொதுமக்களிடையே பரவலான ஒரு எண்ணம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையும் நிவர்த்தித்து அந்த மத ஸ்தாபனங்களிலுள்ள சொத்துக்களையும் இந்த மாதிரி சட்ட மன்றங்களிலும் தேர்தலிலும் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கு அந்த இலாகா பயன்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.



[1973 மார்ச் 26]

\* திரு. ஆர். சக்திமோகன் : தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறிநிலைய சட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கம் பற்றிய அறிக்கையை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்கின்றேன். பாராட்டுகின்றேன். இவ்வறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள கொள்கைகளையும் செயல் முறை விளக்கங்களையும் பார்க்கின்றபோது, யாரோ ஒரு பழுத்த தெய்வ பக்தர், ஆஸ்திகப் பற்றுடைய ஒரு பெரியவர், கடவுள் பக்தியிலே எல்லோரையும் மிஞ்சக்கூடிய அளவுக்கு ஈடுபாடு கொண்ட ஒரு தமிழ் மகன், எல்லா மக்களிடையேயும் தெய்வ பக்தியைப் பரப்பி நாட்டையே ஒரு ஒழுக்கக்கோட்டையாக மாற்றும் ஒரு அழுத்தமான, விளம்பரமே இல்லாத ஒரு ஆன்மீக அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்களாக மாறி கொண்டுவந்த கொள்கை விளக்கமாகவே நான் இதைக் கருதுகிறேன்.

அந்த அளவுக்கு 'தெய்வத்திற்காக, தெய்வீகத்திற்காக' தாமததான் குத்தகைதாரர் என்று விளம்பரம் செய்து பிரபலப்படுத்திக்கொள்பவர்கூட செய்ய முடியாத பல நல்ல செயல்களுக்கெல்லாம் இதில் பட்டியல் தந்திருக்கின்றார்கள் அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள். இவ்வளவு அக்கறையோடு இறை பணியில் நாட்டம் கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் ரகசியமாக அல்லது மானசீகமாக இறைவனை மனதிலே கொண்டு வழிபட்டு அவருடைய அருளையும் ஆசியையும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்களோ என்றுகூட எண்ணமிட வைக்கிறது. கடவுளை நம்பாது போனாலும் கடவுளை நம்புகின்ற மக்களை மதிப்பதால் நம்புவதால், ஆண்டவனுடைய அருளையும் ஆசியையும் இந்த அரசு பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது என்று நம்புகின்றேன். இந்த அறிக்கையினை மனதாரப் பாராட்டும்போது ஒரு சில கோரிக்கைகளை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள எண்ணுகின்றேன். திருவதிகை திருக்கோயில் திருப்பணியை விரைவில் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அடுத்த திலகவதியார், அப்பர், திருஞானசம்பந்தர் வாழ்ந்த இடங்களை அரசு எடுத்துப் புனித நினைவாலயங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். திருக்கோயில் நிர்வாகம், இந்து சமய சீர்திருத்தம் ஆகியவைபற்றி ஆராய்ந்து அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்ய ஒரு குழு நியமிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தோன்றவில்லை. அது காலம் கடந்தாலும் தமிழை வளர்க்க, தமிழ்க் கலைகளை வளர்க்க தமிழிசை, நடனம், நாடகப் பயிற்சி, சித்த வைத்தியப் பயிற்சி ஆகியவைகளைப் பயிற்றுவிக்க பட்டம் வழங்கக்கூடிய நிலையிலும் ஆய்வு செய்யும் நிலையிலும் பூம்புகார்ப் பேரவைக் கல்லூரியைத் திட்டமிட்டு உருவாக்க வேண்டும், வளர்க்க வேண்டுமென்று வேண்டுகின்றேன்.

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

1978 மார்ச் 26]

மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் இருத்ததின் நினைவாக தமிழ் ஆராய்ச்சி அவை கூட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். மதுரை தேவஸ்தானத்திற்கு என்று ஒரு புலவர் குழு நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கோயில்களுக்கு உரிமையான தேர்களை விற்கக்கூடாது என்று அறிவித்த முடிவை வரவேற்று நன்றி சொல்லிக் கொள்கின்றேன். எஞ்சியுள்ள எல்லாத் தேர்களையும் பழுது பார்த்து, தேர் ஓட்டத்தைத் தவறாமல் நடத்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களின் இலவசத் திருமண ஏற்பாடு குறித்து நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மதுரை மீனாட்சி திருக்கல்யாணத்தின்போது ஏழை எளியவர்களுக்கும் இலவசமாகத் திருமணம் செய்துவைக்கும் நிகழ்ச்சியையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். வசதி யுடையவர்கள், ஓய்வுக் காலத்தில் அமைதியான அருளார்ந்த சூழ்நிலையில் தங்கி வாழ, தவம் செய்ய ஒரு அமைதி நிலையம் நல்ல சூழ்நிலையில் பழமுதிர சோலையில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அடுத்தபடியாக, அருட் பாவை புதுமைப்படுத்தி சிறுசிறு சுவடிகளாக வெளியிட்டால், இந்த நாட்டிலே கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கே இடமும் வேலையுமில்லாமல் போய்விடும் என்று கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் திருவருட்பா முழுவதுமே உலகெலாம் வாழ்க என்ற பொதுவுடமைத் தத்துவத்தின் மூலபீடமாகும். 'உலகெல்லாம் வாழ்க' என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த நூலினை ஆக்கியிருக்கின்றார் டாக்டர் ராமலிங்க சுவாமிகள். அருட்பாவின் ஒவ்வொரு வரியிலும் 'உலகை வாழவைக்க வேண்டும்' என்ற பொதுவுடமைத் தத்துவம் படர்ந்திருக்கிறது. நாம் அதைப் பரவலான முறையிலே பயன்படுத்தாமல் ஏதோ ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை அருட்பெருஞ்சோதி, தனிப்பெருங்கருணை என்று பாடிவிட்டு, மடங்களிலே மூடி வைத்துவிடுவதால் பலவீனமே. பொதுவுடமைத் தத்துவத்திற்கு நாம் மிகமிகப் புதியவர்கள் என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் நாம் அருட் பாவை நாட்டில் பரவலாக உலவவிடாததேயாகும். திருவருட்பாவை நாடெங்கும் உலவவிடுவதே நமது நாட்டில் நெறியான பொதுவுடமைத் தத்துவத்தைப் பரப்ப சரியான வழியாகும். அதோடு நாட்டில் முரட்டுத்தனமான பலவந்தமான கம்ப்யூனிஸம் பரவுவதையும் தவிர்க்கும். மேலும் திருவருட்பாவை நம் நாட்டில் பரப்புவதன் மூலம் தெய்வீகமும் வளரும் என்று கருதுகின்றேன்.

அடுத்து, 'திருக்கோவில்' இதழ் இப்போது நல்ல முறையில் திங்கள் இதழாக வெளிவருகிறது. தெய்வீக ஒழுக்கநெறியைப் பரப்புவதற்கு ஏதுவாக



[திரு. ஆர். சத்தி மோகன்]

[1973 மார்ச் 26]

6-50 அது வரையில் பத்திரிக்கையாக வெளியிடப்படவேண்டும், அல்லது இப்போதைக்கு பி.ப குறைந்த பட்சம் மாதம் இரு முறையாவது வெளியிட்டு அதன் மூலம் தெய்வீகமும் தெய்வப் பற்றும் நாட்டு மக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமென்ற இந்தக் கோரிக்கையைக் கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கம்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் மிகுந்த சுறுசுறுப்போடு பணியாற்றி மற்ற நிர்வாகத் தைப்போல் இதிலும் சில மறுமலர்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்கி யிருப்பது வரவேற்கத் தக்க காரியம் என்று அவரை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்து அறநிலைய ஆணையாளர் அவர்கள் சிறந்த பக்திமான். 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எங்களுடைய மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர். அவர் ஆட்சித் தலைவராக இருந்த காலத்தில் பொதுவாக ஏதாவது ஒரு கையெழுத்து வாங்கவேண்டுமென்று போனால், பேருவைக் கழட்டினால் பல்வி சத்தம் போட்டால் பேருவை மூடிவிடுவார்கள். அந்த அளவுக்கு சிறந்த பக்திமானை இந்தத் துறைக்கு ஆணையாளராகப் போட்டிருக்கிறோம். இதை யெல்லாம் குறிப்பிடுவதற்கு முக்கிய காரணம் இதுதான். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கடவுள் பக்தியில்லாதவர்களை யெல்லாம் டிராஸ்டிகளாகப் போடுகிறார்கள் என்றும் அதில் குறை இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதற்கெல்லாம் மேலாக, ஆணையாளராக ஒரு சிறந்த பக்திமானைப் போட்டு, எந்தக் குறைவு இருந்தாலும் அதை நிறைவு செய்வதற்கு ஒரு சிறந்த பக்திமான் தலைமைப் பொறுப்பில் அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் காலத்தின் அருமை கருதி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு மதுரை நகரைப்பற்றிய விசேஷமான சிறப்புக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பொதுவாக அமைச்சர்கள் மதுரைக்கு வரும்போது, தி.உ. ரென்று ஒரு அறிவிப்பு செய்து விடுகிறார்கள். நமது சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற வாரம் வந்திருந்தபோது, புது மண்டபம் காலி செய்யப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். மதுரையில் புது மண்டபம் புராதனமான சிறப்பான இடம். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சென்னையில் மூர் மார்க்கட் சிறப்பாக அழைக்கப்படுவதுபோல் மதுரையில் புது மண்டபம் சிறப்பான இடம். சின்னப் பிள்ளைகளுக்கு வரங்கும் சாமான்கள் முதல் வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு வேண்டிய சாமான்கள் வரை பெறக்

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னாசா]

1973 மார்ச் 26]

கூடிய வாய்ப்பை இந்தியாவிலேயே மதுரை புது மண்டபத்தில்தான் பெற்றிருக்கிறோம் பொதுவாக பாண்டிய நாட்டிலே மணமக்கள் மதுரைக்கு வந்தால், புது மண்டபத்துக்குப் போய் வருவோமா என்று சொல்லுவார்கள். புது மண்டபத்தில் கிடைக்காத சாமானே கிடையாது என்ற சிறப்புப்பெற்ற அந்த இடத்தைக் காலி செய்யக்கூடிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தால், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுரையின் சிறப்பு பாழ்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல் மதுரையின் இன்னொரு பகுதியில் உள்ள வண்டியூர் தெப்பக்குளம் மதுரை மாநகராட்சியின் சின்னமாக இருக்கிறது. அந்த வண்டியூர் தெப்பக்குளத்தில் எப்போதும் தண்ணீர் இருந்ததே கிடையாது. ஏற்கெனவே இதுபற்றிப் பலமுறை கேள்வி போட்டிருக்கிறேன். அங்கே பதில் அனுப்பக் கூடிய அதிகாரிகள் தெப்பம் விடுகிறபோது தண்ணீர் விடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா இலாக்காக்களுக்கும் 'பிளையின் ஸ்குவாட்' போட்டிருக்கிறார்கள். அது மாதிரிப் போட்டு இது உண்மைதானா தண்ணீர் விடப்படுகிறதா என்று பார்க்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். மதுரையின் கேந்திரமாக இருக்கிற வண்டியூர் தெப்பக்குளத்திற்குப் பராமரிப்பு போதாது என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிழக்கு பகுதியிலிருந்து மதுரைக்குப் போகும்போது, தியாகராஜா காலேஜுக்கு எதிர்ப்புரமாக ஒரு குளம் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் ஜனநாயக காலம் என்று தெரியாது. மன்னர் காலத்தில் இருக்கிறோமா என்று நினைக்கும் அளவுக்கு அற்புதமாகக் கட்டப்பட்ட ஊரணி பாதுகாக்கப்படவில்லையென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குளங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அந்த ஊர் பஞ்சாயத்துத் தலைவரோடு அந்த தேவஸ்தான கமிட்டி இணைக்கப்பட்டு தேவஸ்தான குளத்தின் பராமரிப்புச் செலவையெல்லாம் பஞ்சாயத்துகள் எடுத்துக்கொள்ளுகின்றன. அந்த அளவுக்கு தேவஸ்தானம் கட்டிய பெரிய குளங்களை பி.டபிள்யூ.டி. இலாகா விடம் ஒப்படைத்து, அதற்கான செலவை தேவஸ்தானத்திலிருந்து கொடுக்கும் முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். கோவிலுடன் சம்பந்தப்பட்ட அந்தத் தெப்பக்குளம் சுத்தமாக அமையவில்லை. போதிய பராமரிப்பு இல்லை. பி.டபிள்யூ.டி. அல்லது பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைத்து, அதற்கு ஆண்டுதோறும் செலவுகளை அறநிலையத் துறை கட்டக்கூடிய முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். சில ஊர்களில் அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகிறது, அதை



[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

[1973 மார்ச் 26]

நாடு பூராவும் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொரு குறை ஏற்கெனவே இருந்த அறநிலைய அமைச்சர் திரு. கே. வி. சுப்பையா அவர்கள் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் தேவஸ்தானத்தையும் திருப்பரங்குன்றத்து தேவஸ்தானத்தையும் தனித் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை ஏற்று பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை உத்தரவு போடப்படவில்லை. நல்ல மறுமலர்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்கும் அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள், நல்ல பண்பாளர் என்ற ஆற்றல் பெற்ற அவர்கள், மதுரை, திருப்பரங்குன்றம் இரண்டையும் தனித்தனி தேவஸ்தானங்களாகப் பிரிக்க விரைவில் ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டுமென்ற முக்கியமான வேண்டுகோளை மறந்துவிடக்கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அய்யனன் அம்பலம் பக்கத்தில் இருக்கின்ற அழகர் கோவிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அழகர் கோவிலின் சிறப்பு போய்ப் பார்த்தவர்களுக்குத் தெரியும். திருப்பதியின் சிறப்பைவிட பன்மடங்கு அமைப்பிலே சிறப்பாக இருக்கக்கூடிய இடம். பார்த்தவர்கள் திருப்பதி அழகர் கோவிலுக்கு எந்த மூலைக்குச் சமம் என்று கேட்கக்கூடும். அந்த அழகர் கோவிலுக்குப் போதிய விளம்பரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அது நடந்த கதை போல் இருக்கிற சரித்திரம், ஒரு பெரிய தமிழ்ப் புலவர் அழகர் கோவில் சரித்திரத்தை எழுதியுள்ளார். இப்படிப்பட்ட ஊர் இருக்கிறது, இதை எப்படிப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று இனிமேலாவது முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை அழகர் கோவிலுக்குச் சென்றார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு முதலமைச்சர் வரும்பொழுது நான் கூடச் செல்வது உண்டு. சிற்பத்தின் சிறப்பு என்ன என்று கேட்டார்கள். பல வக்கீல்களும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் கூட வந்திருந்தார்கள். நாங்கள் பார்த்தவுடன் அழகாக இருக்கிறது என்று சொன்னோம். உடனே அவர் சொன்னார். ஒரு பெண்ணை ஒருவன் முதுகில் தாக்கிக்கொண்டிருக்கிறான். அப்போது கால்விரல் எப்படியிருக்கிறது என்பதை அனுபவித்து சிலை வடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார் கால் பெருவிரல் தரையில் ஊன்றியிருக்கிறது என்பது அனுபவபூர்வமாகச் செதுக்கப்பட்டு ஆயிரக் கணக்கான சிலைகள் அழகர் கோவிலில் இருக்கின்றன. அவைகள் பூராவும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். சிறப்புத் தரப்படவில்லை என்பது மனக்குறை. பாண்டிய நாட்டில் இருப்பவர்கள் சித்திரை மாதத்தில் அழகர் கோவில் திருவிழா என்றால், அதை 'நேஷனல் பங்ஷன்' என்று கருதுவார்கள். சித்திரைத் திருவிழாவுக்குக் கொடி கட்டுகிறார்களென்றால், மதுரையில்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

இருந்தால், அழகர் கோவிலுக்குப் போவோம் என்று சொல்லுவார்கள். தேசிய திருவிழா நடக்கும் அழகர் கோவில் இன்னும் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். சிறப்புகள் தரப்பட வேண்டும். கோவிலுக்கு வெளியில் கல்லூரி கட்டினால், அங்கு சுகாதாரச் செழிப்புக்கும் நல்ல மூலிகைகள் கிடைக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். திருச்சி மாவட்ட மக்கள் குறையை மேலவை உறுப்பினர்கள் சொல்லி வருத்தப்பட்டார்கள். ஸ்ரீரங்கமும் சமயபுரமும் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்கக் கூடியதா என்பதை அறநிலையத் துறை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ரெவின்யூ துறையில் மாறுதல் உண்டாக்கியிருக்கிறோம். தொழில் துறையில் சிறப்பான நிலைகளை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். அறநிலையத் துறையில் வருமானமுள்ள சமயபுரம் மாரியம்மன் கோவிலையும் வருமானம் இல்லாத ஸ்ரீரங்கம் கோவிலையும் ஒரே நிர்வாகத்தில் வைத்து மாரியம்மன் பணத்தை ஸ்ரீரங்கம் கோவிலுக்குச் செலவழிப்பது எந்த வகையில் நியாயம் என்று அறநிலையத்துறை சிந்தித்துப் பார்த்து, மாரியம்மன் கோவில் வருமானத்தை அந்தப் பகுதி மக்களுக்குச் செலவழிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, திருப்பணி என்பதுபற்றிப் பலவிதமான கருத்துக்கள் பேசப் பட்டன. பொதுவாக மதுரையில் திருப்பணிக் கமிட்டி-10 ஆண்டுக்காலமாக இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு பிளிமத் கார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பணி முடிந்துவிட்டதா என்று தெரிய வேண்டும். திருப்பணி முடிந்த பிறகும் அந்தக் கமிட்டி இயங்குகிறது. தரப்பட்ட கார் தேர்தலுக்குப் பயன்படுத்தப் பட்டது என்று சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, இப்போது மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வேலையில்லாது, வேலை முடிந்த பிறகு, திருப்பணிக் கமிட்டி இருக்க வேண்டுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். திருப்பணி செய்ய வேண்டியதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட் டார்கள். பழமை போய்விடுகிறது என்று ஒரு பக்கம் குற்றச்சாட்டு வருகிறது. திருப்பணி செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இன்னொரு பக்கம் இருக்கிறது. ஆக திருப்பணி கமிட்டியாருக்கு யாரைத் தலைவராகப் போடலாம் என்ற சர்ச்சை வரும் அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. திருப்பணி செய்யும் முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபட வேண்டும். சில கோயில்களிலே திருப்பணி செய்த பிறகு பார்த் தால் முன்பு இந்துக் கோயிலாக இருந்தது, திருப்பணி செய்த பிறகு கிருஸ்துவ விலாசமாக மாறிவிட்டது போலத் தோன்றுகிறது. திருப்பணி செய்கிறபோது இன்னொன்றை மறந்து விடக் கூடாது. மோஹஞ்சதாரோ, ஹாரப்பா போன்ற



[1973 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னாசு]

பிற  
பகல்  
7:00

இடங்களில் கிடைத்த கல்வெட்டுகளைப் போன்று தென்னிந்தியாவில் இருக்க வேண்டுமென்று கண்டுபிடித்து, சமீபத்தில் திருச்சி மாவட்டத்தில் அரியலூர் பகுதியில் ஒரு கோயிலுக்கு அஸ்திவார சுவருக்கு 2 அடிக்கு மேலே ஒரு கல் வெட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அப்படி திருப்பணி செய்கிறவர்கள் அந்த அஸ்திவாரத்திற்கு மேலே கல் வெட்டுகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்துத்தான் திருப்பணி செய்ய வேண்டுமே தவிர, அந்தக் கல்வெட்டுகளை மூடிவிட்டுக் காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட காரியங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு திருப்பணிக்கு கமிட்டி முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

மொத்தத்திலே இந்த அறநிலையத் துறை அமைச்சர் மிக சுறுசுறுப்பான அமைச்சர். இந்த இலாகாவுக்கு இன்றைக்கு ஒரு பழைய பெயர் இருக்கிறது. இந்து மத இலாகா என்று சொன்னால், கடிதம் போட்டால் பதில் வராது. தெப்பக்குளம் இடிந்து விட்டது, கோயில் இடிந்து விட்டது என்று சொன்னால், குறை இருக்கத்தான் செய்யுமென்று தத்துவம் பேசிக்கொண்டு வந்த இலாகா. இன்றைக்கு இந்த இலாகா ரெவின்யூ இலாகாவைப் போல மிக சுறுசுறுப்பாகவும், போலீஸ் இலாகாவைப் போல மிகப் பரபரப்பாகவும் பணியாற்றுவதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு இந்த அமைச்சரும் ஆணையாளரும் பொறுப்பு என்பதைத் தெரிவித்து, அவர்களுக்கு எங்களுடைய பாராட்டுதலைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த அவை முன் நடக்கின்ற அறநிலைய மானியத்தைப்பற்றிய விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தை நம்முடைய மன்ற உறுப்பினரான—அந்தணருக்கு ஓதல் ஓதுவித்தல் ஆகிய தொழில்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி ஓதல் ஓதுவித்தல் ஆகிய ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவரான—திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் முதன் முதலாக வரவேற்றுப் பேசினார்கள். ஒரு குறைபாடும் குற்றமும் எடுத்துக்காட்டாமல் மனநிறைவோடு அறத்துறையின் நடைமுறையை அவர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அறத்துறை அமைச்சருக்கு அது ஒரு நல்ல சிறந்த சான்றிதழாகும். 'வசிஷ்டர் வாயாலே பிரம்ம ரிஷி' என்று சொல்லுவது போல, அந்தணரான ராஜா அய்யர் அவர்களே தி.மு.க. அரசின் அறத்துறை நன்றாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு அறத்துறை நடப்பது எனக்கும் மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

1973 மார்ச் 30]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இந்த மன்றத்திற்குத் தரப் பட்டுள்ள அறிக்கை எனக்கு முன்னர் பேசிய திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும், திரு. சக்திமோகன் அவர்களும், மற்றும் சிலரும் எடுத்துக் காட்டியதைப் போன்று, தமிழ் மணமும், தெய்வ மணமும் கமழக்கூடிய முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே வருகிற தமிழ் அறிக்கைகள் எல்லாமே ஏறக்குறைய நன்றாகவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன வென்றாலும், இந்த அறத் துறைக்குரிய அறிக்கை நல்ல தமிழிலே சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

ஆளுகிற கட்சியினரின் தெய்வ நம்பிக்கைபற்றி இந்த இடத்திலே சில வார்த்தைகள் விவாதத்திற்கு வந்தன. என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுகிற அமைச்சர்களோ அல்லது ஆளுகிற கட்சியின் உறுப்பினர்களோ தெய்வ நம்பிக்கை விஷயத்தில் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. அவர்கள் ஆட்சியிலே மதத்தையும் தெய்வ பக்தர்களையும் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதுதான் எனக்கு முக்கியம். அதுபற்றி இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரலாற்றுச் சான்றுகளாகவும், வழிபடுவோர் தம் குறை நீக்கும் இறைவன் உறைவிடங்களாகவும் கருதப்படும் கலைமாட்சி மிக்க இத்திருக்கோயில்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து, இனி வரும் சந்ததியின் ருக்கு அளிக்கவேண்டிய பெரும் பொறுப்பு நிறைவேற்றிடும் வழியில் இத்துறை செயல்பட்டு வருகின்றது என்பதை நாடறியும்.

“பழந்தமிழர் வாழ்க்கை முறைக்கும், அவர் தம் பண்பாட்டின் கலாச்சாரத்தில் உறைவிடங்களாக, வெளி உலகுக்கு இன்றளவும் அனைவர்களைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் கலைமிகு எழில் கூடங்களாக அமைந்துள்ள இந்தத் திருக்கோயில்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தை இவ்வரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது.

‘செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும், உலகத்து

இயற்கை அறிந்து செயல்’

என்ற தமிழ்த் திருமுறைக்கொப்ப மக்கள் விரும்பி கைக்கொண்டு வாடும் முறையில் தலையீடு ஏதுமின்றி அவர்கள் விருப்பத்தினை நிறைவேற்றி வைக்கும் அரசாக இது செயல்பட்டு வருகிறது”.

இந்த உறுதிமொழியை, கொள்கைப் பிரகடனத்தை இந்த அறிக்கையின் முதல் பக்கங்களிலேயே அரசும், அறத்துறை அமைச்சும் தந்திருப்பதை மிக அன்போடு நான் வரவேற்கிறேன்.



[1978 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இன்று திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் பேசியபோது, “ஆலயங்களிலே தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் அங்குமிங்குமாக அறங்காவல் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அந்த வகையில் ஆராய்ச்சி செய்யப் புகாததால் அதிலே எனக்கு அனுபவம் ஏற்படவில்லை. ஆனால், ஒன்றை நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல சில சின்னங்களை அணிந்தவர்கள் சிந்தையிலேயும் கூட குறைபாடுகள், குற்றங்கள் இருக்கின்றன. காந்தியடிகள் நெற்றியிலே சின்னங்களே அணிந்தது கிடையாது. அதைத்தான் நானும் பின்பற்றுவேன். இன்று தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் எடுத்துக்கொடுத்ததால், கொடுங்கள் என்று வாங்கி திருநீறு அணிந்து கொண்டேன். ஆனால், அவர் மாதிரி காஷாயமும் கட்டிக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றுவேன் என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். விபூதி இடுகிற அளவுக்கு இன்று நான் அளவோடு ஓத்துழைத்திருக்கின்றேன்.

காங்கிரஸ் அன்பர்களுக்கும் அவர்களுடைய பழைய தோழன் என்ற முறையில் ஒன்று சொல்லுவேன். எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும், தெய்வ நம்பிக்கை இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கேட்டுப் பார்த்து தங்கள் உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதில்லை. அப்படிச் சேர்க்கிற அவசியமும் அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஏற்பட்டதில்லை. ஆகவே, தெரிந்தோ தெரியாமலோ, அரசியல் கட்சியிலே தெய்வ நம்பிக்கையற்றவர்களும் இடம் பெற்று விடுவது இயற்கை. தெய்வ நம்பிக்கையிலே ஆட்டம் கொண்ட பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சியாக இருந்தாலும் அதிலேகூட தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்கள் சேருவது உண்டு. அது எனக்குத் தெரியும். காந்தியடிகள் தாம் உயிர் விடுவிற்போது ‘ஜே ராம்’ என்று கூறி, கை கூப்பி கடவுளைக் கும்பிட்டு உயிர் விட்டார். அந்த உத்தமர் வளர்த்த காங்கிரசிலே, ‘நாத்திகம்’ என்ற பெயரிலே பத்திரிகை நடத்துகிற அளவுக்கு நாட்டின் நடைமுறை மாறி வருவதையும், அதை எதிர்த்து காங்கிரசிலே ஒரு குரல் கூட கிளம்பாததையும் நான் பார்த்து வருகிறேன். ஆகவே ஆளுநர் கட்சியினரின் தெய்வ நம்பிக்கை பற்றிய பிரச்சினையிலே நாம் அதிகம் கருத்துச் செலுத்துவதை விட்டு, இந்த ஆட்சியிலே ஆலயங்கள் எப்படி நடத்தப்படுகின்றன, தெய்வ பக்தர்கள் எந்த அளவுக்கு நடத்தப்படுகிறார்கள், சமய மரபுகள் எந்த அளவுக்குக் காக்கப்படுகின்றன என்பதை மட்டும் பார்ப்போம். அவை என்கேனும் குறைபடுத்தப்படுகிறது, குற்றப்படுத்தப்படுகிறது என்று தகவல் கிடைத்தால், நானே கூட அதைக் கண்டிக்கவும் நீக்கவும் போக்கவும் முயலுவேன். அதில் பின்தங்கமாட்டேன் என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

சமயத்திலே அரசு தலையிட வேண்டாமென்று ஒரு கருத்து சொல்லப் பட்டது. இன்று மட்டுமல்ல, இந்தக் கருத்து நீண்டகாலமாக தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டு இஸ்லாம், கிருஸ்துவ சமயங்களை விட்டு விட்டு இந்து சமயத்தி லேதான் அரசு தலையிடுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்து ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் கொண்டுவந்தபோது கூட, இந்தக் குற்றமும் குறைபாடும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. சமயத்தில் நம்பிக்கையுடையவன்—சிறிதளவு அந்தத் துறையில் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி நடத்தியவன் என்ற முறையில், ஒரு கருத்தை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இஸ்லாம் மதத்திலே தன்னுடைய தரும ஸ்தாபனங்களை, மதப் பாரம்பரி யங்களை, பழக்க வழக்கங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு, கட்டி வளர்த்துக் காப்பதற்கு உறுதியான கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதிலேயிருந்து விலகி ஓடி, யாரும் தவறு எதுவும் செய்ய முடியாது.

கிருஸ்துவ மதத்திற்கு உலகத் தலைமை இருக்கிறது. ஸ்தாபன ரீதியான கட்டுக்கோப்பு இருக்கிறது. வாடிகன் போப் ஆணையிட்டால், உலகமெல்லாம் வரமும் கத்தோலிகர்களிடையே அது செல்லும். வாடிகன் கவுன்சில் ஒரு முடிவெடுத்தால், உலகமெல்லாம் அது செல்லும். கிருஸ்துவ சமயத்திலே அவ் வப்போது சீர்திருத்தத்தைப் புகுத்த வாடிகன் கவுன்சில் பொறுப்பு ஏற்கிறது. துரதிருஷ்டவசமாக இந்து சமயத்தின் காவல் அரண்கள் தகர்ந்து போய் விட்டன, மதக் காவலர் திசை மாறிப் போய்விட்டார்கள். அதனுடைய விளைவு இந்த மதத்திலே 'தடியெடுத்தவனெல்லாம் தண்டல்காரன்' என்று ஆகி விட்டது. இங்கே ஒரு ஸ்தாபன ரீதியான, கட்டுக்கோப்புடன் மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களில் மாறுதலை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. தவத்திரு அடிகளார் இருக்கிறார். அவர்களேனும் சைவ மடங்களையேனும் ஒரு கருத்துக்குக் கொண்டுவர முடிகிறதா, முடிந்ததா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நமது மதிப்பிற்குரியவராக நடமாடும் தெய்வமாகத் திகழ்ந்து 30 வயதிலே ஒப்பற்ற இலக்கியங்களைச் செய்து, சமஸ்கிருத இலக்கியங்களுக்குப் புதிய வியாக்கியானங்கள் கூறி, இந்த வியாக்கியானத்தையொட்டி வழிவழி சமயாச்சாரியார்கள் தோன்றக்கூடிய அளவக்கு தலைமையும் புலமையும் பெற்றவர் ஆகிசங்கரர். அவர் பெயரால் அமைந்த மடங்களையேனும் ஒருமைப் படுத்த முடிந்ததா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இதை நான் ஒரு இந்து என்ற முறையில் மிக்க வருத்தத்தோடு சொல்லுகிறேன். ஆகவே நம் முடைய குறைபாடுகளை மூடி மறைக்காமல் ஒப்புக்கொண்டு தற்கால நாகரீகத்தி



[1973 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. சிவசுரானம்]

விருந்து இந்து சமயத்தை, இந்து சமயக் கோட்பாடுகளை, மடங்களை, கோயில்களை மீட்க வேண்டுமானால், ஓரளவேனும் அரசு தலையிட்டுத்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. இல்லையானால் 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்' என்று போக்குக்கு ஆதரவு கொடுத்ததாக ஆகிவிடும். ஆகவே அரசு இஸ்லாமத்தில் தலையிட்டால்தான் கிருஸ்துவத்தில் தலையிட்டால்தான், இந்து சமயத்திலும் தலையிட வேண்டுமென்று சொல்லுவது தவறுகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது போலாகும். அதை இந்த மன்றத்திற்கு வெளியிலே கிளப்பினால், அதற்கான காரண காரியங்கள் வேறுக இருக்கும். இந்த மன்றத்தில் அதைக் கிளப்ப வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியே அறத் துறை அமைச்சர், அறத்துறையிலும் ஜாதி ஒழிப்பைப் புகுத்தினார். ஆலயங்களிலே அர்ச்சகத் தொழிலுக்கு சாதி வேறுபாடின்றி இந்துக்கள் அனைவரும் பொறுப் பேற்பதற்கு சட்ட திட்டங்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அதேபோல அறங்காவல் குழுவுக்கு ஹரிஜனங்களை நியமிக்க சட்டங்கள் கொண்டுவந்தார்கள். நான் இன்னும் ஒரு படி மேலே போய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மடங்களிலே கூட தகுதியுடையவர் தலைவராக வருவதற்கு சாதிதான் தடையாக இருக்கிறது. குன்றக்குடி அடிகளாரும் அந்த அடிப்படையில், மடாதிபதியாக வந்தவராகத்தான் இருக்கமுடியுமென்று நான் நம்புகிறேன். ஆக, மடங்களின் நிர்வாகத்தில் இருப்பதும் பொதுச் சொத்துக்கள்தான். மடங்களிலே இருப்பதும் பொதுமக்களுடைய கண்காணிப்பிற்குரிய உரிமை பெற்ற சொத்துக்கள்தான். அந்தச் சொத்துக்களை நிர்வகிப்பதற்கு குறிப்பிட்ட ஒரு ஜாதியி் விருந்து மடாதிபதிகள் வழிவழியாக வரவேண்டுமென்ற வரம்பு இருப்பது ஏன் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இன்னசாதியார்தான் மடாதிபதியாக இருக்கவேண்டுமென்ற நியதியை வைத்தவர்கள் யார் என்ற ஆராய்ச்சிக்கு நான் போகவில்லை. அந்த நியதி இன்னமும் இருக்க வேண்டுமா என்பதைத் தான் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிடம் நான் ஒன்றை வேண்டிக்கொள் வேன்; அதன் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரையும், அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரையும், என் மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களையும் வேண்டிக்கொள்வேன், நீங்கள், சீர்திருத்த வாதிகளாக இருப்பது குற்றமல்ல. சீர்திருத்த வாதி என்று சொல்வது மறைத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் அல்ல. தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று விட்டதாலேயே, அதனுடைய சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை மறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அந்தச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளில் சாத்தியமானவற்றை அமுல் நடத்த முயன்றாலும் பாவமில்லை.

7:10  
பிற்பகல்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. கிவஞானம்]

ஆகவே உங்களில் யாருக்கேனும் உருவ வழிபாடு--அதாவது நாத்திகத்தை நான் சொல்லவில்லை--பிடித்தமில்லையென்றால், அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடுங்கள். இந்து மதம் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கையற்றவர்களையும் தாங்கக்கூடியது. பிரம்ம சமாஜ்களுக்கு உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை கிடையாது. ஆரிய சமாஜ்கள் இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் புரானங்கள், இதிகாசங்கள், ஆகமங்கள், சாத்திரங்கள், இவைகளை நம்புவது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட பிரம்மசமாஜ்களும், ஆரிய சமாஜ்களும் இந்துக்களாக இருக்க, இந்து மதத்தின் காவலர்களாக இருக்க, இந்து சமுதாயம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு சகிப்புத் தன்மையும், சமரசத் தன்மையும், சீர்திருத்த நீக்குப் போக்குகளும் வளைந்து கொடுக்கிற தன்மையும் இந்து மதத்திற்கு உண்டு. இந்த மாதிரிச் சில கருத்து மாறுதல்கள், உருவ வழிபாட்டிலோ அல்லது பிற வழிபாட்டு முறையிலோ என்னைப் போன்றவர்களிடமோ அல்லது குன்றக்குடி அடிகளார் போன்றவர்களிடமோ உங்களுக்கு மாறுபாடு இருக்குமானால், அதை மறைக்கத் தேவையில்லை. வெளிப்படையாகச் சொல்லியே நீங்கள் ஆட்சி நடத்தலாம். ஆனால் நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கிறபோது, நினைப்பது வேறு. இந்த எண்ணத்தை உங்கள் அளவில் நீங்கள் வைத்திருப்பது வேறு. கம்யூனிஸ்டு நாட்டில் மாஸ்கோவில் நான் பார்த்தேன் சர்ச்சுகள், மசூசிகள், மற்றும் கோயில்கள் அரசாங்கத்தின் உதவியோடு அங்கு நடப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே, சீர்திருத்தத் துறையில் சில பல செயல்களை தி.மு.க. அரசு செய்யக் கூடாது என்று சொல்பவன் அல்ல. செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவன் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சில கோயில்களின் சொத்துக்களை எல்லாம் யார் யாரோ எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். கோயில் சொத்தைத் திருடுவது நான் சுலபம் என்று ஆகிவிட்டது நீண்ட நெடுங்காலமாக. அதையெல்லாம் மீட்பதற்கு அறத்துறை அமைச்சரவர்களும், அவருடைய அதிகாரிகளும், அந்தத் துறையும் எடுத்த நடவடிக்கைகள் புனிதமான செயல், புண்ணியமான செயல், அதர்மத்தை அழிக்கிற அறமான செயல் என்று எண்ணுகிறேன். அதில் அவர்கள் இன்னும் முன்னேற வேண்டும். வெற்றி காண வேண்டும். அப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகள் முழு விலாசத்தை மக்களுக்குக் காட்டினால் கூட நன்றாக இருக்கும். மேலும் தவறுகள் நடக்காமலிருப்பதற்கு, அவர்கள் பெயர்களெல்லாம் இந்த அறிக்கையில், விவரமாக வா வேண்டும். கோயில் சொத்துக்கள் யார் யாரிடமிருந்து மீட்கப்பட்டன, என்ன காரணத்தால் அது களவாடப்பட்டது என்ற விவரங்களை அறிக்கையில் காட்டுவது நிச்சயமாக தெய்வ சன்னிதானத்தில் சரியாக இருக்கும்.



[1973 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இந்த அறிக்கையிலே கோயில்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, அசையா சொத்துக்கள், அசையும் சொத்துக்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற விவரம் தரப்பட்டிருக்கவேண்டும். பல கோயில்களிலே தங்கப்பாளங்கள் வைத்திருக்கிற மரபு இருக்கிறது. அது குற்றமாக அல்ல. நம்முடைய பாரத நாடு, சினாவின் போர் நடத்திய காலத்திலே கோயில்களிலிருந்த தங்கக் கட்டிகள் மத்திய அரசுக்கு வழங்கப்பட்டன. யுத்த நிதிக்காக வழங்கப்பட்டன. இப்படி கோயில்களிலே தங்கப்பாளங்கள் இருக்கின்றன. அவை எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கெடுத்து அறிக்கையில் சேர்த்து இந்த மன்றத்தின் முன்னே வைக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது, நியாயமாகிறது. என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேறு சிலரும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். “கோயில் வழிபாடு முக்கியமானதும் கூட, அந்த வழிபாட்டிலே நாம் கால மாறுதலுக்கேற்ப நடந்துகொள்ள வேண்டும்.” என்று பொன்னை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை அமைப்பது என்பது அந்தக் காலத்தில் வழக்கத்தில் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அதனால், அந்தக் காலத்தில் பொன்னை அழகுக்குத்தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தங்களை அழகுபடுத்திக்கொள்வதற்கு தங்க அணிகள் அணிந்து கொண்டார்கள். ஆண்டவனுக்கும் தங்க அணிகள் பூட்டினார்கள். கோபுரக்கலசங்கள், தங்க ஸ்தூபிகள் வைத்தார்கள். ஆனால், இன்று பொன்னை அடிப்படையாக வைத்துப் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கிற ஒரு சமுதாயத்தில், தலை முறையில், நற்றூண்டில் வாழ்கிற நாம் தங்கக் கலசங்களையும் கலசங்களையும்—கலசங்கள் வேறு, ஆண்டவனுக்குக் கலசங்கள் வேறு, வெள்ளி ரதங்களையும் செய்து வருகிறதையெல்லாம் பார்த்தால், உலகத்தார் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இதை எடுத்துச் சொன்னதால், துணிவோடு நானும் அவரைப் பின்பற்றுகிறேன். வைதீகர்கள் என்னையிட அவரைக் கூடுதலாக நம்புவார்கள். நான் தி.மு.க. நண்பனாகவிட்டேன் அல்லவா? அது வேறு விஷயம். பொருளாதாரத்துறையில் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக உலகமெல்லாம் கடன் வாங்குகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் நம்முடைய விக்கிரகங்களுக்கும் தேர்களுக்கும் தங்கத்தைப் பயன்படுத்தி விளையாடுகிறோம் என்று சொன்னால், நம்முடைய பொருளாதார ஞானத்தை உலகம் எப்படி மதிக்கும்? ஆகவே, இந்து சமயம் என்பது உலகத்தின் மூன் நம்மை அசிங்கப்படுத்திக் காட்டுவது அல்ல. சீர்திருத்தத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்று நாம் நம்புகிற, நம்புவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிற

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இந்த அரசினரிடம் வேண்டுகிறேன், அறங்களில் இந்த மாதிரி ஆணையிட்டு அல்ல, அறிவுரைகள் கூறி கட்டுப்படுத்துவதற்கு எண்ணவேண்டும்.

மத்திய அரசிடம் உள்ள இந்து மதத்துக் கோயில்களின் சொத்துக்கள் எவ்வளவு என்று நமக்குத் தரப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை.

நமக்கு ஆங்கிலத்திலுள்ள அறிக்கைக்கும் தமிழிலுள்ள அறிக்கைக்கும் உள்ள வேற்றுமைபற்றி, அது மாதிரி எத்தனையோ குறைபாடுகளை அறிக்கையில் நானும் பார்த்திருக்கிறேன். நான் ஆங்கிலத்தில் புலமை உள்ளவன் அல்ல மேலவைத் தலைவர் அவர்களைப் போன்று. அதனால் நான் சில குறிப்புகளை எடுத்துச் சொன்னால், “இவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது?” என்று ஐயப்படுவீர்கள். அதனால், நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை.

இன்னும் ஒன்றை மட்டும் முக்கியமாக நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயில் வழிபாட்டில் இடைக்காலத்தில் சில பிழைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்று நாடு முழுவதிலும் இருக்கிற மாரியம்மன் கோயில்களெல்லாம் சிலப்பதிகார நாயகி கண்ணகியின் கோயில்களே. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்ணகி மதுரையை எரித்து, மறைந்து முடிந்தவுடன், பாண்டியன் வெற்றிவேற் செழியன் கொற்கையில் இருந்தவன் ஆயிரம் பொற்கொல்லர்களைப் பலிகொடுத்து கண்ணகியின் சேற்றம் தனிய அவருக்கு விழா எடுத்தான் என்று சொல்கிறார்கள். பொற்கொல்லரைப் பலி கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை, அது நடந்ததாக நான் நம்பவும் இல்லை. ஆனால் கண்ணகிக்கு செங்குட்டுவன் கோயில் கட்டியது உண்மை. உரைபெரு கட்டுரையிலே “அன்று தொட்டு பாண்டியன் நாடு மனபுலநங்கூர்த்து வறுமையெய்திவெப்பும் நோயுங் குருவும் தொடரக் கொற்கையில் இருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லர் ஆயிரவரைக் கொன்று களவேள்வியால் விழாவொடு சாந்தி செய்ய, மழை தொழிலென்றும் பரவுவதாயிற்று” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. வெப்பு என்பது உஷ்ண பேதி, குருபு என்பது கொப்புளம்; ஆம் காலரா, அம்மை போன்ற கொடு நோய்கள் தோன்றின. கண்ணகிக்கு இழைத்த தீமைக்காக 12 ஆண்டுகள் வற்கடன் தோன்றி பாண்டி நாடு முழுவதும் பஞ்சம் தோன்றி விட்டது. இது கண்ணகி தெய்வத்தினுடைய சேற்றத்தின் விளைவு என்று நம்பிய பாண்டி வேந்தன் கண்ணகிக்கு சாந்தி செய்ய விழா எடுத்தான். இந்த விழா எடுத்த காலம், ‘அடித் திங்கள் அகவையின்



[திரு. ம. பொ. சிவசுரணம்]

[1973 மார்ச் 26]

ஆங்கோர் பாடி விழாக்கோல் பன்முறை எடுப்ப 'என்பதால் தெரிகிறது. இப் போதும் ஆடி மாதத்தில்தான் மாரியம்மன் கோயில்களில் விழா நடக்கும். ஆடித் திங்களில்தான் கண்ணகி விழா தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. கண்ணகிக்கு மழை வரம் வேண்டி விழா எடுத்தான் வெற்றிவேற் செழியன். அதனால், கண்ணகிக்கு மழையின் ஆகு பெயராக 'மாரியம்மன்' என்ற பெயர் வந்தது. ஆனால், இடையின் 'ரி' வல்லின 'றி'யாக மாறி பிற்காலத்தில் டேனுகா தேவி விழா என்று மாற்றப்பட்டு விட்டது. 'மாரியம்மன்' என்றால் இடையின் 'ரி' விழுமேயொழிய வல்லின 'றி' வராது. ஆகவே இளங்கோ அடிகள், "கொங்கைச் செல்வி குடமலையாட்டி தென் தமிழ்ப்பாவை செய்த தவக் கொழுந்து ஒரு மாமணியாய் உலகுக்கோங்கிய திருமாமணி" என்றார் உலகமெல்லாம் அந்தக் கண்ணகி தெய்வத்தைக் கொண்டாட வேண்டும். அந்தக் கற்புத் தெய்வத்தைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று விரும்பினார். நம்முடைய நாட்டில் சனீஸ்வரனுக்குக் கூட கோயில் உண்டு. ஹனுமானுக்கும் கோயில் உண்டு. ஆனால், பத்தினித் தெய்வமான கண்ணகியின் கோயில்கள் எல்லாம் மறைக்கப்பட்டுப் போய் விட்டன. பழைய தவறுகளிலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டும். இன்றையதினம் மாரியம்மன் கோயில்களில் பார்த்தால் அங்கே ஒற்றைச் சிலம்பு இருக்கும். மாரியம்மன் கோயில் பூசாரிகள் விஜயாடுகிறபோது, ஒற்றைச் சிலம்பைக் கையில் வைத்துத்தான் உருட்டுவார்கள். கண்ணகி தேவியின் நினைவாகத்தான் ஒற்றைச் சிலம்பு அங்கே இருக்க நாம் காண்கிறோம். இரட்டைச் சிலம்பு இருக்கா. 'அண்ணன்மார்' என்ற பேரில் 7 கற்கள் ஒரு புறம் இருக்கும். மற்றொரு புறம் கன்னிமார் என்ற பெயரில் கற்கள் இருக்கும். கண்ணகி தன் பத்தினித்தனத்திற்கு சான்று காட்ட பூம்புகாரில் பிறந்த 7 பத்தினியருடைய சரித்திரத்தை பாண்டிமா தேவிக்குச் சொல்கிறாள். அவள் போற்றிய, பத்தினி போற்றிய, பத்தினியர் எழுவருக்குச் சிலை என்றால், அவர்கள் பத்தாமார்களும் சிலைகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு தமிழ் நங்கை இன்னொரு சிநேகிதியின் கணவனை அண்ணன் என்று சொல்வது வழக்கம். அந்த முறைப்படித்தான் அவள் போற்றிய பெண்கள் 'கன்னிமார்' என்றும், அவளின் கணவன்மார்களை 'அண்ணன்மார்' என்றும் சொல்லி, மாரியம்மன் கோயிலுக்கு வெளியே ஏழேழு சிலைகள் இப்புறமும் அப்புறமும் வைத்தார்கள். இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அறத்துறையமைச்சர் அவர்கள் கண்ணகியின் வழிபாட்டைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். தமிழரிடையே ஒழுக்கம் பரவ, உயர் நெறி தழைக்க இந்த நிலையை ஏற்படுத்த அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இதற்கு என்ன துணை வேண்டுமானால், கொடுப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். என்னை விடவும் புலமை பெற்ற பலர் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் துணை

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

யெல்லாம் அவர் பெற வேண்டும். நல்ல பெயர் வாங்க வேண்டும். 'கண்ணப்பர்' என்ற பெயர் தாங்கியவர் அறத் துறை அமைச்சராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவரைத் தேர்ந்தெடுத்த கட்சியை, ஆட்சியை, முதல்வர் அவர்களை நாம் பாராட்டலாம். அவரோடு சேர்ந்து பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு நான் போயிருக்கிறேன். இந்த அறத்துறையை நிர்வகிப்பதற்கு வேண்டிய அமைதியும், அன்புணர்ச்சியும், பிறரோடு நன்கு பழகுகிற பண்புணர்ச்சியும் உடைய ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கிறார். உங்கள் காலத்தில் ஆலய நெறி தழைத்தோங்குக என்று வாழ்த்துகிறேன். தமிழோடு தெய்வ நெறியும் பிணைந்து ஒங்குக என்று வாழ்த்துகிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நமது அறத்துறை 7-20  
அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் இன்று அளித்துள்ள பி.ப.  
அறநெறித் துறையினுடைய விளக்கக் குறிப்பின்படி என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஆலயங்களிலே ஆண்டவனோடு நெருங்கிப் பழகித் தொண்டு புரிந்து கொண்டு வறுமையிலே வாடிக் கொண்டிருந்த ஊழியர்களுக்கு ஒரு விடி வெள்ளி மாதிரி அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வை அளித்து, சம்பள விகிதங்களை ஏற்படுத்தி உண்மையில் ஆலயப் பணிகளில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சிறந்த சீர்திருத்தத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் அவர்களைப் பாராட்டி, இதுவரை ஆண்டவனை வழிபட்டது போல, இனி இவர்கள் பெயரைச் சொல்லி வழிபடுகிற நிலையில் இன்று இந்த ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளித்ததற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் அறநிலையத் துறை சார்பில் பல மருத்துவ மனைகள் நடைபெறுவது, பல இலவசத் திருமணங்கள் நடைபெறுவது எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பல ஆலயங்களில் அதையொட்டி வாழ்கிற ஏழை இந்துக்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்விக்கு உரிய உதவி செய்யப்படுகிற குறிப்பு காணப்படவில்லை என்பதை நான் அறிகிறேன். இந்து ஆலயங்களை நம்பியே வாழ்கிற ஊழியர்களுடைய குழந்தைகள், அல்லது குறைந்த வருவாயுள்ள இந்துக் குழந்தைகள், உயர் கல்வி பெறுவதற்கு இந்து தர்மப் படியே வாழ்ந்து ஆலயங்களில் சென்று வழிபாடு செய்து தேவாரம் பாடி வருகின்ற இந்துக் குழந்தைகளுக்கு நிதி உதவி செய்யக் கூடிய முறையை ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் ஏற்படுத்துவதற்கு நமது அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 மார்ச் 26]

கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆலயங்கள் தனியாக ஒரு தேவஸ்வ வாரியத்தின் கீழ் அமைந்திருக்கின்றன. சுமார் 447 பெரும் ஆலயங்கள் தனியாக தேவஸ்வ வாரியத்தில், அதுவும் சென்ட்ரல் பார்லிமென்ட் இயற்றிய சட்டத்தின்கீழ் உள்ள ஒரு வாரியமாக அமைந்திருக்கின்றன. அங்கு இருக்கிற ஆலயங்களை நிர்வாகம் செய்வதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 13½ லட்ச ரூபாய் தமது அரசு கொடுக்கிறது. ஆலயங்களுக்குள்ள சொத்துக்களையெல்லாம் கூட பலர் கையகப்படுத்தித் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்து, ஆலயங்களின் சொத்துக்களை மீட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தன்மையை இங்கே பார்க்கிறோம். ஆனால் கன்னியாகுமரியில் அரசு மேற்பார்வையில் இருக்கிற ஆலயங்களினுடைய சொத்துக்களை, இதற்கு முன்னாலே திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இருக்கிறபோதே, பலர் கையகப் படுத்தி வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, திருவாங்கூர் மன்னர், அதுவும் ஆந்திரப் பகுதியிலிருந்து வந்த சர். டி. மாதவ ராவ் அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கிற காலத்தில், இந்த நிலங்களை யார் யார் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே கொடுத்து விட்டார்கள். இப்போது திருவனந்தபுரத்தில் செக்ரடேரியட்டுக்கு எதிரில் சர். டி. மாதவ ராவ் அவர்களுடைய சிலை இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கு திவானாக இருக்கிறபோது, ஆலயங்களுடைய நிலங்கள் யார் யார் கையிலே இருக்கின்றனவோ, அவர்களுக்கே அந்த நிலங்களைச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்றும், ஆலயங்களுடைய நிர்வாகப் பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக்கொள்கிறது என்றும் அவர்கள் பிரகடனப் படுத்தி விட்டார்கள். அது “ஜென்மி குடியான் பிராகிளமேஷன்” என்று கூட திருவாங்கூர் வரலாற்றிலே சொல்லப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் திருவாங்கூர் மன்னரே ஆட்சித் தலைவராக இருந்தார். திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் இங்கிலாந்து நிர்வாகம் மாதிரி. இங்கிலாந்து மன்னரே ஆட்சித் தலைவராக இருந்தார். அதே சமயத்தில் சமயத் தலைவராகவும் இருந்தார். திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் இங்கிலாந்து நிர்வாகம் மாதிரி. இங்கிலாந்தில் ஆட்சித் தலைவராகவும், அதே சமயத்தில் சமயத் தலைவராகவும் மன்னர் இருப்பது போல, திருவாங்கூர் மன்னர், ஆட்சித் தலைவராகவும், சமயத் தலைவராகவும் இருப்பதினால், அப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பே, ஆலயங்களையெல்லாம் நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. 1956-ல் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பிரிந்து வந்த பிறகு, அங்குள்ள ஆலயங்களை நிர்வகிப்பதற்காக 13½ லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. சுமார் 500 ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய ஆலயங்கள் சுசீந்திரம், பத்மநாபபுரம், திருவட்டாறு போன்றவையாகும். 1956-ல் நிர்ணயம் செய்தது. இன்று பெருமளவு விலைவாசி ஏறி இருப்பதினால், அந்தத் தொகையைக் கொண்டு

1973 மார்ச் 26]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

ஆலயங்களை நிர்வகிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை அங்குள்ள வாரியம் அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த ஆலயங்கள் நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய நிதியை நமது அமைச்சரவர்கள் மற்ற ஆலயங்களிலிருந்து பெறுகின்ற உபரி நிதியிலிருந்து ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கிற அந்த வாரியத்தின்கீழ் இல்லாமல், மற்ற மாவட்டங்களில் இருப்பது போன்ற ஒரு கண்காணிப்பு முறையை அங்கு விஸ்தரித்து, அந்த ஆலயங்களை அரசே நேரடியாக நிர்வகிக்க வேண்டும். இதை மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இன்னும் ஒரு வருஷமாகியும் கூட அதற்குப் பதில் அளிக்காமல் இருக்கிற சூழ்நிலையையும் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை விரைவு படுத்தி, இதற்கு ஒரு கால கெடு குறித்து தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்கு அப்பாலும் பதில் வரவில்லை என்றால் நாங்களே சட்டமியற்றுகிறோம். இங்குள்ள சட்டங்களை விஸ்தரிக்கிறோம் என்ற நிலையை அவர்களுக்கு ஒரு அறுதியிட்டக் குறிப்பிட்டு விட்டு இங்குள்ள சட்டங்களை அங்கு அமல் படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேவிகுமரி கல்லூரி குழித்துறைப் பகுதியில் நடைபெறுகிறது. சுமார் 7, 8 ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் அது அப்படியே இருந்த இடத்திலேயே இருக்கிறது. மாணவிகளுக்குத் தங்குவதற்கு வசதியோ, புதிய கட்டடமோ இல்லாமல் முன்னால் அரண்மனைக் கட்டிடத்தில் இருந்த இந்தக் கல்லூரி இப்போதும் நடைபெறுகிறதே தவிர, அந்தக் கல்லூரிக்கு இன்னும் புதிய கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. கல்லூரியும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அதற்கு அற வாரியத்தில் 27 லட்சம் ரூபாய் 'பிக்ஸ்ட் டிப்பாசிட்' இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் ஒரு பெரும் பகுதியை எடுத்து ஒதுக்குவதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்தப் பழைய சட்டத்தின் வடிவில் மட்டும் நின்று விடாமல், இருக்கிற நிதியை சமூகப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நல்ல திட்டத்தை வைத்திருப்பதனாலே, அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தக் கல்லூரியை வளர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திருப்பதி சாரம் என்ற ஊர் 108 திருப்பதி களைச் சேர்ந்த ஒன்று. இக்கோவிலிலிருந்து 1½ லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள தங்க நகைகள், அந்த விக்கிரகத்திலிருந்து திருடப்பட்டதாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். நம்புதிரி ஒருவர், அர்ச்சகராக இருக்கக் கூடியவர், திருச்சுரைச் சேர்ந்தவர், கோளாவைச் சேர்ந்தவர், திருடியுள்ளார், நம்புதிரி களவு செய்து



[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 மார்ச் 26]

விட்டு போய்விட்டார். நமது காவலர்கள் மிகத் திறமையாக 3-வது நாளே அத்தனையும் மீட்டுக்கொண்டு வந்து அவரையும் சிறைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பூதிரியை எங்களுடைய கல்லூரிக்கு அடுத்த கம்பவுண்டிலே இருக்கிற ஸ்டேஷனுக்கு, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர் கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டுவரப்பட்டவுடனே, நானும் கல்லூரியில் உள்ள எல்லா ஆசிரியர்களுமாகச் சென்று அவரைப் பார்ப்போம், எப்படி இருக்கிறார் களவு செய்த நம்பூதிரி என்று போன போது, அவர் ஒரு எக்ஸ்-சர்வீஸ் மென், முன்னாள் இராணுவத்தினர். 'மிலிட்டரிக்காரனாகக் களவு செய்தார், நம்பூதிரி மாதிரி செயல்பட்டு அகப்பட்டுக்கொண்டார்' என்று அங்கு நின்றவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் மிலிட்டரிக்காரர் மாதிரிச் செயல்பட்டிருந்தால், அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்க மாட்டார்; ஆனால் களவு செய்ததற்குப் பிறகு நம்பூதிரியாக மாறிவிட்டார் என்று வேடிக்கையாகச் சொல்லப்பட்டது. அவரிடத்திலே நாங்கள் ஏன் இந்த மாதிரி என்று கேட்டபோது, "எனக்கு 50 ரூபாய் சம்பளம், அர்ச்சகர். பெரிய சூடும்பம் இருக்கிறது. என்னைப் பாதகாத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்தத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை" என்று சொன்னார். அந்த நிலை வராதபடி இப்போது எல்லா ஊழியர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள். நமது மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் திரு. ம. பொ. சிவநாணம் அவர்கள் பல ஆலயங்களில் தங்கப் பாளங்கள் இருக்கின்றன, பல வைரக் கிரீடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்வது இவையெல்லாம் புண்படக் கூடாது. என்னுடைய கருத்து தவறாக இருந்தால், மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர் சி. பி. ராமலக்ஷ்மி அய்யர் அவர்கள், அறநிலைய சீர்திருத்தக் குழுத் தலைவராக பல நல்ல கருத்துக்களை சிபாரிசாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். திருவாங்கூரில் அவர், மன்னருடைய திவானாக இருக்கிறபோது, எல்லா ஆலயங்களுக்கும் அவரே நேரில் சென்று ஆலயங்களில் இருக்கக்கூடிய தங்க நகைகள், வெள்ளி ஆகியவைகளையெல்லாம் அவர்களே நின்று ஒரு இன்வென்டரி "லிஸ்ட்" எடுத்தார்கள். ஆலயங்களுக்குத் தேவையான இன்றியமையாத நகைகளை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, மற்றவைகளையெல்லாம் எடுத்து அரசாங்க நிதிகளோடு சேர்த்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுதும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், வட்ட புளி மடம் என்ற ஒரு பெரிய நம்பூதிரியிடம் கொடுத்து, நகையை பத்திரமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவற்றைப் பாதகாப்பாக வைத்திருந்து கோவில்களில் திருவிழா என்றால், அவர்களே கொண்டுவந்து விக்கிரகங்களுக்குப் போட்டு, திருவிழா முடிந்ததும், அவர்களே அவற்றைக் கழட்டிக் கொண்டு போய் வைத்துக்கொள்வார்கள். அந்த தங்க நகைகள், பித்தளை

1973 மார்ச் 26]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

நகைகளாக அல்லது வெள்ளி நகைகளாக, மாற்றப்பட்டு விட்டனவா அல்லது மூலம் பூசப்பட்டு இருக்கின்றனவா என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இதைப் போல பல இடங்களிலே என்ன நடக்கிறது என்று யாருக்கும் தெரியாது. இந்த நம்புதிரி எடுத்துப் போன நகைகள் கூட அந்த விக்கிரகங்களிலே, அந்த உருவங்களோடு பொறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தன. உருவத்தை உடைத்து தூக்கி கொண்டு சென்றிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, கோவில்களுடைய நகைகள் தங்கமாக இருக்கின்றனவா, அல்லது வெள்ளியாக இருக்கின்றனவா, மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றனவா என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சந்தேகமாகச் சொன்னார்கள். கோவில்களுடைய நகைகள் தங்கமாக அப்படியே இருக்கின்றனவா என்பதை மதிப்பீடு செய்வதற்காக அதிகாரிகளை நாம் நியமித்திருக்கிறோம். அவர்கள் அடிக்கடி கோவில் நகைகளைப் பரிசீலனை செய்து சுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்களா அல்லது கலப்புச் செய்திருக்கிறார்களா என்று கணக்கெடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே இவைகளைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். இவைகள் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அந்த நல்ல முறையை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அங்கு ஒரு தனி வாரியத்தின் கீழே இருக்கிறது. வாரிய முறையை மாற்றி இந்த முறையை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இறுதியாக, விவேகாநந்தா பாரைக்கு எல்லோரும் வந்திருக்கிறீர்கள். விவேகாநந்தா பாரை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறவர்களை மட்டுமல்ல, வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிறவர்களையும் ஈர்த்துக்கொள்கிற அளவிற்கு ஒரு சிறந்த அமைப்பாக இருக்கிறது. அதில் ஒரு அபாயம் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முழுக்க முழுக்க வட நாட்டிலேயிருந்து வந்தவர்களுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் அது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய பெரும் பணம் தான் அதனை உருவாக்கினதாக இருந்தாலும் கூட, அதன் மேல் கண்காணிப்பு இந்து அறநிலையத் துறைக்கு இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. காரணம் என்னவென்றால், ஒரு படகு போட்டு எல்லோரையும் அழைத்துச் செல்கிறார்கள்.



[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 மார்ச் 26]

அமைச்சர்கள் வந்தால், இலவசமாக அழைத்துச் செல்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் வைத்து வசூல் செய்யப்படுகிறது. பெருந்தொகை தினசரி வருலாகிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் வட நாட்டிலேயிருந்து ஆட்களைக் கொண்டுவந்து, சமஸ்கிருத பாடங்களுோடு, ஆர். எஸ். எஸ். என்ற ஸ்தாபனத்தையும் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 300 ஏக்கரா நிலத்தை வாங்கி அதிலே என்னவோ செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நல்ல முறையில் காக்கி நிக்கரும் கொடுத்து, பனியனும் கொடுத்து, லத்திக் கம்பும் கொடுத்து, பயிற்சி கொடுத்து ஆர்.எஸ்.எஸ். முகாமாக, இந்து வெறியை ஊட்டுகிற நிலையாக, மற்ற மதத்தவர்களோடு ஒரு காழ்ப்பு உணர்வை ஊட்டுகின்ற இடமாக அது ஆகிவிடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை, கடந்த தேர்தல் காலத்திலே நாங்கள் அனுபவித்தோம். இதுமாதிரிப் பல இடங்களில் அவர்கள் உருவாகி வந்துவிடக் கூடாது. தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய அமைதி, எல்லா சமயங்களுக்குமிடையே இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமை, எல்லா ஜாதிகளுக்குமிடையே இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமை, எல்லா மொழி பேசுபவர்களுக்குமிடையே இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமைக்கு, தென் கோடி சூமரி முனையில், விவேகாநந்தர் பெயரால் அமைக்கப்பட்ட இடத்தில், இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இடைஞ்சல் வந்துவிடக் கூடாதென்பதற்காக, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை, இந்து அறநிலையத் துறையின் அதிகாரி ஒருவரின் மேற்பார்வையில் கண்காணித்து, ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

7-30  
பி.ப.

\* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறநிலையத் துறை நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்க விவாதத்திலே பல அன்பர்கள் நல்ல நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். இன்றைய விவாதம் கூடுமான வரையில் மன நிறைவு அளிக்கிற வகையில் நடைபெறுவதுபற்றி என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையின் கொள்கை விளக்க விவாதம், முன்னாலே வருவாய்த் துறையோடு சேர்ந்ததாக இருந்தது. அப்போது இந்து அறநிலையத் துறை நிர்வாகத்தைப்பற்றித் தனியாக விவாதம் வைத்துக் கொள்வதில்லை. இந்த ஆண்டு இந்தப் புதிய முறையை செயல்படுத்தியதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர்: இது நான் சட்டப் பேரவையில் இருந்தபோது வேண்டிக்கொண்டதுதான். அப்போதே தனியாகப் போட்டு விட்டார்கள்.

1973 மார்ச் 26]

\* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இந்தக் கொள்கை விளக்கம் நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு அமைச்சரவர்களையும், இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அனைவரையும் நான் மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன். இதன்மூலம் பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆட்சியில் உள்ள கட்சியினர் எப்படி இந்தத் துறையை அணுகுகிறார்கள், ஆலயத் திருப்பணிகளைப்பற்றி என்ன கருதுகிறார்கள் என்பது பற்றியெல்லாம் விளக்கும் முறையிலே, முதல் பக்கத்திலும், இரண்டாம் பக்கத்திலும் வாக்குறுதி கொடுப்பதுபோல, நம்பிக்கை அளிக்கத்தக்க சில வாசகங்களைக் கண்டுபிடித்து வைத்திருந்தேன். அதை நம்முடைய சபையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கருத்துக்களை நம்பிக்கை அளிக்கத்தக்க வகையில் குறிப்பிட்டிருப்பது பற்றி நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அறநிலையங்களின் வருவாய் எவ்வளவு என்பவைகளையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் எவ்வளவு இந்த மாநிலத்தில் ஆலயச் சொத்துக்கள் மறைந்து கிடைக்கின்றன என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எடுத்துள்ள முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. அதுபற்றி இப்போதுள்ள அறநிலையத் துறை கமிஷனர் அவர்களிடமும், அவரோடு சேர்ந்து இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த உதவியாளர்களிடமும், புதிதாக நியமிக்கப்பட்டவர்களிடமும் பல சந்தர்ப்பங்களில், அங்கு சென்றிருந்த போது, அந்தப் பணியைப் பாராட்டி, மேலும் தொடர்ந்து நடக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் தெரிவித்தேன். இந்தப் பணி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். பல ஆண்டுகள் நடத்திக்கொண்டு போகக்கூடாது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள கோவில்களின் சொத்துக்கள் மொத்தம் எவ்வளவு மறைந்து கிடக்கின்றனவென்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, குறைந்த காலத்தில் கண்டு பிடிப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இது சம்பந்தமாகப் போதுமான அதிகாரிகளையும், அலுவலர்களையும் நியமித்து, ஒரு காலவரையறைக்குள் கண்டுபிடித்து விட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. நான் சில சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆலயங்களுக்கு வர வேண்டிய குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்வதற்கு, கூட்டுறவுத் துறையிலே எப்படி ரெஜிஸ்டிரார்கள், டெபுடி ரெஜிஸ்டிரார்கள் இருக்கிறார்களோ, அதேபோல் இத்துறையிலுள்ள அதிகாரிகளைப் போட வேண்டும். எனவே சட்டத்திலே ஏதாவது திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருந்தாலோ அல்லது விதிகளைத் திருத்த வேண்டிய நிலையிருந்தாலோ, அவைகளைத் திருத்த வேண்டும். கோர்ட்டுக்குச் செல்லும்படியான நிலையெல்லாமல், கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பது போல, அவர்களே தீர்ப்புக்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்வது மிக மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். அதை அமைச்சரவர்கள் கருத்திலேகொண்டு, சீக்கிரமாக அதை நடத்தி முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1973 மார்ச் 26]

நமது மாநிலத்திலே பல்லாயிரக் கணக்கான கோவில்கள் இருக்கின்றன வென்பதை அறிகிறோம். அதிலே 200 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு, ஆயிரம் ரூபாய்க்கு உட்பட்டு வருவாய் உள்ள ஆலயங்கள் 7,558 ஆகும். திரு. சி. பி. ராமசாமி ஐயர் கமிஷன் சிபாரிசுகளில், சிறிய வருவாய் தரத்தக்க கோவில்களை நிர்வாகத் திலிருந்து எடுத்துவிடலாம் என்று இருப்பதாக எனக்கு ரூபகம். 200 ரூபாய் லிருந்து 1,000 ரூபாய் வரை வருமானமுள்ள கோவில்கள் 7,558. நான் இந்தக் கோவில்களை நிர்வகிக்கும் பணியை விட்டுவிடலாமென்று கருதுகிறேன். இந்தக் கோவில்களுக்கு விளக்குச் செலவு எவ்வளவு ஆகிறதென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எல்லா சிறிய கோவில்களையும் சீர்திருத்தம் செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு, அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அந்தச் சிறிய கோவில் களுக்கு வேண்டியவற்றை அங்கங்கே உள்ள கிராம மக்களே செய்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அநேக கோவில்களுக்கு சென்டு கணக்கில்தான் நிலம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கோவில்களை எடுத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் செய்வது நடக்கக்கூடிய காரியமாவென்று பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு கோவில்களை எடுத்து நிர்வகிக்கிறோமென்று பெருமைக்குச் சொல்லலாமே தவிர, வேறு ஒன்று மில்லை. ஒரு கோவிலில் ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும், விளக்கு மற்றைய செலவுகளுக்கு அது போதாது. 80 ரூபாய் ஒரு மாதத்திற்கு வருமானம் வருகிறதென்றாலும்கூட, பூசாரி ஒருவர் அந்தக் கோவிலுக்கு இருப்பார். தினமும் விளக்குப் போடவும், வெள்ளிக் கிழமைகளில் நைவேத்யம், பூசை போன்றவைகளைச் செய்யவும் பூசாரி இருக்க வேண்டும். அவருக்கு மாதாந்திரச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வளவுக்கும் இந்த 80 ரூபாய் போதுமானதாவென்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை அரசும், அமைச்சரவர்களும், அந்த இலாகாவும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே இந்தக் கோவில்களை நிர்வாகத்திலிருந்து விட்டுவிடலாமென்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்து, ஆலயங்களிலே பணி புரிகின்ற பணியாளர்களுடைய சம்பளம் பற்றிய குறைகளை பல்லாண்டுக் காலமாகச் சொல்லி வருகிறோம். எதிர்பாராத விதமாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள மன நிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையில் அவர்களுக்கெல்லாம் சம்பள உயர்வு அளிக்க ஏற்பாடு செய்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த விளக்கக் குறிப்பிலே பல விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, சில மடாலயங்கள் பல பெரிய பணிகளை கல்வித் துறையின் முன்னெற்றத்திற்காகச் செய்து வருகின்றன. அவைகள் கல்லூரிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் நடத்தி வருகின்றன. இவைகளையெல்லாம் சேகரிக்கும்போது, இந்த விஷயங்கள் விடுபட்டிருக்கலாம்.

1973 மார்ச் 26] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வேண்டுமென்று இந்த விஷயங்கள் விடப்படவில்லை, தருமபுர ஆதீனம் போன்றவைகள் பல சிறிய பள்ளிகளையும், பெரிய பள்ளிகளையும் நடத்தி வருகின்றன. தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள்கூட சில பள்ளிகளை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எத்தனையோ பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்தத் துறையிலிருந்து, எந்தெந்தத் துறைகளுக்குச் செலவிடப்பட வேண்டுமென்பதில் பாரும் அதிகமாக மனதை அலட்டிக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. 1952-லே இதற்கான திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டபோது, தேவாலயத்தினுடைய சொத்துக்கள், நிதிகள் எந்த வகையிலே செலவிடப்படலாமென்பது அதிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது செலவிடப்படக்கூடிய இனங்கன்கூட அந்த விதிகளின்கீழ் வருமென்று நினைக்கிறேன். அவற்றை நன்றாக ஆராய வேண்டும். சட்டத்தைப் பூரணமாகத் திருத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த வகையிலே அவைகள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. ஆகையால் அதையெல்லாம் நான் வரவேற்கின்றேன். அவைகள் நல்ல காரியங்கள் தான். திருக்கோயில் வருமானங்களை இன்னும் பெருக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சொத்துக்களைக் கண்டுபிடிக்கும் துறையினர் ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் எவ்வளவு தரிசு நிலங்கள் ஏற்கெனவே இருக்கின்றன, எவ்வளவு தரிசு நிலங்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு, அந்த நிலங்களையெல்லாம் என்ன செய்யலாம் என்றும் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். அறங்காவலர்கள் ஓர் ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு கோயில்களைப் பராமரிப்பதற்காக நியமிக்கப்படுகின்றார்கள். இவர்களை நியமிக்கின்ற முறைகளுக்கு காரணங்கள் வேறு இருக்கலாம். சில சமயங்களில் குஷ்ட ரோகிகளும், குடித்துவிட்டு, புரளுபவர்கள்கூட நியமிக்கப்பட்டுவிடுகின்றார்கள். அறங்காவலர்களாக, இது அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்றும் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிய முடியாது. இங்கு நான் சபைக்குள்ளே இருப்பதாலே சொல்லுகின்றேன். இப்படிப்பட்ட குறைகள் ரொம்ப இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் பற்றி ஊரில் உள்ளவர்கள் இந்த அரசைப் பற்றி, ஏன் இந்த அரசு இவர்களை யெல்லாம் நியமித்தது என்றுதானே கருதுவார்கள்? ஆகவே, இதை அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து ஆராய்வு செய்ய வேண்டும். அறங்காவலர்களைப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் ஆபிசுக்கு அல்லது கோயிலுக்கு வருகின்றார்களோ என்னவோ அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அவர்கள் அந்தச் சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தச் சொத்துக்களை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கான முயற்சிகளை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அதிலெல்லாம் அக்கறையில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். ஒருவருக்கும் அந்தக் கோயில்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு நேரமேயில்லை. அப்படிப்பட்ட வகையிலே அவர்களுடைய நடவடிக்கை

4-30  
பி.ப.



கைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏதாவது முக்கியமான உற்சவங்கள் இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் யாராவது வந்தால், முன்னாலே வந்து போட்டோ எடுக்கும் வரையில் வந்து நிற்பார்கள். அன்றைக்குத்தான் பார்க்கலாம். மறுநாள் பார்க்க முடியாது. அக்கறையில்லாத அறங்காவலர்களை நியமிப்பது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இவைகளை அரசும் அமைச்சர்களும் கவனத்திலே கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்தத் திருக்கோளில் வருவாயைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அறங்காவலர்கள் அக்கறையுடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கின்றேன். எங்கள் ஊரிலே ஒரு புதிய அறங்காவலர் போட்ட பிறகு, தேர் திருவிழாக்கள் எல்லாம் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டன. மகா சிவராத்திரி மிக நல்ல முறையில் நடைபெற்றது. அந்த அறங்காவலர் அந்த கோயிலுக்குண்டான சொத்துக்களை கிட்டத்தட்ட ரூ. 2 லட்சத்திற்குக் கைப் பற்றியிருக்கின்றார்கள். எனவே, இதிலே அறங்காவலர்களால் நல்லது நடக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு நியமிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாருமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய எல்லாவிதமான கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் ஒப்புக்கொள்பவர்களாகத்தான் இருக்கின்றார்கள் என்று நானே சொல்லவில்லை. அறங்காவலர்களாக இருக்க அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தது. இவர்களோடு ஒத்துழைத்தார்கள். அவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமித்தார்கள். அறங்காவலர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு அவர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதை நான் சொல்லவில்லை. அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு சின்னம் உடைய வேஷ்டிகட்டி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களோ என்று பார்க்கும்படியாக அவர்கள் உடை அணிந்திருந்தார்கள். அது தவறு இல்லை. அவர்கள் நன்றாக நிர்வாகம் செய்யட்டும். அவர்கள் நடைமுறையில் அறப்பணி செய்யக்கூடியவர்களாக வருகிறார்களா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நியமிப்பதுபற்றி நன்கு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். கொஞ்சம் போட்டி பொறுமை இருக்கும். நம் கட்சிக்குள்ளேயும் இருக்கின்றன. எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருப்பதுதான் அது. நீண்டகாலம் தர்மகர்த்தாக்கள் நியமனமாகவில்லையென்று நான் கேட்டபோது

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள், மாவட்டச் செயலர் ஒன்று கொல்கிறார், குறிப்பிட்ட ஜில்லா மந்திரி ஒன்று சொல்லுகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அறங்காவலர்களை நியமிக்க நாளாகும் என்று சொன்னார்கள். நாளாவது தவிர்க்க முடியாத காரியம்தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : நான் இந்தமாதிரி அவர்களிடத்திலே தெரிவிக்கவில்லை. தெரிவித்திருந்தாலும், அதை இங்கே சொல்ல வேண்டிய தில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : முன்னாள் அமைச்சர் என்றுதான் சொன்னேன். கட்டிட பராமரிப்புக்களுக்காக செய்யக்கூடிய செலவுகள் பற்றிய விஷயம் பற்றிப் பேசுகின்றேன். இந்தத் துறையினுடைய கமிஷனர் அவர்கள் எங்கே சென்றாலும் எங்காவது கோவில் சுவர்களில் பச்சையாக ஒரு செடி சுவற்றிலே வளர்ந்திருந்து பார்த்தார்களானால், அது அவர் கண்ணை உறுத்திக் கொண்டேயிருக்கும். அதையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, அவ்வப்போது நீக்கவேண்டும் என்று அதற்காக ஒரு சின்ன கருவிகூட செய்து கையில் கொண்டு வந்தார்கள். கையிலே ஒரு சின்ன தடியை வைத்துக்கொண்டே அதையெல்லாம் வெட்டிவிட முடியும் என்று அவர் சொல்வார். முன்னாலே இருந்தவர்களும் அதை வற்புறுத்தினார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருந்தும் தினந்தோறும் பணிபாற்றுகின்றவர்களுக்குத் தெரியும் ஏற்பட்டுவிட்டதோ என்னவோ, அல்லது அவர்களுக்குச் சலிப்பு வருகின்றதோ, அல்லது என்ன எண்ணங்கள் வருகின்றதோ, உணர்வு மங்கி விடுகின்றதோ, எதனால் அவர்கள் அதைக் கவனிக்காமல் இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதையும் பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் அரசாங்கத் தேர் விஷயங்களைப் பற்றி நம்முடைய திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அடிகளாரும் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் அதிலே அவர்களுடைய கருத்துக்கு உடன்படுபவன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த வகையிலே செலவு செய்வது இந்தக் காலத்திற்குப் பொருத்தமானது அல்ல. அந்தப் பணத்தையெல்லாம் இந்த நாட்டிற்கு நல்ல வழியிலே நல்ல பலன் அளிக்கக்கூடிய பல்வேறு காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். லட்சக்கணக்கிலே மதிப்புள்ள நகைகளைச் செய்து வைத்திருப்பதைக்கூட நாம் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக இடம் பார்த்து வைக்க வேண்டும். அவைகள் சீராகப் பராமரிக்கப்படுகின்றனவா என்று கணக்கு சரி பார்க்க டெபுடி கமிஷனர் அல்லது அஸிஸ்டென்ட் கமிஷனர் கிரேடிட் ஒருவர் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம்.



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 மார்ச் 26]

அவரும் மனிதர் தான். அவர்கள் ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் சென்று அங்குள்ள நகைகள் எவ்வளவு சரியாக இருக்கின்றன என்று உரை கல்லை வைத்துக் கொண்டு, ஒவ்வொரு சின்னச் சின்ன நகையையும் உரைத்து, எத்தனை நாட்களுக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும்? அது ரொம்பக் கஷ்டமான வேலை யாகும். இருக்கக்கூடிய நகைகள் பற்றியும் இப்போது அரசு ஒரு நல்ல கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். தேவையான அளவுக்கு அலங்காரம் செய்து சாமியை எழுந்தருளச் செய்து பவனி வரலாம். எந்த அளவுக்கு நகைகள் இதற்கு வேண்டுமோ அதற்குமேல் நகைகள் இருக்கக்கூடாது என்று இருக்க வேண்டும். புதிதாக நகைகள் செய்யக்கூடாது என்று விதிப்பது நல்லது. அதிகமாக நகைகளைப் போட்டு பவனி வருகிறதைப் பார்த்தால்கூட கண்ணுக்கு நமக்கே கூட அழகாகப் படவில்லை. இயற்கையான அந்த முகம், விழி இவைகளுடன் உருவம் சரியாகத் தெரியமுடியாதபடி நகைகள் செய்து விடுகின்றன. சில இடங்களில் சாமியின் பாத தரிசனத்தைக் கூட சரியாகப் பார்க்க முடியாது. பாதம் தெரிய வேண்டியது முக்கியமானதாகும். ஆனால், சாமி பாதமே நமக்குத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட அலங்காரம் செய்துவிடுகின்றார்கள். அந்த மாதிரி அளவினுக்கு அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்யக்கூடாது.

இப்போது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ஒரு தேர் இருக்கின்றது. அது முழுத் தேர். திருவாளரில் உள்ள தேர் முழுத்தேர் அல்ல. செங்கோட்டைப் பகுதிகளில் தேர் செய்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள். சிற்ப வேலைகள் செய்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் சொல்வார்கள். சாமி பீடம் வைக்கக்கூடிய இடம் இருக்கின்றதே, அது 42½ அடி உயரத்தில் பூமியிலிருந்து உயர்ந்திருக்க வேண்டும். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தேர்தான் முழுத்தேர். அந்தத் தேரைப் பிரித்து நன்றாக ஓடும்படியாகச் செய்வோமானால்கூட அது முழுத்தேர் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியாது. திருவண்ணாமலையிலே உள்ள கோபுரம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே உள்ள கோபுரம் இரண்டும்தான் தமிழ் நாட்டிலேயே பெரிய கோபுரங்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு அடி அல்லது இரண்டு அடி உயரம்தான் அவைகளுக்கு இடையே வித்தியாசம் இருக்கலாம். அதை என்ஜினியர்கள்தான் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நீங்களே பார்த்துச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அதை என்னாலே சொல்ல முடியாது. உயரமாக திருவண்ணாமலைக் கோயில் கோபுரம் 1 அடி, 2 அடிகள் வித்தியாசமாக

1973 மார்ச் 36]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இருக்கலாம். அதுபற்றிச் சர்ச்சை வேண்டாம். பெரிய கோபுரங்கள் இன் டிருக்கின்றன என்பதற்காகச் சொன்னேன், அவ்வளவுதான். அதுபோல தேர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் திருவாளூரிலும் இரண்டு இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: திருவாளூர் தேர் அழகு என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். திருவாளூர் தேர்தான் உயர்வு. இவர்கள் ஊருக்கு அந்த அழகைக் கொண்டுபோக நான் விரும்பவில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோபுரம் அமைப்பில் அழகு, எங்கள் ஊர் என்பதற்காக அதைச் சொல்லுகின்றேன் என்று சொல்லக் கூடாது. அந்த கோபுரத்தினுடைய அமைப்பு, பக்க வாட்டு வடிவமைப்பு போல வேறு எங்கேயும் நீங்கள் பார்க்க முடியாது. சித்திரங்களும் கதை வேலைகளும் அதிக வேலைப்பாடுள்ளதாக இருக்கக் காரணம். நிறைய சித்திரங்கள் இருக்கும், வேலைப்பாடுகள் இருக்கும், உருவங்கள் இருக்கும், அந்த கோபுரத்தின் பக்க வாட்டிலே கீழிருந்து மேல்வரைக்கும் சென்றிருக்கின்ற வடிப்பத்தை போல வேறு எங்கும் அமைந்திருக்க முடியாது. அப்படியிருக்கின்ற கோபுரத்தின் திருப்பணி வேலைகள் அதிக நாளைக்கு நீடிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்னும் எத்தனை வருடங்களுக்கு நீடிக்குமோ தெரிய வில்லை. அந்த வேலையைக் கொஞ்சம் வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நூலகங்கள் சில கோவில்களில் பேருக்கு இருக்கின்றன. வைத்திருப்பதே தெரியாது. கேட்டால் கொடுக்கலாம் என்று பேசாமல் வைத்திருக்கிறார்கள் அநேக இடங்களில். இதைக் கவனிக்க வேண்டும். வழிபாட்டு பயணிகள் விடுதி கட்டுவதற்கு இந்தத் திருப்பணிக் கமிட்டியிலிருந்து கூட ஒரு டிரஸ்ட் உதவியால் சில சூழ்முகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் சுற்றுலா பணித்துறை அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசு அங்கே ஒரு கட்டிடம் கட்டுவது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

அறங்காவலர்கள் நியமனம்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது ஒன்று கூட யோசிக்க வேண்டும். அறங்காவலர்களை நியமித்தால், அந்தக் கோவில்களுக்கு இருக்கக் கூடிய விவசாய நிலங்கள், நகர்ப்புற நிலங்கள், தரிசாக, கட்டிடங்களாக இல்லாமல் நல்ல விலை பெறுமானதாக இருந்தும் அவைகளை ஏதும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமல், என்ன அபிவிருத்தி செய்தீர்கள் என்று கேள்வி கேட்காமல் விட்டு வைத்திருப்பது எதற்காக? அவர்கள் எதற்



காக வருகிறார்கள்? இந்தப் பொறுப்பு வகிப்பவர்கள் இந்தச் சொத்துக்களை நல்லபடி நிர்வகிப்பதற்கு, அதனுடைய மதிப்பை உயர்த்துவதற்கு, என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யாமல் பேருக்கு அறங்காலலர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றுமே செய்யாமலிருந்தால் அவர்களைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு தகுந்த ஒரு ஏற்பாடு இந்தத் துறையில் இருந்தால் நல்லது. அரசாங்கம் அதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பதவிக்கு வருகிறேன் என்று சொல்லுகிறவர் அவசரப் பட்டுக்கொண்டு வரமாட்டார், மனுப் போடமாட்டார். பொறுப்புள்ளவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நியதியை ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மண மக்களுக்கு வேஷ்டி, புடவை, தாலி முதலியவைகளை அளித்து, திருமணம் திருக்கோவிலில் நடத்தி வைக்கப்படுகிறது என்று கண்டிருக்கிறது. கல்யாணம் பண்ணுவதற்கு மனைவியைத் தேடி, மனைவி புருஷனைத் தேடி எந்த ஏழையாக இருந்தாலும் சிறிது பணம் 'தேடிக்கொள்ள வேண்டும்'. அவர்களுக்குக் கட்டணம் ரூ. 5 அல்லது ரூ. 10 வேண்டாம். கோவிலில் வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் பண்ணிக் கொடுக்கலாம். கலியாணச் செலவு இன்றி திருமணம் நிறைவேற்றப்பட்டு, எந்தவிதப் பொறுப்பு இல்லாமலும், அங்கே வந்து கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு போகிற மாதிரி, அவ்வளவு இலகுவாக அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் உணராத வகையில் மலிவாக நடத்தி வைக்கிற மாதிரி, இந்த ஏற்பாடு இருக்கிறது. அடிகளாரும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்றவர்களும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே திருமணம் செய்துகொள்ள வருபவர்கள் ரூ. 100 செலவு செய்வதற்குக் கூட தனியாக ஒரு தொகையைச் சேர்த்துக்கொண்டு வராமல், திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற அக்கறையுடன் எந்த வித உந்துதலோ முயற்சியோ ஏதுமின்றி கையை வீசிக் கொண்டு வருவது, வேஷ்டியைக் கொடு, அதைக் கொடு, தேங்காயைக் கொடு, கல்யாணத்தைப் பண்ணிக் கொள்ளுகிறோம் என்று அவ்வளவு சுலபமாக இருக்கிறது. அவர்கள் எத்தனையோ வருஷங்கள் கூடி வாழ வேண்டிய பொறுப்பு இது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: கையை வீசிக் கொண்டு வந்து தேங்காயைக் கொடு, பழத்தைக் கொடு என்று அதட்டிக் கேட்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பவர்களைப் பற்றிக் கவலையிலலை. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் இருப்பவர்கள், பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் இருக்கும் ஏழை மக்கள் தங்கத் தாலியோ, வேஷ்டியோ, சேலையோ வாங்கக்கூட காக இல்லாதவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டுத் தான் இந்த திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 28]

\* தலைநகருக்கு அடிக்களம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய நாட்டில், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் சராசரி ஒரு ஏழை கடைநிலை ஊழியர் வருமானம் எவ்வளவு என்பது நம்முடைய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினருக்கும் தெரியும். குறைந்த ஊதியத்தில் வேலை பார்க்கிற, சம்பாதிக்கின்ற ஆனால் திருமணத்திற்காகச் சேமித்துக் கொள்ள முடியாது இருப்பவர்களுக்குத் தானே தவிர, பொறுப்பற்ற மாதிரிச் செய்வதல்ல. இருப்பவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதில் இன்னொரு கொள்கையும் இருக்கிறது. அந்தக் கோவில் ஊழியம் செய்கிற ஊழியர்களுக்கு முன் இடம் கொடுத்து திருமணம் செய்வதாக இருப்பதால், பொறுப்பற்ற தன்மையை வளர்க்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அவர்கள் பொறுப்பற்றவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. கல்யாணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள், அவர்களுக்கு எந்தப் பொறுப்புமே இல்லாமல் வந்து திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் வருவது நல்லதா என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மதுரையில் தர்மி என்பவர், பூஜை செய்து கொண்டிருந்தவர் கல்யாணம் ஆகாமல் இருந்ததாகப் புராணத்தில் வருகிறது. அதுமாதிரி தர்மிகள் வாக்கூடாது.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பதிலளித்த பிறகு அவையின் நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இந்த இலாகாவில் வெளியிடக் கூடிய பத்திரிகையை அங்கத்தினர்களுக்கு இலவசமாக அனுப்ப வேண்டுமென்று யாசோ ஒருவர் சொன்னார்கள், திருக்கோவில் பணம் தானே என்று. டி. ஏ. பணத்தில் பிடித்துக்கொண்டு அனுப்பிவிடலாம். மொத்தத்தில் இந்தத் துறை மிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை நானும் மற்றவர்களோடு மனமாரப் பாராட்டி ஏற்றுக்கொள்வதோடு, நான் சொன்ன யோசனைகளையும் சற்று மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறையின் கொள்கைக் குறிப்பின் பேரில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுடைய சிறந்த கருத்துக்களை இவ்வளவு நேரம் இந்த மன்றத்தில்



[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 30]

தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கொஞ்சம் குடாக விவாதங்கள் நடைபெறுகின்ற நிலைமைகள் மாறி, இன்றையதினம் அத்துணை பேரும் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைக்கூட சிறந்த நாகரிகமான முறையில் சுட்டிக்காட்டி, அவைகளெல்லாம் எதிர்காலத்தில் களையப்பட வேண்டுமென்று அறிவுரை சொல்லுவது போல், இங்கே உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த நல்ல அறிவுரைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, எதிர்காலத்தில் இருக்கிற சிறிய குறைபாடுகளைக்கூட களைந்து, சிறந்த முறையில் நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்த முயற்சிகளையெல்லாம் இந்தத் துறையில் மேற்கொள்வோம் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே குறிப்பாக பேசுகிற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆண்டவனிடத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களா அல்லது இல்லையா என்ற சர்ச்சையை எல்லாம் கிளப்பி, அதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு சிலம்புச் செல்வரும் நம்முடைய மாண்புமிகு அடிகளாரும் சிறந்த பதிலைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் மீண்டும் அதற்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. எங்களுடைய மறைந்துவிட்ட தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற நாங்கள் ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்ற கொள்கையை ஏற்றுப் பணியாற்றுகிறோம். எந்த மத சம்பிரதாயங்கள் இருந்தாலும், அவைகளில் தலையிடாமல் ஒதுங்கி இருந்து அந்த மதத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதும், அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதும் ஒரு அரசாங்கத்தின் கடமையாகும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் பணியாற்றுகிறோம் என்பதை அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அதேபோல் இன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற கலைஞர் அவர்களும் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கோவில் கூடாது என்பது எங்கள் கொள்கை அல்ல. ஆனால் கோவில் கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் நம்முடைய நோக்கம் என்று நமது கலைஞர் அவர்கள் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆட்சிக்கு வருவோம் என்று நினைப்பதற்கு முன்னாலேயே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றித் தான் இன்றையதினம் இந்தத் துறையின் நிர்வாகம், யார் யாரிடத்திலோ கோவில் சொத்துக்கள் சிக்கியிருந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் மீட்டிக்கொண்டு வந்து ஆண்டவனுக்குச் சேர்த்து அதன் மூலம் சமுதாயத்திற்குப் பயனடையத் தக்க சிறந்த காரியங்களை இன்றையதினம் நாங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறோம். இங்கே சிறந்த யோசனைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கோவில் வருவாய் அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், வயது முதிர்ந்தவர்களை எல்லாம் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வேண்டுமென்று எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோவில் வருவாயைப் பெருக்கு  
வதில் சிரிய கவனத்தை இந்தத் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் கடந்த  
காலத்திலே செலுத்திய காரணத்தினால் தான், கோடிக் கணக்கான ரூபாய்  
வருமானம் நாம் அதிகம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் குறிப்பிட்ட நிலத்திலே 8.00  
வருகின்ற வருமானத்தைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் தீவிரமான கவனம் பி.ப.  
செலுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்  
டார்கள். அது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய உண்மை என்பதை நான் ஏற்றுக்  
கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், இடையிலே வந்திருக்கின்ற சில  
சட்டங்கள் காரணமாக, கோயில் நிலத்திலேயே நாம் அந்தச் சலுகைகளை  
யெல்லாம் கொடுக்கின்றோம். கோயில் நிலத்தின் மூலம் வருகின்ற வருவாய்  
ஓரளவு குறைந்துவிட்டாலும் கூட, அதனாலே பயன் பெற்றிருக்கின்ற ஏழை  
எளிய உழவர்கள் இதை மனமாரப் பாராட்டியுள்ளனர். அதே மாதிரி  
இந்து சமயத்தினுடைய கோட்பாடுகளை மனதிலே நிலைக்க வைத்துக்கொள்ள  
வேண்டும். இருந்தாலும் கூட கோவில் நிலத்திலே வருகின்ற வருமானத்தை  
வசூல் செய்யவும், அந்த குத்தகையாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு வகையிலே  
வருவதாக இருந்தாலும் அதையெல்லாம் அதிகப்படுத்தி வசூல் செய்வதற்கு  
எதிர்காலத்திலே நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இருக்கின்றோம். இங்கே  
வேறுசில கருத்துக்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். குறிப்பாக கோயில்களிலே  
இருக்கின்ற வேறு எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்தாலும், தங்க ரதங்களோ,  
வெள்ளி ரதங்களோ, வேறு ரதங்களோ தேவையில்லையென்ற கருத்தை இங்கே  
மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்தையே  
நாங்கள் சொன்னால், அதற்கு வருகின்ற விமர்சனமே வேறாக இருக்கும்.  
ஆகவே விமர்சனம் செய்கின்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும் சில உறுப்பினர்கள்  
சொன்னார்கள். ஆனால் நம்முடைய சிலம்புச் செல்வரும் அடிகளார்  
அவர்களும் இந்தக் கருத்தை பலமுறை எங்கவிட்டத்திலே வற்புறுத்திக்  
கூறிவருகிறார்கள். அவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னாலும் கூட நம்முடைய  
மதிப்பிற்குரிய சுதந்திரா கட்சியின் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள்  
தங்க ரதமோ, வெள்ளி ரதமோ தேவையில்லையென்று சொல்லிவிட்டுச்  
சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மேலான கருத்தையே மதிப்பிற்குரிய  
பெரியவர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.  
ஆகவே அந்த இரண்டு பேர்களுடைய கருத்துக்களுக்கும் மதிப்பளிக்கின்ற  
வகையில் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு எதிர்காலத்திலே  
இப்படி தங்க ரதமோ, வெள்ளி ரதமோ கோவில்களிலே செய்ய வேண்டியதில்லை  
யென்று அறநிலையத் துறை கோயில்களுக்கெல்லாம் அறிவுரை வழங்குமென்று  
நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.



[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 மார்ச் 26]

அடுத்து, இந்து மதத்திலே மட்டும் நிர்வாகத்திலே இந்த அரசாங்கம் தலையிடுகிறது என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். எப்படித் தலையிடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்...

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கோயில் நிதியிலிருந்து செய்யக்கூடாது என்பதுதானே தவிர, இப்போது பல கோயில்களிலே பொதுமக்களிடமிருந்து வசூல் செய்கின்ற முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து வருகின்ற முயற்சியைத் தடை செய்ய வேண்டாம். பொதுமக்களிடத்திலே இருக்கும் ஆர்வத்தைத் தடை செய்யவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: நான் இதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கோயில் நிதியைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். தனியார் நன்கொடை தந்தால், தாராளமாகச் செய்யலாம். அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு நம்முடைய துறை நயாராக இருக்கிறது என்ற விளக்கத்தை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்து மதத்தினுடைய நிர்வாகத் துறையிலே மட்டும் தான் அரசாங்கம் தலையிடுகிறது என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். தலையிடு என்று எதை வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. மத சம்பிரதாயங்களிலே நாங்கள் தலையிடுவதில்லை. மேலவையிலே கூட ஒரு கேள்வியை சுதந்திரா கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் ஒரு நேரத்திலே கேட்டார்கள். சுதந்திரா கட்சியின் தலைவர் கேட்கவில்லை. ஒரு உறுப்பினர் கேட்ட நேரத்திலே நான் சொன்ன பதிலை அவர்கள் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். சில கோயில்களிலே சட்டையைக் கழட்டி வைத்து விட்டுத்தான் கோயிலுக்குள்ளே செல்லவேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறதே, அந்த முறை மாற்றப் படுமா என்று இந்த அவையிலே கேட்கிற நேரத்திலே கூட, சம்பிரதாயங்களிலே எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் தலையிடாது என்று சொன்னேன். அவர்கள் பாராட்டைத் தெரிவித்தார்கள். அதே முறையைத்தான், கொள்கையைத் தான் பின்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: எனக்குத் தெரிந்த வரையில், மதுரைக் கோயிலில் சட்டை போடாமல் தான் போக வேண்டுமென்ற பழக்கம் ஒரு 5, 6 வருஷங்களுக்குள் தான் வந்தது. அதற்கு முன்னால் கிடையாது. மூலஸ்தானத் திற்குள் சட்டை போட்டுக்கொண்டு வரக்கூடாதென்று சொல்லியதால், பலபேர் கோயிலுக்குப் போகாமலே வெளியேயிருந்து சுவாமி தரிசனம்

1973 மார்ச் 36]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பண்ணுகிறார்கள். அதனால்தான் அய்யனான் அம்பலம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களே சொன்னதற்குப் பின்னால் அந்த முறை மாற்றியமைக்கப்படுமென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்ற சில கோயில்களிலே இருக்கின்ற முறையிலே, பெரியவர்கள் சொல்லும் போது அதில் தலையிடுகின்றோம். நாங்களாகவே அதைச் செய்தால் ஏதாவது குறைபாடுகளைச் சொல்லிவிடுவோர்களோ என்ற பயத்தினால்தான் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை. அங்கே இருக்கின்ற சிறந்தவர்கள், கோயில் நலத்தில் அக்கறை இருக்கின்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் சொன்னதற்குப் பின்னால், கோயிலிலே அந்த முறையை மாற்றியமைக்கும் வழி வகைகளிலே இந்த அரசு கட்டுப்பாடுமென்று எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மதத் துறையிலே, சம்பிரதாயங்களிலே, பழக்கவழக்கங்களிலே தலையிடாமல் நாங்கள் இருக்கிறோம். அதே நேரத்திலே கோயில் சொத்துக்களைப் பராமரிக்கவும் கோயிலிலே வருகின்ற வருமானத்தைப் பாதுகாக்கவும் தலையிடத்தான் வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம் என்பதையும் அந்தக் காரியங்களிலே தலையிடுவது தவறு என்று உறுப்பினர்கள் யாரும் இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கமாட்டார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். ஆகவே கோயில் நிலங்களை, கோயிலுக்குச் சொந்தமாக மாற்றுவதாக இருந்தாலும் அல்லது கோயிலுக்குச் சொந்தமான வேறு சொத்துக்களை கோயிலுடைய உடைமையாகக் கொண்டு வருவதிலும் தலையிட்டுத்தான் நாங்கள் அந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களைக் கொடுப்பதற்கு நாம் எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளையும் இந்த நேரத்திலே எடுத்திருக்கிறோம். திருப்பணியிலே கூட ஊழல் என்று சொல்லி திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்களை அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுவதாக இருந்தாலும், சட்டப்படி விட்டு வைத்திருந்தார்கள். இன்றையதினம் அதையும் கூட பட்டியலில் சேர்த்து விட்டார்கள். எங்கேயாவது சில இடங்களிலே தவறு நடந்திருந்தால், அதை என்னுடைய கவனத்திற்காவது அல்லது ஆணையாளருடைய கவனத்திற்காவது கொண்டுவந்திருந்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுவதாக இருந்தாலும், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, கோயில் காரியங்களிலே இப்படியெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க எந்த நேரத்திலேயும் நாங்கள் தயங்கியதில்லை. எதிர்காலத்திலும் நாங்கள் தயங்கமாட்டோம் என்பதைத் தெளிவாக நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.



[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

அடுத்து, மத்திய அரசுக் கோயில்களையெல்லாம் நம்முடைய நிர்வாகத்திலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலே நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கிற தூறுக்கு மேற்பட்ட கோயில்களை, குறிப்பாக பழம் பெருமை வாய்ந்த அந்த ஆலயங்களை யெல்லாம் மத்திய அரசினுடைய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற சித்திரைத் திங்கள் 1-ஆம் தேதி அன்று நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தஞ்சை பெரிய கோயிலின் சார்பில் அங்கே ராஜ ராஜ சோழனுடைய சிலையைத் திறந்து வைத்தார்கள். நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும் அடிகளார் அவர்களும் அதிலே கலந்துகொண்டு சீரிய உரைகளையெல்லாம் நிகழ்த்தினார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஒரு விளக்கம் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ராஜ ராஜ சோழனுடைய சிலையை கோயிலுக்கு வெளியே வைத்தோம். அதிலே ஏதாவது மண்டபம் கட்டுவது என்று இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஏதோ ஒரு கிற்றுக் கொட்டகை போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் கூட மழை வந்தால் பிய்த்துக் கொண்டு போய்விடுகிறது. ஆகையால் அதற்கு மண்டபம் மாதிரி ஏதாவது ஒன்றைக் கட்ட அரசு முன்வருமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ராஜ ராஜ சோழனுடைய சிலையை அதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட குழுவின் சார்பிலே நிறுவியிருக்கிறோம். அந்தக் குழுவின் ஒப்புதலைக் கேட்டு, அந்தச் சிலைக்கு மேலே மண்டபம் எழுப்புவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளிலே ஈடுபடுவோம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். அப்படி மத்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு சம்பந்தப்பட்ட கோயில்கள் தூறுக்கு மேற்பட்டவை இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். தஞ்சையிலே இருக்கிற பெரிய கோயிலாக இருந்தாலும், இன்னும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பல்வேறு கோயிலாக இருந்தாலும், அவைகள் மாநில அரசிடம் இருக்கிறதா அல்லது மத்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையிலே இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்தவுடன் தெரிந்துகொள்ளலாம். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அவைகளைப் பராமரிக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அந்தக் கோயில்களை நம்மிடத்திலே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்கின்றபோது, அவர்கள் சொல்லும் காரணம், “அதிலே இருக்கின்ற கலையையும் பண்பாட்டையும் பாதுகாக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தால், அதைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிடுவீர்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

இருக்கின்ற கோயில்களை, தமிழ் மண்ணிலே எடுக்கப்பட்ட கோயில்களை, தமிழ்ப் பண்பாடு, கலாச்சாரம், நாகரிகம், அத்தனையும் தெரிந்தவர்கள் ஆட்சி நடத்துகின்ற நேரத்தில் அந்தக் கோயிலை ஒப்படைத்தால், எப்படி மாறிவிடுமென்று வடக்கே இருப்பவர்கள் தமிழ் நாட்டுக் கலைபற்றிச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்பது நமக்கு விந்தையாக இருக்கிறது. அந்தக் கோயில்களை நம்மிடத்திலே ஒப்படைப்பது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்று இங்கே உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சியினருடைய வற்புறுத்தலைக் கேட்ட பிறகாவது மத்திய அரசாங்கம் அவைகளை நம்மிடத்திலே ஒப்படைப்பார்கள் என்று நான் மனதார நம்புகிறேன்.

இன்னும் சில கருத்துக்களை நம்முடைய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். மடங்கள், கல்வி நிலையங்கள்பற்றி யெல்லாம் நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே காணவில்லையென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய பெரியவர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். தெய்வீகப் பேரவையே கூட அதிலே குறிப்பிடுவதற்கு விடப்பட்டு போய்விட்டது. நேற்றையதினம் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் நனைவூட்டிய பின்னால்தான் அதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் அறிந்தோம். ஏதோ வேண்டுமென்று விடப்படவில்லை, அப்படிச் சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கூட, அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கி விட்டு, தெளிவான ஒரு குறிப்பை உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குவதற்கு எதிர்காலத்திலே முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்திற்கு கோயில் நிகுகளைப் பயன்படுத்துவதை வரவேற்றுச் சொன் 8 10  
னார்கள். இந்தத் துறையிலேயே அவர்கள் நல்ல பொறுப்பேற்று, தெய்வீகப் பி.ப. பேரவையினுடைய பொறுப்பையேற்று ஒரு மடத்திற்கு ஆதீன கர்த்தராக இருந்து, சிறந்த முறையில் தமிழ் நாடு பூராவும் இந்து சமயத் தத்துவங்களுக்கும், தமிழ் நாட்டுப் பெருமையையும், தமிழ் மொழியின் பெருமையையும் எடுத்துச் சொல்லி வருகிற அவர்களை வரவேற்கிற நேரத்தில் அதில் கருத்து வேற்றுமைக்கு இடமிருக்காது என்று நம்புகிறேன். இன்னும் கூடச் சொன்னார்கள். கிருஸ்துவர்கள் தங்கள் மதத்தை வளர்க்கப் பயன்படுத்துகிற முறைகளை, மற்ற மதங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, நான் எந்த மதத்திலேயும் பற்றுக்கொண்டவன் அல்ல என்றாலும் கூட, இந்து மதத்தினுடைய துறையின் பொறுப்பையேற்றிருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு சிறிய



[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிற மக்கள், தமிழகத்தில் இருக்கிற மக்கள் மதம் மாறுகிற நிலைமையைப் பार्சு கிறோம். ஒருஸ்துவ சமயத்திற்கு மாறுகிற நிலைமையை தமிழ் நாட்டில் பார்சு கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்கள், வசதியில்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மக்கள், இவர்களிடத்தில் இந்த சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளையெல்லாம் செய்து தந்து, பள்ளிக்கூடம் இல்லையென்று சொன்னால், கட்டித் தந்து, மருத்துவ வசதி இல்லையென்றால் மருத்துவ மனை கட்டி வசதி செய்து கொடுத்து, இத்தனையும் செய்து இதற்குப் பின்னாலே எசுபிரான் கருத்துக்களை அவர்கள் மனதில் புகுத்தி, அவர்களைத் தங்கள் மதத்தில் ஈர்க்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். நாம் இந்து மதத்தில் இருக்கிறவர்கள் தொடர்ந்து இந்த மதத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று தான் சில பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள், அனாதை, செவிடர், ஊமைபர் போன்றவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கிறோம். இதைத் தவறு என்று சொல்வது எந்த வகையில் பொருத்தமாகும் என்று புரியவில்லை. இப்படிச் சொல்கிறதையெல்லாம் செய்யுங்கள், கோயில் நிதி முழுவதையும் செய்ய வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோயிலுக்குச் செய்வது போக மீதியிருக்கிற நிதியில் செய்கிறோம். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் திருப்பணி செய்ய வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களும் நடைபெற்று மீதியிருந்தால் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், அந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், கோயில்களில் வருகிற வருமானத்தை இந்த 13 ஆயிரம் கோயில்களுக்குச் செலவு செய்யத்தான் சரியாக இருக்கும். இருந்தாலும் ஆங்காங்கே வருகிற நிதி வருமானங்களை வைத்துக்கொண்டு, நன்கொடைகளை வைத்துக் கொண்டு, செய்யவேண்டிய திருப்பணிக் காரியங்களை எல்லாக் கோயில்களிலும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இந்த தமிழ் நாட்டிலே நடைபெற்று வந்த கோயில்களுடைய திருப்பணிகள் ஒரு ஆண்டிற்கு சுமார் 200 கோயில்கள் என்ற அளவிலே தான் செய்தார்கள். இந்த ஆண்டிலே 700 கோயில்களை எடுத்திருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு 1,500 கோயில்களை திருப்பணி வேலைக்கு எடுக்க இருக்கிறோம். திருப்பணிக்குக் கூட எந்த வகையிலேயெல்லாம் நிதிகளைத் திரட்டலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுமானால், இந்தக் குறை கூட எதிர்காலத்தில் இருக்காது என்று, என்னைப் பொறுத்த அளவிலே, கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உயர்திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் திருப்பாச்சூர் திருப்பணியைப்பற்றியும், வடலூர் ராமலிங்க அடிகள் கோயில்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் திருப்பாச்சூர் திருப்பணி வேலையும் துவங்கப்படாமல் இருந்தால் வெகு சீக்கிரத்தில் துவங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நீண்ட காலமாகத் தேங்கியிருக்கிற வேலை, நடக்காமல் இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வேலை கூடத் தேங்கியிருப்பது, அங்கே திருப்பணிக்கு முழு அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் சரியான முறையில் செயல்படாத காரணத்தினால், என்று சொல்லி துறையிலிருந்து குறிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன குறை என்று கண்டறிந்து அந்த வேலைகளைச் சீக்கிரத்தில் துவங்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறோம். அதே மாதிரி வடலூர் ராமலிங்க அடிகள் கோயிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உயர்திரு மகாலிங்கம் அவர்கள் தலைமையிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற திருப்பணிக்கு முழு நல்ல முறையிலே எதிர்காலத்திலே செயல்படுவதற்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் செய்வதற்கு இந்தத் துறையிலிருந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன். பழமுதிர்சோலையைப்பற்றி திரு. அய்யனன் அம்பலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே வாலையில் கூட சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பழமுதிர்சோலைப்பற்றி வழக்கு நடப்பதாகவும், ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பு இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிக் கூட நேற்றையதினம் அரசாங்கத்தில் இருக்கிற வழக்குரைஞர்களுையெல்லாம் அழைத்து, அதிகாரிகள் மற்றவர்களை அழைத்து, ஆலோசனை செய்து, ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். நாம் தீர்ப்புக்குள்ளே போகவும் இல்லை. அந்தக் கோயிலுக்குள்ளே போகவும் இல்லை. அதற்குப் பக்கத்தில் 'போரெஸ்ஸு லேண்டு' இருக்கிறது. முருகனுடைய 6 வது படை வீடு பழமுதிர்சோலையில் 25 லட்ச ரூபாய் செலவில் அங்கே புதிதாக ஒரு கோயில் உருவாக்குவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இந்த 25 லட்ச ரூபாயை தனியார்களிடம் நன்கொடையாகப் பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். அந்தப் பணத்தை வைத்து எதிர்காலத்திலே நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறோம். அது போல திலகவதி அம்மையார், அப்புர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் இவர்கள் பிறந்த ஊர்க் கோயில்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று திரு. சக்திமோகன் பேசினார்கள். அந்த நடவடிக்கையை எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்கிறோம். தமிழ் ஆராய்ச்சிப் புலவர்குழு ஏற்படுத்தி ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இது அருமையான யோசனை தான். காலையிலே பேசுகிற நேரத்தில், நான் ஏற்கெனவே இதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். மதுரையிலே தமிழ்ச் சங்கம் பழைய காலத்தில் நடத்தி பெரிய புலவர்களை அங்கே கொண்டுவந்து வைத்துப் பாடியதாக வரலாற்றுச் சான்றுகளைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட வரலாறுகள் எல்லாம் நம் கவனத்தில் என்றைக்கும் இருக்க, தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் இடம் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஆண்டு தோறும் அங்கே



கவிதைப் போட்டி நடத்தி வெற்றி பெறுபவருக்கு பொற்கிழி வழங்க வேண்டுமென்று இன்றையதினம் காலையில் அறிவித்திருக்கிறேன். அதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அமைதி நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று உயர்திரு. சக்திமோகன் சொன்னார்கள். முருகன் கோயில் அமைகிற நேரத்தில், இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தென்னரசு அவர்கள் மிகச் சிறந்த யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக புது மண்டபத்தில் உள்ள கடைகளைக் காலி செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கடைகளைக் காலி செய்ய வில்லையென்று சொன்னால், நாம் புது மண்டபத்தை இழுந்து விடவேண்டியவர்கள் தான் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். காலி செய்து தான் புது மண்டபத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதிலுள்ள விலை மதிப்பற்ற சிற்பங்கள், யாருமே செய்ய முடியாத பழமை வாய்ந்த சிற்பங்கள், அவைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பது நோக்கமாகும். ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டு திட்டமிட்டோம். புது மண்டபத்தில் இருக்கிற கடைகளையெல்லாம் எடுத்து மதுரைக் கோயிலைச் சுற்றியிருக்கிற இடத்தில் கடைகளைக் கட்டச் செய்யலாம் என்று யோசனை தெரிவித்த நேரத்தில், அறிவித்த உடனேயே எதிர்ப்பு கிளம்பியது. நந்தவனத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம், செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் சுபேடாமல் மாற்று யோசனை செய்திருக்கிறேன். வெகு சீக்கிரத்தில் நேரில் பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். மதுரைக் கோயிலுக்குப் போனவர்களுக்குத் தெரியும். மொட்டைக்கோபுரம், கட்டி முடிக்கப்படாத கோபுரம் இருக்கிறது. ராயர் கோபுரம் என்று பெயர். அந்த கோபுரத்தினுடைய மேலே இந்தக் கடைகளையெல்லாம் அமைப்பதற்கு பெரிய இடவசதி இருக்கிறது. கோபுரம் என்பதால் கோபுரம் என்று நினைத்து விடவேண்டியதில்லை. அதற்கு எதிர்ப்பு கூட உருவாக வேண்டியதில்லை. மொட்டையாக, சில கற்களை வைத்து அப்படியே இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் சிறந்த முறையில் அஸ்திவாரத்தைப் பலப்படுத்தி, மேலே கடைகளை அமைத்து விடுவோமேயானால், செல்கிற மக்களுக்கு அந்தக் கடைகள் மேலே இருக்கிற நேரத்தில் நல்ல விதமாக அமைந்திருக்கிற கண்காட்சியைப் போல அமைக்க முடியும். புது மண்டபத்தையும் காப்பாற்ற முடியும்.

வண்டியூர் தெப்பக்குளம் பராமரிப்பு போதாது என்று சொல்லப்பட்டது. அது வறண்டு கிடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து, இதற்குத் தண்ணீர் வருகிற வாயில்களெல்லாம் அடைபட்டுப் போயிருக்கிறதா

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வென்று பார்த்து, இதுபற்றிச் சரியாகத் தெரியவில்லையென்றால், இந்தக் குறைகளைக் கவனித்து நீக்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம்.

அடுத்து, மீனாட்சியம்மன் கோயிலையும், திருப்பரங்குன்றம் கோயிலையும் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பிரிப்பதில்லை என்ற கருத்தை சென்ற ஆண்டில் தெரிவித்திருக்கிறோம். திருப்பரங்குன்றம் கோயிலும், மீனாட்சியம்மன் கோயிலும் இணைந்திருந்தால் தான் நல்லது, இந்த இரண்டு கோயில்களோடு இணைந்திருக்கிற கோயில்கள் 17 கோயில்கள் என்ற அளவில் இருக்கின்றன. இவைகளோடு இணைக்கப்பட்ட துணைக்கோயில்கள் 17 கோயில்கள், இந்த 17 கோயில்களுக்கு எந்த விதமான வருமானமும் இல்லை. அந்த நிதியிலிருந்துதான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு கோயில்கள் இணைப்பைப்பற்றி திருப்பரங்குன்றத்தில் வாழ்கிறவர்கள் பிரச்சினையைக் கிளப்பிய தோரத்தில் அவர்கள் மன நிறைவு எய்துகிற வகையில் இரண்டு அறங்காவலர்களை அந்தப் பகுதிக்காக நியமிக்கிறோம் என்று புதிதாக நியமிக்கப்படுகிற இரண்டு பேர்களை திருப்பரங்குன்றம் பகுதிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சில அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அங்கே ஒரு பள்ளிக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கோயிலிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்களுக்கு ஒரு நிர்வாக அதிகாரி போட்டு அங்கே வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நிர்வாக அதிகாரியை அங்கே நியமித்திருக்கிறோம். மலையைச் சுற்றி ரோடு போட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கேட்டிருக்கிற கோரிக்கைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், இரண்டையும் பிரித்து இரண்டும் சரியாக நடைபெறாத நிலைமையை உருவாக்காமல் இரண்டையும் இணைத்துச் செய்யலாம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்ரீரங்கம், சமயபுரம் மாரியம்மன் கோவில்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தக் கோவில்களுக்குச் சொன்ன காரணங்கள் தான் இதற்கும் பொருந்துவனவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதையும் பிரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

சில திருப்பணிக் குழுக்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு வேலைகள் முடிந்தும் கூட, இன்னும் அக் குழுக்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அவைகளை யெல்லாம் வேலை முடிந்திருந்தால், வெகு சீக்கிரத்தில் கலைப்பதற்கும், அதன் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதற்கும் ஏற்கெனவே ஆணையர் உத்திரவிட்டு,



[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திருப்பணிகள் செய்யும்போது பழமை மாறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக நான் சில கோயில்களுக்குச் சென்று திருப்பணி வேலைகளைச் செய்து முடித்திருப்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அங்கே இருக்கின்ற கல்வெட்டுகளையெல்லாம் சில இடங்களில் மாற்றி வைத்து விடுகிறார்கள். அந்த நேரத்திலே அப்படி இருக்கிற அந்தக் கற்களையெல்லாம் எடுத்து விட்டு மீண்டும் பொருத்துகிற நேரத்தில் வரிசையாக இல்லாமல் சில இடங்களிலே மாற்றி வைத்து விடுகிறார்கள். அதனாலே அந்தச் சான்றுகளை யெல்லாம் மறந்து, எதிர் காலத்திலே படிக்கிறவர்களுக்குப் புரியாத நிலைமைகள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், இப்படிச் சில இடங்களில் செய்திருப்பதைக் கூட இன்னும் கொஞ்சம் செலவானாலும் மீண்டும் எடுத்துச் சரியாக வையுங்கள் என்று சொல்லி அந்தக் காரியங்களைக் கூட சில இடங்களிலே நாங்கள் செய்திருக்கிறோம்.

இரண்டாவதாக, அதற்குச் சிமெண்ட் போடுகிற நேரத்தில் எழுத்துக்களைக் கூட மறைத்துச் சிமெண்ட் போட்டு விடுகிறார்கள். தூய்மையான வகையில் அந்த எழுத்துக்களை மறைக்காதபடி அதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று அந்தத் துறையின் மூலம் சில அறிவுரைகளை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நாங்கள் வழங்கியிருக்கிறோம். பல நேரத்திலே அது தீவிரமான முறையிலே கவனிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

அடுத்து, நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்திலே மடங்களுடைய தலைவராகக் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே வரவேற்கத் தக்க காரியமாகும். நம்முடைய அடிகளார் கூட நிச்சயமாக அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர்: ஜாதி வேற்றுமை பேரக வேண்டுமென்ற அளவிலே தான் சொன்னேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் விஷயத்தில் இதை வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: ஜாதி வேற்றுமை இல்லாமல் வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அது வரவேற்கத் தகுந்த காரியமாகும். இன்று காலையில் சட்டப் பேரவையிலே, அர்ச்சகர்களாக தாழ்த்தப்

1973 மார்ச் 36]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பட்டவர்களை அனுமதித்து விடுவதாலே சமூக நீதி வந்து விடுமா, சமதர்மம் வந்து விடுமா, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா என்று கூடச் சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திலே இருந்து வந்தவன் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக மட்டுமல்ல, ஒரு கவர்னராக மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலுடைய ஜனாதிபதியாகக் கூட வர முடியும். ஆனால் கோவிலுக்குள் போய் இங்கே இருக்கிற ஆண்ட வணைத் தொட்டு அர்ச்சனை செய்வது என்பது நிச்சயமாக இன்றையதினம் இருக்கிற அரசியல் சட்டப்படி முடியாது. அந்த உரிமையை வாங்கிக் கொடுக்க அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்கிறேமே தவிர, அதிலே என்ன தவறு என்று தெரியவில்லை. ஆகவேதான் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னாலே இந்த அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலே சட்டம் போட்டு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத் தினர் அர்ச்சகர்களாக வர வேண்டும். அப்படி வந்தால் தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஜாதி ஏற்றத் தாழ்வுகள் நீக்கப்படும் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லி நாங்கள் சட்டம் போட்டோம். உயர்நீதி மன்றத்திலே சில கட்டுப்பாடுகளை அதற்கு ஏற்படுத்தி நீதி வழங்கியிருந்தாலும், அந்த நீதியை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆனால் இந்தக் கருத்தை மனதிலே வைத்து ஜாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்குவதற்கு, அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு 2 முறை கடிதங்கள் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறோம். நமது முதலமைச்சரவர்களும் பல நிகழ்ச்சிகளிலே பேசக் கூடிய நேரத்தில் இதைக் குறிப்பிட்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நினைவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொடர்ந்து அந்த அரசியல் சட்டம் சீர்திருத்தப்படுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளெல்லாம் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே வற்புறுத்தப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கண்ணகி வழிபாட்டைத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே இந்த வழிபாடுகளைச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவும் நமது மாண்புமிகு சிலம்புச் செல்வர் அவர்களிடத்திலே உரிய யோசனைகளைக் கேட்டு—மாரியம்மன் கோவில்களையெல்லாம் கண்ணகி கோவில்கள் என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்—அத்தகைய கோவில்களிலேயெல்லாம் எப்படி கண்ணகி வழிபாட்டைச் செய்யலாம் என்று அவருடைய அரிய யோசனைகளைப் பெற்று செயல்படுவதற்கு நாங்கள் தயாராக



இருக்கிறோம். கோவில்களுடைய நிதி, சொத்துக்களையெல்லாம் கணக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும், அறநிலையத்திற்கும் இருக்கிற சொத்துக்களைக் கணக்கெடுக்கிற தெளிவான முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எந்தெந்தக் கோவிலுக்கு எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கக் கூடிய கோவில்களின் வரலாறு என்ன, இவைகளையெல்லாம் தொகுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிற கோவில்களின் வரலாற்றைத் தொகுக்க வேண்டும். அந்தக் கோவில்களுடைய வரலாற்றைத் தொகுக்கிற நேரத்திலே அவை களுடைய சொத்துக்கள், அதற்கு இருக்கிற நகைகள், ஆபரணங்கள் இவற்றைத் தொகுக்க வேண்டும். எல்லா மாவட்டத்தினுடைய கோவில்களுடைய வரலாற்றைத் தொகுக்கிற நேரத்தில், நிச்சயமாகத் தமிழ் நாட்டினுடைய வரலாறு அதனுடைய பின்னணியாக வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்படிக் கோவில்களின் வரலாறு தொகுக்கப்படுகிற நேரத்தில் தமிழகத்தின் வரலாறு முறையாகத் தொகுக்கப்படுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி அந்த வரலாற்றைத் தொகுப்பதற்காகச் சிறந்த தமிழ் ஆய்ந்த நிபுணர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து, வெகு சீக்கிரத்தில் மாவட்டங்கள் தோறும் இருக்கின்ற கோவில்களின் வரலாற்றைத் தொகுப்பதற்கான முயற்சிகளை எல்லாம் நாங்கள் மேற்கொள்ளுவதாக இருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் தேவஸ்வம் வாரியம்பற்றிச் சொன்னார்கள். தேவஸ்வம் வாரியத்தைப்பற்றி அந்த அமைப்புப்பற்றி, அது எப்படி அமைந்தது என்பதைப் பற்றி அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த அமைப்பு, அந்த நிர்வாகம் செம்மையாகச் செயல் படவில்லை என்று இந்த அரசு கருதிய காரணத்தினால், அந்த அமைப்பை மாற்று வதற்கு சட்டத்திலே சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று சில யோசனை களைச் செய்த நேரத்தில், மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி கேட்டுத் தான் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தேவஸ்வம் வாரியத்தைக் கலைத்து விட்டு தமிழகத்தில் இருக்கிற அறநிலையச் சட்டத்தைக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் விரிவாக்க வேண்டும், இதே போன்ற நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைமையில் ஆராய்ந்து அதன் மீது முடிவு எடுத்த பின்னால் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட நேரத்திலே, மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்ட காரணத் தினால், தாமதப்பட்டு வருகிறது. பலமுறை அதற்காகப் பல முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட போது, அங்கேயிருந்து வந்த பதிலெல்லாம், எங்களிடத்திலிருந்து

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பதில் வரும் வரைக்கும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமென்பது தான். இந்த பதில் தான் வந்திருக்கிறதே தவிர, ஒப்புதல் தந்து விட்டோம் என்ற பதில் வரவில்லை. அதனாலே தான் இன்னும் அதிலே நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் காலம் தாழ்த்தப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இருந்தாலும் வெகு விரைவிலே மத்திய சர்க்கார் இதற்கு ஒப்புதல் அளிப்பர் என்ற நம்பிக்கையோடு வெகு சீக்கிரத்தில் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு நாங்கள் முயற்சி எடுக்கிறோம்.

தேவி குமரி கல்லூரியிலே நெடுநாட்களாக எந்தவிதக் கட்டிட வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது, அதையெல்லாம் உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் சீராக்குவதற்குத் தேவையான கட்டிட வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குத்தகை நிலுவை வசூலுக்கு விரைவாக நடவடிக்கை தேவை, கூட்டுறவுத் துறை போல இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே தான் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட அவருடைய சிறந்த யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி அந்த வசூலுக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே இருப்பது போல அமைத்தால் சிறந்ததாக இருக்குமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

அடுத்து, 200 ரூபாய் முதல் 1,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் உள்ள கோவில்களை நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதை எடுத்துக் கொள்வதன் நோக்கம், ஏதோ அதிலே வருகிற வருமானத்தை வேறு கோவில்களுக்குப் பயன்படுத்துவது என்பது இல்லை. 200 ரூபாய் வருமானம் இருந்தாலும் அறநிலையத் துறையிலே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சட்டத்தைத் திருத்துகிற நேரத்திலே நாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன்படிதான் இன்றையதினம் 200 ரூபாயும் அதற்கு மேற்பட்ட வருமானம் வருகின்ற எல்லாக் கோவில்களையும் நாம் எடுத்துக் கொள்கிறோம். 200 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கோவில்களை சரியாக வைத்திருக்கிறார்களா, அதிலே வருகின்ற சொத்து வகையிலேயிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தைச் சரியாக வைத்திருக்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க நிர்வாக அதிகாரி



[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

போட வேண்டும் என்பதைக் கூட நாங்கள் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற 13 ஆயிரம் அறநிலையங்களில் எந்த அறநிலையமும் அதிகாரியின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது, எல்லா அறநிலையங்களும் அதிகாரியின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும் என்பது நம்முடைய எண்ணமாகும். அதற்குக் காரணம் அதிலே இருக்கிற சொத்துக்கள், சரதாரணமாகக் கிராமங்களில் மாரியம்மன் கோவிலுக்கு சில சொத்து இருக்கும். 40 ஏக்கரா வரையில் கூட இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிற கணக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு 500 ரூபாய் தான் வருகிறது என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம் கிராமத்தில் வாழ்கிறார்கள். இதனை உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அதிகாரிகளைப் போடுகிற நேரத்தில் அவர்கள் நேரடியாக அதைப் பரிசீலனை செய்து வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆனால் 500 ரூபாய் வருமானம் வருகிற கோவில்களுக்கு இப்படி நிர்வாக அதிகாரியை எப்படிப் போடலாம் என்ற சந்தேகம் வரலாம். குறைந்த பட்சம் 10,000 ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற கோவில்களை “ஒருங்கிணைத்து” ஒரு கூட்டு அமைப்பாக ஏற்படுத்தி, அந்த 10 கோவில்களுக்கு ஒரு நிர்வாக அதிகாரியைப் போடுகிறோம். நிர்வாக அதிகாரி என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் அவர்களை 500, 600 ரூபாய் சம்பளத்திலே போடுவதில்லை. மிகக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கிற அளவிலே நிர்வாக அதிகாரியை நியமித்து அவர்கள் செவ்வனே மேற்பார்வையிடவும், அதேபோல கோவில்களில் நடைபெறுகிற பூஜைகளானாலும், மற்றவைகளானாலும் அவை சரியான முறையிலே நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்வையிடவும், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்குச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைக் கருதி தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கோவில்களுக்கும் நிர்வாக அதிகாரி போடுவதாக நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதே போல இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு சிறந்த கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்தத் துறையிலே கருத்துக்களைச் சொல்வதோடு நல்ல பாராட்டுதல்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இத்தகைய பாராட்டுதல்களுக்கெல்லாம் இந்த நேரத்திலே மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடைசியாகச் சில அறிவிப்புகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விழைகிறேன். ஏற்கெனவே நம்முடைய சட்டப் பேரவையிலே இன்று காலையிலே சில அறிவிப்புகளை நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திருக்கோவில்களுடைய உபரி நிதியிலிருந்து ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்குப் பயன்படுகிற வகையிலே சில காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் காரியத்தை விரிவாக்குகின்ற வகையிலே இப்போது எந்தெந்தக் கோவில்களில்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

உபரி நிதி இருக்கிறதோ அந்தக் கோவில்களிலிருந்து சத்து உணவாக உள்ள பால் வழங்கும் திட்டத்தை பல கோவில்கள் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தில் நாங்கள் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம்.

எந்தெந்தக் கோவில்களிலே உபரி நிதி இருக்கிறதோ அந்தக் கோவில்களினுடைய நிதியிலிருந்து அந்தப் பகுதியில், அந்த ஊரில் வாழ்கிற ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு வினியோகிக்கும் வகையிலே முதலிலே பால் வழங்கும் ஒரு திட்டத்தை வருகின்ற ஆண்டிலே செயல்படுத்துவதாக இருக்கிறோம். அதைக் குறிப்பிட்ட அதிக வருமானம் வருகின்ற கோவில்களில் முதன் முதலில் நாம் செயல்படுத்த இருக்கிறோம்.

அதே மாதிரி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிற திருவாமத்தூர் கோவில் பழைய காலத்தில் ஏற்பட்ட கோவில். அதில் ஒரு கல்வெட்டுச் சான்றில் இன்றைய தினமும் காண்கிறோம். அந்தக் கோவிலில் கண் பார்வையற்றோருக்கு அந்தக் காலத்திலேயே அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு பள்ளி நடத்தப் பட்டதாகவும், அந்தக் கண் பார்வையற்ற குருடர்கள் அங்கே தங்கிப் படிப்பதற்கு வசதிகளைப் பெற்றதாகவும், தங்குவதற்கு இடமும், உண்பதற்கு சோறும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் கல்வெட்டு கூறுகிறது. அப்படிப்பட்ட கோவில்கள் இன்றையதினம் நிதி வசதி இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, பக்கத்தில் நிதி வசதியுள்ள கோவில்களிலிருந்து, அந்தப் பழைய வரலாற்றை நினைவு படுத்துகிற அளவில் அங்கே ஒரு குருடர் பள்ளியை, கண்பார்வையற்றோர் பள்ளியை ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். வருகின்ற ஆண்டிலே அந்தப் பள்ளி அங்கே துவங்கப்படும்.

அதேமாதிரி தஞ்சை மாவட்டத்தில், சோழன்மாதேவியில், இராஜ ராஜ சோழனின் தமக்கை, குந்தவை தேவி, அங்கேயுள்ள திருக்கோவிலிலே, அந்தக் காலத்திலேயே மருத்துவ நிலையம் ஒன்றைத் துவங்கி, அது அங்கேயுள்ள மக்களுக்குப் பயன்பட்டதாக கல்வெட்டுச் சான்றுகளிலிருந்து காண்கிறோம். அந்தப் பழைய காலச் சரித்திரம் மீண்டும் தமிழகத்தில் திரும்புகிறதென்பதை நினைவு படுத்துகிற வகையில், சித்த வைத்திய மருத்துவ மனை ஒன்று வெகு சீக்கிரத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்படுமென்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் எதிர்காலத்தில் செயல்படுத்துவதற்கு, உங்களுடைய அருமையான யோசனைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில்



128 தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட  
நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கம் பற்றிய அறிக்கைமீது விவாதம்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

கருத்திற்கொண்டு, பயன்படுத்துவோமென்ற உறுதியைக் கூறி, சிறந்த யோசனை  
களைக் கூறிய அத்தனை பேருக்கும் நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

8 35

ப.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்  
சிகள் முடிவுற்றன. மன்றம் மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், சட்ட மன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

### A. Statutory Rules and Orders

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 2806, Agriculture, dated the 9th November, 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [(Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

79. Notification issued with G.O. Ms. No. 2190, Home, dated the 21st August, 1972 in regard to an amendment to Rule 70 of the Tamil Nadu Children Rules, 1940. [(Laid on the table of the House under section 44(4) of the Tamil Nadu Children Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920)].

80. Notification issued with G.O. Ms. No. 2332, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd November, 1972, in regard to dissolution of the Talanyar Panchayat Union Council with effect on and from the 6th November, 1972 and reconstitution of the Panchayat/Council/Union with effect on and from the 6th March 1973. [(Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)]